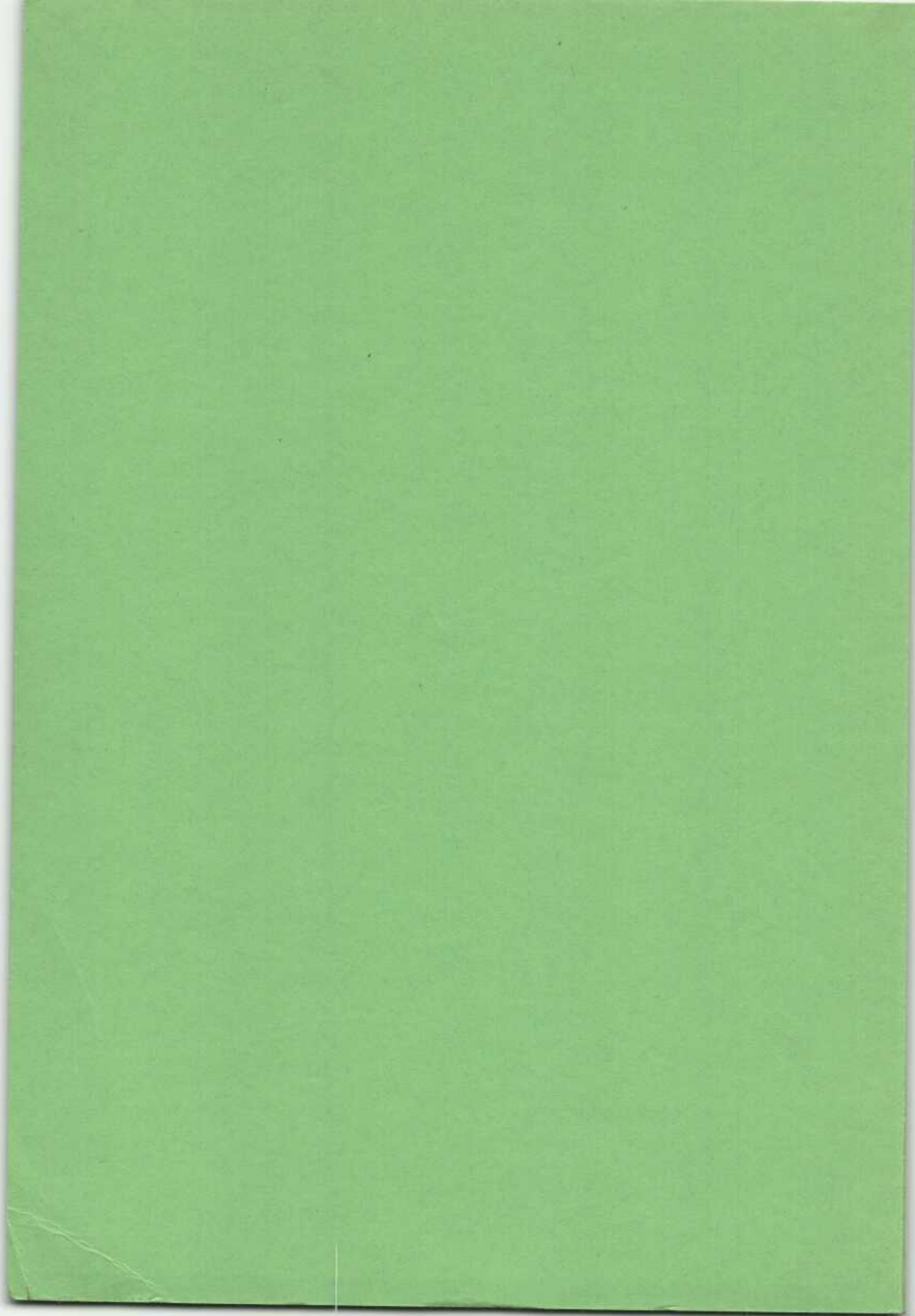

..... en me
vriendje
houdt
van mij!

23 VERHALEN UIT HET LEVEN GEGREPEN

NVSH

..... en me
vriendje houdt
van mij !

23 VERHALEN UIT HET LEVEN
GEGREPEN

ONDER REDAKTIE VAN
BEN FÜSS EN GORRIT GOSLINGA

Een uitgave van de landelijke werkgroep jeugdemancipatie van de NVSH

Ga je mee naar boven, ga je mee naar bed
Want onder de dekens hebben wij zo'n pret
Vader en moeder zijn niet thuis
We zijn alleen in 't grote huis
Want ik hou van me vriendje
En me vriendje houdt van mij

(oud straatliedje - wijze Lili Marleen)

Art. 239.

Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden wordt gestraft:

1°. openbare schennis van de eerbaarheid;

2°. schennis van de eerbaarheid waarbij een ander zijns ondanks tegenwoordig is.

Art. 244.

Hij die vleeschelijke gemeenschap heeft met een meisje beneden den leeftijd van twaalf jaren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

Art. 245.

-1. Hij die buiten echt vleeschelijke gemeenschap heeft met eene vrouw die den leeftijd van twaalf, maar nog niet dien van zestien jaren heeft bereikt wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren.

-2. Vervolging heeft, buiten de gevallen van de artikelen 248 en 249, niet plaats dan op klachte.

Art. 247.

Hij die met iemand van wien hij weet dat hij in staat van bewusteloosheid of onmacht verkeert of met iemand beneden den leeftijd van zestien jaren ontuchtige handelingen pleegt of laatstgemelden tot het plegen of dulden van zoodanige handelingen of, buiten echt, van vleeschelijke gemeenschap met een derde verleidt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Art. 249.

-1. Hij die ontucht pleegt met zijn minderjarig kind, stiefkind of pleegkind, zijn pupil, een aan zijne zorg, opleiding of waakzaamheid toevertrouwd minderjarige of zijn minderjarigen bediende of ondergeschikte, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

-2. Met dezelfde straf wordt gestraft:

1°. de ambtenaar die ontucht pleegt met een persoon aan zijn gezag onderworpen of aan zijne waakzaamheid toevertrouwd of aanbevolen;

2°. de bestuurder, geneeskundige, onderwijzer, beambte, opzichter of bediende in eene gevangenis, rijkswerkinrichting, rijksinrichting voor kinderbescherming, weeshuis, ziekenhuis, krankzinnigengesticht of instelling van weldadigheid, die ontucht pleegt met een persoon daarin opgenomen.

Art. 250.

-1. Wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren, hij die het plegen van ontucht door zijn minderjarig kind, stiefkind of pleegkind, zijn pupil, een aan zijne zorg, opleiding of waakzaamheid toevertrouwd minderjarige of zijn minderjarigen bediende of ondergeschikte met een derde opzettelijk tweekbrengt of bevordert;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren, hij die, buiten de gevallen genoemd onder 1°, het plegen van ontucht door een minderjarige wiens minderjarigheid hij kent of redelijkerwijs moet vermoeden, met een derde opzettelijk tweekbrengt of bevordert.

-2. Indien de schuldige van het plegen van het misdrijf een beroep of eene gewoonte maakt, kunnen de straffen met een derde worden verhoogd.

(nog een oud liedje - wijze het Wetboek van Strafrecht)

INHOUD

	Een woord vooraf	7
1	Heb ik geen rare kut	13
2	De dienstmaagden	15
3	Bedvrede	19
4	Anna	29
5	Mijn broer en ik	33
6	Dan hijg je maar wat sneller	37
7	Ik liet de deur een eindje open	41
8	De pleegvader	43
9	Big brother	45
10	Lekkere spelletjes	47
11	De natuur en de jungle	61
12	Stars and stripes.. not forever	73
13	Initiatief	77
14	Like a joint she was passed round	81
15	Op trektocht	87
16	In het kruis getast	91
17	Als dat nu sex is	97
18	Lessen in liefde	101
19	Zo'n aardige lieve jongen	103
20	Vechten geblazen	105
21	Een vaste vriend	109
22	Ik wilde meer	115
23	Onzelveheer had ook 'n leuke kostganger	121

EEN WOORD VOORAF BIJ DE TWEEDE DRUK

Dit is een kennismaking. In deze bundel maakt de lezer kennis met 23 mensen die jong zijn of die dat waren. Het zijn verhalen over wat jonge mensen zoal meemaken. Niet hun vorderingen op school, maar hun belevenissen met andere mensen en met gevoelens die wel seksueel genoemd worden.

We zouden niet willen beweren dat de verhalen die hier verteld worden slechts over jonge mensen zouden kunnen worden verteld. We stellen echter vast dat deze verhalen, over relaties, over seksuele belevenissen, over liefde, eenzaamheid, dwang en wat al niet, over allerlei mensen gehoord worden en te lezen zijn, maar niet over jonge mensen.

We horen die jeugdige mensen in het openbaar zo weinig over hun liefdes, over hun problemen. Ja, we horen wel over hen: onderzoeken en cijfers over hoeveel ze aan seks doen en verhalen over moeilijk opvoedbaar en zo. Maar toch niet iets waarbij we ons echte of serieuze mensen kunnen voorstellen.

Zijn jonge mensen waard voor vol te worden aangezien, juist ook op het gebied van emotionele of lichamelijke intimiteit? De wetgever meende (meent?) van niet of achtte het ongewenst.

Luistert liefde naar leeftijdsgrenzen? Kunnen mensen jonger dan zestien jaar relaties aangaan - actief dus? En kunnen zij seksuele activiteiten ontwikkelen, laten we zeggen zoals veel andere mensen dat kunnen?

Het zijn vragen die menigeen die met 'opvoeding' te maken heeft zich wel eens zal stellen. Zoals ook jonge mensen zich wel af kunnen vragen of die ouderen op dit gebied voor vol zijn aan te zien. En of de wet dat wel is.

Wij in ieder geval vermoeden dat de wet en de werkelijkheid nogal ver uiteenlopen.

Wij horen namelijk als NVSH-medewerkers nog wel eens wat. Wij hebben gemerkt dat wij daardoor tegen veel zaken anders zijn gaan aankijken.

We ontmoeten vaak mensen die intens belangstelling hebben voor wat seksualiteit en relaties voor iemand kunnen betekenen. Belangstelling voor vragen als: waarom zogeheten volwassenen het zo moeilijk hebben met relaties en warmte en wat zij dan in

hun jeugd misschien wel ervaren zullen hebben of misschien juist niet? Vragen naar je eigen opvoeding.

Wij hopen dat dit boekje voor ieder die deze belangstelling herkent geschreven is. Want we hebben mensen gevraagd over zichzelf te vertellen en het resultaat is als dat van een bont geschakeerde gespreksgroep: het vertegenwoordigt niet meer dan het leven van die mensen zelf maar hun verhalen zijn wel uit het leven gegrepen.

In SEKSTANT no. 6 van juni 1975 plaatsten wij een oproep. Wij vroegen als onderzoeks- en hulpverleningsgroep van de NVSH aan lezers van SEKSTANT, die voor hun zestiende een seksuele relatie hadden gehad of nog hadden, hun ervaringen op schrift te stellen en toe te sturen aan Richard de Vries op het verenigingskantoor. Wij lieten uitkomen dat het ons ging om relaties zowel met de eigen als met de andere sekse, maar niet om oppervlakkige of eenmalige contacten. Ook deden we in de oproep de suggestie in te gaan op zaken als de leeftijden van de partners en hoe de relatie tot stand kwam; de duur en het karakter van de relatie en of die naderhand veranderde; de beleving van de intieme momenten en de gevoelens daarbuiten; reacties van ouders, vrienden, andere betrokkenen, zowel positief als negatief; moeilijkheden in de relatie als bijvoorbeeld geheimhouding, lichamelijke of mentale dwang, schuldgevoel, ingrijpen door het gezag; redenen voor het beëindigen of - mogelijk in andere vorm - juist voortzetten van de relatie; eigen seksuele leven na die tijd; waardering achteraf van de relatie en van de partner, en invloed daarvan op de eigen ideeën en gevoelens nu.

26 SEKSTANTlezers hebben ons een brief geschreven en twee mensen hebben later een band ingesproken op uitnodiging van iemand die wist van onze oproep. Drie verhalen kwamen niet voor plaatsing in aanmerking omdat zij niet zozeer over die tijd beneden de zestien gingen; één aanbod tot een bijdrage leek ons te bewerkelijk en één inzending werd uiteindelijk teruggetrokken wegens de emoties die er loskwamen.

De meeste inzenders hebben we persoonlijk kunnen ontmoeten. Allen hebben ingestemd met het publiceren van hun verhaal in deze bundel. Allen hebben ons het gevoel gegeven hun verhaal te hebben verteld als aan een goede vriend. Zo hebben wij dat gevoeld en het was ons een groot genoegen eigenlijk met hen samen te werken.

We menen dat de inzenders met elkaar duidelijk maken dat alle vreugde en ellende welke er tussen mensen mogelijk zijn eigenlijk onverminderd aan jonge mensen ten deel vallen.

De lezer moet maar uitmaken of onze suggestie in de oproep te vertellen over leeftijd, omgeving, pressie, intimiteit en wat al niet, zinnig is geweest. Wij hebben deze dingen aangegeven vanuit een zekere bekendheid met zulke zaken.

Ook het trekken van konklusies laten we graag voor rekening van de geïnteresseerde lezer. In deze bundel komen nare verhalen voor en leuke. We hopen dat het mede door deze bundel mogelijk is rookgordijnen die bestaan rond dit doodgezwegen onderwerp te vervangen door enig inzicht. We bedoelen dat de lezer door deze kennismaking misschien in staat zal zijn zelf wel uit te maken waardoor eventueel narigheid ontstaat. Of vreugde.

Misschien zal een lezer het gevoel hebben dat dit uitzonderingen zijn. Wij wijzen erop dat de inzenders precies met elkaar gemeen hebben dat zij de moeite hebben genomen te reageren op onze oproep en dat zij bereid waren hun verhaal aan geïnteresseerde lezers te vertellen.

Maar waarom? Wie weet. Wij weten slechts dat het allemaal belevenissen zijn die voor de wet en haar dienaren strafbaar zijn en dat menig inzender en ook menig lezer misschien behoefte voelt aan respekt in plaats van straf of geheimhouding. En, denken wij, zouden niet veel meer mensen deze dingen hebben meegemaakt?

Nu de Landelijke werkgroep jeugdemanipatie, ruim vier jaar na de eerste, een tweede druk verzorgt, mogen we ons afvragen of er ondertussen iets veranderd is. Als het erom gaat dat aan het leven van jonge mensen, aan hun relaties, gevoelens, problemen en seksuele leven nauwelijks of geen waarde wordt toegekend, dan lijkt er weinig veranderd. Wel lijkt het onderwerp meer in de publieke belangstelling gekomen te zijn. Maar hoe? Zo verscheen in 1980 het eindrapport van de Adviescommissie zedelijkheids-wetgeving. Dit advies spreekt over seks als iets dat jongeren niet mag worden aangedaan. Is seks dan oorlog waartegen jonge mensen **du**s beschermd moeten worden?

En dan zijn daar nog de zielkundigen en beroepsopvoeders die het tot beginsel verheffen spontane gevoelens in de richting van seks bij jongeren de kop in te drukken. Wie zich, zoals wij, voor

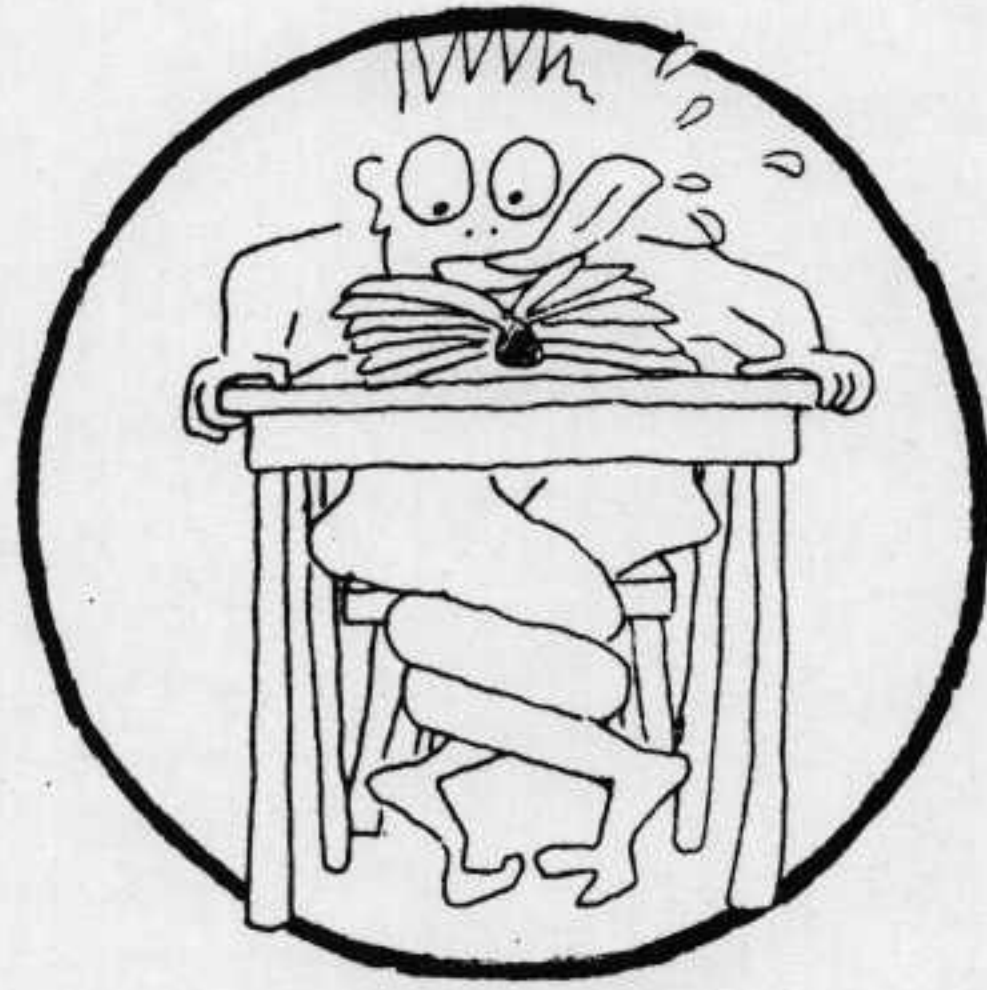
machtsmisbruik interesseert kan moeilijk vrolijk worden van dit soort belangstelling.

Wij geven er de voorkeur aan naar jongeren zelf te luisteren. Als redactie hebben we ons ertoe beperkt de typemachine te bedienen. In overleg met de inzenders hebben we de teksten anoniem gemaakt door waar nodig namen te wijzigen danwel weg te laten en er zijn kleine wijzigingen of aanvullingen aangebracht. Deze aanvullingen zijn met een ruimer genomen kantlijn afgedrukt. Een enkele maal treft men tussen [ ] een kleine toelichting van de redactie.

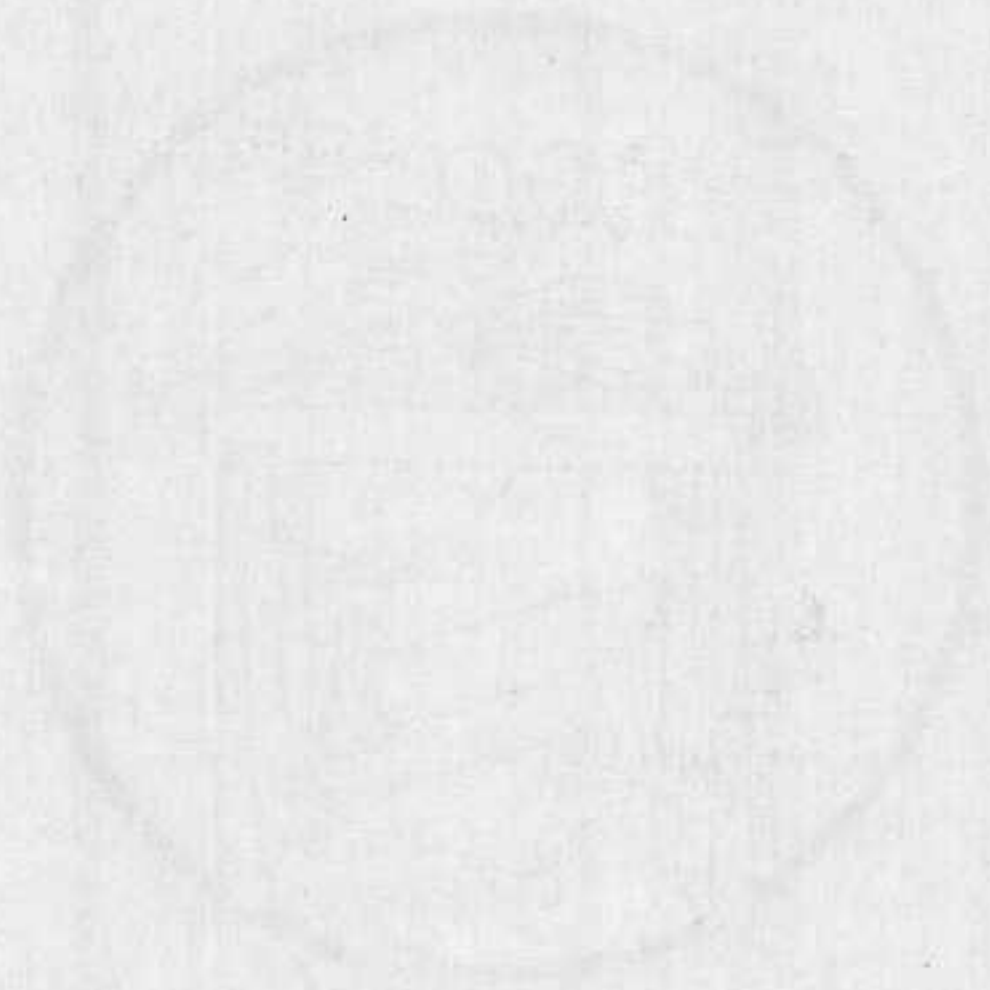
Omdat de namen van de inzenders vaak weggevallen zijn hebben we steeds achter de titel van elk verhaal met het bekende teken aangegeven of het door een man of door een vrouw verteld wordt. Tevens daarbij de leeftijd van de verteller ten tijde van het schrijven.

Ben Füss
Gorrit Goslinga.

Beste lui, een paar maanden geleden las ik in Sekstant dat jullie reacties wilden hebben van minderjarigen over hun eigen sexuele ervaringen. Ik vond 't een goed idee en wilde meteen met schrijven beginnen maar ja... hoe gaat dat he? Ik vond 't zo lullig van me zelf dat ik niet geschreven had dat ik dat alsnog doe.

Ik ben een meisje van veertien jaar. (Ja jong he, of niet?) Ik had verkering met een jongen van achttien waar ik erg gek op was. De eerste keer dat ik hem bloot zag was toen we 's nachts zijn gaan zwemmen. Het was erg spannend maar 't was zo'n goede verhouding dat 't niet meteen was 'nu gaan we met elkaar naar bed', maar 't gewoon fijn samen hebben.

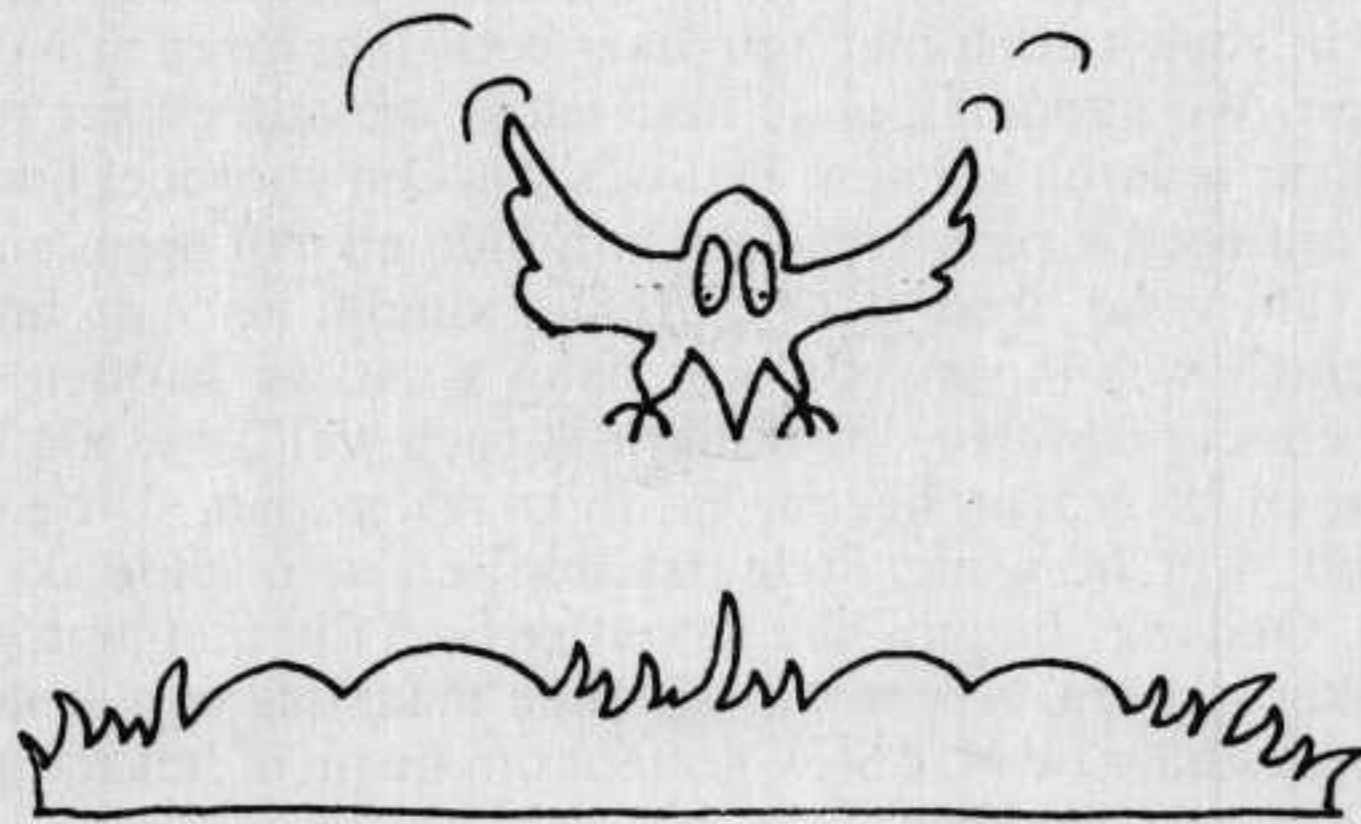
M'n ouders zijn gelukkig niet lullig en zeiden dan ook: "Je mag met hem naar bed als je maar voorbehoedmiddelen gebruikt".

Toen ik voor 't eerst met hem naar bed ging waren m'n ouders uit logeren. We hadden dus de hele nacht om aan elkaar te wennen en elkaar te leren kennen. Dat was wel een voordeel hoor want 't deed ontiegelijk pijn, vreselijk, ik huilde op een gegeven moment bijna. Hij vond 't erg naar en huilde omdat hij 't zo lullig vond. Misschien was ik gewoon wel bang want we hadden dus geen voorbehoedmiddelen. "Dat merk ik toch wel", was z'n commentaar toen ik erover begon. En daar sta je dan, je bent gek op iemand, wilt hem niet 'teleurstellen' en zelf wilde ik toch wel graag. Ondanks de pijn heb ik verder heel fijn met hem gevreeën, gelukkig wel zeg. Alleen de volgende maandag ben ik samen met m'n vader naar de N.V.S.H. gestapt om de pil of het spiraaltje; dat laatste heb ik gekregen.

Later vond ik 't echt fijn om met hem naar bed te gaan, ik was iedere keer wel bang van 'doe ik 't wel goed, heb ik geen rare kut' en dat soort dingen. Vooral omdat hij van die geweldige verhalen had over dat meisje en dat meisje, nou, en dan denk je toch: "Ik ben tenslotte niet zo ervaren" - wat is ervaren trouwens, 't is eigenlijk stom om dat te denken. Ik ben er wel door veranderd, niet uiterlijk natuurlijk maar wel geestelijk ouder of zo.

Ik had de mazzel dat 't bij mij thuis kon, maar een heleboel meisjes, en jongens ook natuurlijk, doen 't in 't riet of in een auto. Mij lijkt dat niet fijn, helemaal niet voor de eerste keer: je bent nog erg onzeker - ik tenminste. Soms heeft 't meisje pijn; dat hoeft natuurlijk niet - ik weet niet of dat bij jongens ook zo is - maar als het zo is, is het fijn om lekker rustig in bed te liggen. Volgens mij kunnen minderjarigen - rotwoord - net zo veel behoefte hebben aan sexueel contact en je bent niet te jong om met iemand naar bed te gaan - je moet 't natuurlijk wel willen. Als jullie nog meer willen weten bel je maar op of kom je maar langs. (Naam)

Beste Richard, hierbij begin ik aan een relaas over mijn vroegste sexuele ervaringen, naar aanleiding van het verzoek op pagina 4 van Sekstant juni 1975. Ik schrijf graag, zowel voor mezelf als voor anderen. Ik ben een man van 37 jaar.

Mijn vroegste sexuele herinneringen dateren van ongeveer achtjarige leeftijd, een lekker gevoel bij schuiven op je buik in bed, van gemeenschappelijk 'aftrekken' op ongeveer twaalfjarige leeftijd en 'kontje neuken' met jongens uit de buurt en op het Christelijk Lyceum. Incidentele contacten. Ik denk er nu ineens aan dat toen ik ongeveer zeven jaar was, twee even oude meisjes mij toen ik ziek was, bezochten en vertelden dat als je bovenop elkaar ging liggen en je lul in hun kut stopte, je een kindje kreeg. Ze lieten me toen ruiken aan 'neukvet' dat ze met hun wijsvinger uit hun schede haalden. Toen ik mijn gereformeerde vader dit enkele weken later opbiechtte, heeft hij met me gebeden of God me mijn zonden zou vergeven. Dit maakte een nogal diepe indruk op me. Ik vermeld dit maar even om onder andere wat achtergronden te schilderen.

Mijn eerste verliefdheid dateert van ongeveer achtjarige leeftijd, het object was een vriendin van ongeveer vijftien jaar, die op mij gesteld was, naar wie ik verlangde en over wie ik vage visioenen had over 'in haar broek te liggen' met mijn gezicht. Dit verlangen naar een zachte beschermende schoot houdt me vandaag nog bezig. Eigenlijk had ik met haar een eerste sexuele relatie, hoewel het voor mijn gevoel niets te maken had met 'neuken', dat was vies, wel spannend en dus niet 'verheven'.

Relatie betekent hier: verbintenis. Zij had gevoelens voor mij - een soort moedertje - ik vond haar erg aardig. Ze kwam me toen ik ziek was opzoeken en daar verheugde ik me dan op. Ze was ook meer 'partner' dan object, maar omdat ik wel verliefd was heb ik het hier over 'object'.

Mijn eerste genitale sexuele relatie had ik toen ik veertien jaar was, met een meisje van vijftien jaar. Ik weet niet precies meer

hoe de relatie ontstond, ze was geloof ik dienstmeisje bij een bevriende garagehouder bij mij in de buurt, nee de dochter van de dienstmaagd. Ik zou haar als h.b.s.-er helpen met haar huiswerk voor de mulo. Na een schuchter kusje toen ik haar de eerste maal bezocht, is er een sexueel contact ontstaan wat steeds verder ging, totdat ik haar heb ontmaagd en, dat dient vermeld, langzamerhand 'technisch' goed sexueel contact met haar kreeg.

Het ontmaagden is niet het punt waar het om draait, het gaat om het goede sexuele contact.

Ze kon me erg goed masturberen, zo goed als maar weinig vrouwen hebben getoond te kunnen in mijn latere, toch vrij rijke sexuele leven. We kwamen 'gelijk klaar', gingen meestal voor het zingen de kerk uit en later werkten we met kapotjes, mij verstrekt door de reeds eerder genoemde garagehouder die mij wat gecoached heeft in dit opzicht, gereformeerd als hij eveneens was. Ik was niet verliefd op het meisje, mijn ouders wisten er niets van af aanvankelijk, daarna probeerden ze uit angst de contacten wat te verhinderen.

Ze wisten dat ik wat met haar had: "Geen gevrij onder ons dak", toen ze bij ons in huis kwam werken als dienstmeisje. Ze waren bang: 'Sex is vies, zeker als je ongetrouwd bent.'

Ik ben met tussenpozen steeds weer contact met haar gaan zoeken. De eerste onderbreking kwam toen ik, vijftien jaar oud, dodelijk en heerlijk verliefd werd op het twintigjarige dienstmeisje van de huisarts aan de overkant van de straat. Ze was verloofd met een 26-jarige sergeant-majoor. Ik kwam als door een wonder met haar in contact, liep duizelend van geluk naar huis als ik een zoen van haar gekregen had; voor neuken vond ik haar veel te goed, te mooi, te rein, ik liet zelfs het masturberen na want dat paste niet in mijn 'mooie' verhouding met haar. Toen een oudere jongen uit de buurt, waarschijnlijk om me te plagen, erover opschepte dat hij met haar naar bed was geweest, deed me dat erg zeer, want ik was erg gelukkig met mijn beperkte contact met haar, wat bestond uit elke avond zwaaien naar elkaar, haar opwachten als ze werd thuisgebracht, en dan soms een zoen die ik een uur later nog voelde. Ik deed in die tijd erg mijn best op school, trok me niet af zoals gezegd, ik was naar de normen van die tijd 'een beter mens'. Het heeft allemaal diepe indruk op me gemaakt, het speelde zich af in de lente van 1952, elk jaar bij het horen van de Mattheus Passion denk ik er nog een beetje aan terug, ik ben er blij mee.

Dat ben ik ook wel met de relatie die ik heb gehad met het eerder genoemde meisje. Zonder een echte verliefdheid bestond er een vrij volwassen sexuele relatie, met af en toe wel de angst dat ze zwanger zou worden. Ze heeft me geleerd haar te bevredigen met geduld van haar en van mijn kant; van de beleving van de intieme momenten weet ik niet zoveel meer: het heeft minder indruk gemaakt dan het andere, hierboven omschreven contact. Ik weet wel dat ik echt wel 'lekker' met haar kon neuken, dat ze er ook echt zin in had, dat we op elkaar ingespeeld waren en dat het erg spannend was: we neukten beneden op de mat in de gang terwijl haar slecht ter been zijnde moeder boven was en de benedenburen elk moment thuis konden komen. Ik heb er nooit aan gedacht met haar te trouwen. Voor ze, veel later, trouwde, heeft ze me weleens verteld dat ze spijt had van haar erotische belevingen met mij, omdat ze niet geoorloofd waren en ze niet als maagd het huwelijk inging. Wat me bij het beschrijven hiervan opvalt, is dat we, ondanks onze eigen hypocrisie en schuldgevoelens en ondanks de vrijwel volledig anti-sexuele houding van bijna alle ouderen om ons heen, toch een vrij rustige relatie hebben gehad en op verkenning zijn geweest, dit toch wel gedeeltelijk door medewerking van reeds genoemde garagehouder, die condooms verstrekke, praatte met mij, ons samen liet oppassen bij hem thuis. Goddank zitten er altijd gaten in een systeem. Overigens was het sexueel contact vrij traditioneel: man bovenop, soms 'vingeren' of masturberen, cunnilingus of fellatio geschiedde bij mij pas ongeveer zeven jaar later, met veel schroom; masochistische fantasieën die bij mij op ongeveer tienjarige leeftijd al bestonden kwamen pas tot beleving op ongeveer 28-jarige leeftijd, behalve wanneer als uiting daarvan moet worden gezien dat ik verliefd werd op een vrouw die eigenlijk onbereikbaar voor me was.

In die tijd speelde ook mee dat ik de relaties, het op stap gaan met mijn vriendjes, ook erg belangrijk vond.

Gewoon vriendschappelijke relaties waren dat, niets bijzonders.

Men zegt wel: de man is homofiel en heterosexueel.

U vraagt ook naar het sexuele leven na die tijd, ik zal daarover nog eens een trilogie het licht doen zien; ik heb me altijd betrekkelijk weinig van bestaande normen aangetrokken. Na wat ervaringen in de adolescentie, waarbij het er vaak alleen om ging een meisje dat ook niet 'mocht' zover te krijgen en waarin eigenlijk geen rustige ontspannen ontwikkeling van een sexuele relatie was, kreeg ik op

21-jarige leeftijd verkering met mijn vrouw. Na een nauwelijks monogame periode raakten we op dertigjarige leeftijd aan het partnerruilen. De eerste ervaring was verpletterend voor me, met een vrouw van hetzelfde type ongeveer als het meisje op wie ik zo verliefd was geweest op vijftienjarige leeftijd. (De machtige, overweldigende keizerin die mij ontfermend bergt in haar schoot, aan haar borsten, haar armen voorgoed om me heen slaat, de vrouw die op me wacht als ik doodga...) Ik ben langzaam bezig volwassen te worden, misschien hoort daarbij dat ik deze droom vergeet, ik wordt het najagen ervan langzamerhand een beetje zat. Verder zijn er mensen die mij nodig hebben. Ik zie het wel, ik wil gelukkig zijn, hier en nu, ik wil ook graag anderen gelukkig maken. Ik heb een groot stuk vrede in mijzelf.

Richard, ik hoop dat je hier iets mee kan doen. Ik ben tot toelichting bereid. Met vriendelijke groeten, (naam).

KINDERSPEL

*Glazen stuiters
opgebouwd uit sentiment
zorgvuldig gemikt
in het voorzichtig
uitgekozen holletje
op de hoek van
het speelplein.*

KNIKKERS

*Rollend glas
sneller dan ik.*

Geachte onderzoeks- en hulpverleningsgroep van de NVSH.
Betreft: persoonlijke weergave van sexuele ervaring in 'de jeugd'.
Jullie oproep heb ik gelezen in 'Sekstant' en ik ben graag bereid mijn persoonlijke weergave van die relatie weer te geven, als dit het voorlichtingswerk van de NVSH ten goede komt.

Ik vind het fijn dat er met de inzenders overleg wordt gepleegd en dat discretie gegarandeerd is, daar reken ik echt op. Ik hoop dat jullie er iets aan hebben, hoewel het mij twijfelachtig lijkt.

Met vriendelijke groeten, C. de Vries.

Hallo, alle begin is moeilijk, het is zelfs moeilijk te bedenken wat als aanhef te gebruiken, maar ja daar gaat het jullie niet om. Ik wil wel proberen om de NVSH eventueel te helpen met mijn persoonlijke weergave van mijn sexuele relatie die ik had.

Ik zal me eerst even voorstellen; mijn naam is Conny de Vries en ik ben nu bijna negentien; toen ik 15½ was heb ik verkering gekregen met een zekere Henk Jansen die toen net vijftien was.

Ik vind het ontzettend moeilijk om die ervaring op papier te zetten, bovendien was ik bijna zestien en probeer ik dus ook gedeeltelijk voor hem te schrijven, want hij was jonger (en aangezien hij nooit zal schrijven!), maar dat zal wel moeilijk zijn.

Eigenlijk is het niet mogelijk voor hem te schrijven, want het was constant duidelijk dat hij op een andere golflengte praatte dan ik.

We hebben elkaar leren kennen op een zwemvereniging waar we allebei in het kader zaten, het was vooral lichamelijke aantreking. Geestelijk hadden we weinig gemeen, hij zat op de LTS en ik op het atheneum, het lijkt discriminerend dat zo op te schrijven en het hoeft helemaal niet zo te zijn dat je elkaar geestelijk niets te vertellen hebt, maar dat was bij ons wel; dit ben ik overigens pas later in gaan zien. Van het begin af is de relatie eigenlijk voornamelijk op het lichamelijke gericht geweest. We gingen weleens samen oppassen, de eerste keer dat we in feite hierbij echt samen waren ging hij eigenlijk gelijk voelen: gezicht, hals en borsten. Ik

vond het doodeng en wilde het eigenlijk niet maar toch heb ik niet gezegd: "Niet doen". Elke keer probeerde ik door te gaan verzitten of zo z'n handen bij mijn borsten weg te houden. Hij wilde overigens ook verder gaan bij mij, broek los, maar dit wilde ik pertinent niet.

Het heeft overigens allemaal niet lang geduurd, we waren vaak met z'n tweeën bij hem thuis of bij mij thuis, we zochten de gelegenheid toch zelf steeds op, ondanks dat ik mij innerlijk verzette. Zijn ouders en mijn ouders zijn redelijk vaak weg zodat we dus altijd wel alleen konden zijn. Hij had nog een zusje, (tien jaar, toen zeven) en ik ook (veertien jaar, toen elf). Mijn ouders vonden het uiterlijk altijd goed dat ik me met Henk terugtrok op mijn kamer met alle eventuele risico's van dien.

Als het niet moeilijk is de gelegenheid te zoeken, heb je dat al gauw. Je vindt het toch wel fijn met elkaar te praten, het is ook wel spannend. Je doet het wel, ook al verzet je je innerlijk. Bij dat laatste speelde mee de tegenwerking van thuis, vooral de gevoelsafwijzing, en zelf denk je: ik ben pas zestien, je weet wat de gevolgen kunnen zijn. Een kind, daar zit je mooi mee. En dan het feit dat hij op de LTS zat. De gesprekken kwamen niet op niveau: voetbal, brommer. Mijn vader zei weleens:

"Als je getrouwd bent, zit je met zijn familie". Maar aan de andere kant ging ik daardoor ook juist weer mijn eigen gang. Ze vonden hem ook niet eerlijk. Later kwam ik daar ook wel achter, maar ik zette de dingen toen niet op een rijtje. Je wilt niet door blijven vragen.

Ik ben redelijk goed voorgelicht en kon altijd met vragen bij mijn ouders komen - waarbij ik vooral naar mijn moeder ging. Henk was mijn eerste vriend en het kwam voor mijn ouders tamelijk onverwacht, ik had namelijk een hekel aan jongens sinds een paar jaar (drie jaar). Voor mijn twaalfde speelde ik altijd met jongens en nu was het gelijk zo vast. Na een heel stormachtige ontwikkeling, binnen vier maanden met elkaar naar bed, wat ik eigenlijk niet wilde, maar ik had het al te ver laten komen, want dat was nog de enige uitwijkmogelijkheid.

Ja, het was voor mij onvermijdelijk. Op een gegeven moment is het het enige wat je nog niet gedaan hebt met elkaar. Verstandelijk vind ik ook wel dat het bij een relatie hoort.

Eerst nog iets over die hele ontwikkeling. Alles was eigenlijk nieuw voor mij en dat lichamelijke beangstigde mij eigenlijk, en

toch ging ik ermee door. Hij had mij al snel zover dat hij overal voelde, maar ik durfde het niet bij hem. Voor hem was het ook niet nieuw, hij was al eens naar bed geweest met een ander meisje (volgens zijn eigen zeggen hadden ze alleen maar bloot naast elkaar gelegen, verschillende keren, maar geen geslachtsgemeenschap, wat ik niet geloof want als je eenmaal zover bent geef je aan dat laatste ook wel toe). Hij wilde dat ik ook bij hem voelde en gelijk de eerste keer dat ik dat deed, zijn we naar boven gegaan en hebben elkaar helemaal uitgekleet op het bed van zijn ouders. Er was niemand thuis, maar je zit constant in angst dat er iemand thuiskomt en dat je je dan razendsnel moet aankleden, wat herhaaldelijk gebeurd is. Ik was altijd 'dubbel'-zenuwachtig namelijk voor het feit dat er iemand thuiskwam en voor het gedoe op zich. Die eerste keer hebben we geen geslachtsgemeenschap gehad, tenminste niet echt, niet de penis in de vagina, maar er tegenaan, verder met handen en mond. Dit is een tijdje zo gebleven, omdat ik persé geen geslachtsgemeenschap - dit kort ik hierna maar af als g.g., het is zo'n lang woord - wilde hebben; eigenlijk een lachertje want zonder penis in de vagina maar er tegenaan waarbij toch zaad vrijkomt kan je ook in verwachting raken. Na deze omgang kwam toen toch redelijk snel echte g.g., hoewel Henk er nooit helemaal in is gegaan, het bleef altijd zeer doen. Ik dacht dat het maagdenvlies er nog wel zat wat misschien best kan omdat het bij sommige vrouwen ver naar achteren ligt en Henk nooit door mocht gaan van mij (Angst!). Als het te zeer ging doen sloot ik mijn benen gewoon en kon hij niet verder. Het maagdenvlies doorbreken kan heel zeer doen - heb ik gelezen - en je moet dan een keer doorgaan, wat dus niet gebeurd is maar ik besef wel dat het ook aan andere dingen kan liggen, bijvoorbeeld, te kleine vagina, de holte erachter of psychische angst!

De beleving van die intieme momenten was heel verschillend; in het begin vond ik het wel fijn, niet altijd. Vaak baalde ik ontzettend daarna en vond het walgelijk. Dit walgelijk vinden werd steeds overheersender. We hebben ongeveer anderhalf jaar verkering gehad en het werd lichamelijk steeds meer. We zaten altijd tegen elkaar aan te hangen en waren eeuwig aan het vrijen, ik werd er gewoon melig van. We hadden praktisch iedere dag ruzie, geen hooglopende of zo, dat zal ik ook nooit maken, maar gewoon onbegrip ten opzichte van elkaar, elkaar verkeerd begrijpen, jaloersheid etcetera.

Ruzie over alles, over de kleinste dingen. Als mijn vriendin kwam als hij er was, was het onmogelijk om met z'n drieën te praten. Hij negeerde mijn vriendin dan. Of in de vakantie als ik met mijn moeder ging tennissen, dan kon hij dat niet hebben en ging bij wijze van wraak apart eten.

We hebben nooit slaande ruzie gehad, als er wat was en dat was vaak, ging ik gewoon huilen. Ik heb nooit zoveel gehuild als in die hele periode, ook zowat elke dag. Onze verkering bestond uit ruzie maken en het weer afkussen en vrijen en naar bed; het probleem was dan vaak niet uit de wereld, maar we sloten weer vrede met behulp van ons lichaam, geestelijk lukte het nooit. 'Bedvrede'. Ik snap achteraf niet waar ik altijd die tranen vandaan heb gehaald, ik huil namelijk nu praktisch nooit en daarvoor ook nooit.

Onze levens buiten school zaten helemaal in elkaar verweven. Overal gingen we samen heen. In die zwemvereniging zat ontzettend veel familie van hem en nog. We sjouwden alle verjaardagen af van zijn familie die hier in de buurt woont, overal werden we gevraagd. Henk was 'alom geliefd'. Dit was overigens schijn, hij deed zelf of hij overal van harte welkom was en deed gewoon amicaal, zodat mensen wel vriendelijk terug moesten doen. Het ene weekend waren we bij hem thuis en sliep ik daar ook, het andere weekend bij ons thuis. Onze ouders wisten dat we met elkaar naar bed gingen, keurden het niet af maar eigenlijk ook niet 100% goed.

Ik had nooit zoveel ruzie gehad als toen met m'n ouders, niet in woorden, maar in echt voelbaar onbegrip en steken onder water van beide zijden. De toestand was verre van ideaal. Ik idealiseerde zijn ouderlijk huis, maar toen hij mijn thuis tegen mij in woorden ging afkraken, vielen z'n ouders van hun voetstuk, waar ze door mij op geplaatst waren.

Mijn ouders kunnen onderling minder overweg dan de zijne, bovendien is het thuis niet gezellig. Zijn vader bracht wel gezelligheid. Als hij kritischer staat tegen mijn ouders, ga je zelf minder idealiseren en de slechte punten van zijn ouders zien.

Zijn ouders vonden mij geweldig en lieten dat ook blijken, ze hemelden mij evenals hun zoon en dochter ook op tegen iedereen en dat vind ik verschrikkelijk, dat roept verzet op bij mij om me dan juist tegenovergesteld te gaan gedragen.

Veel vrienden hadden we niet. Dat ging gewoon niet, want Henk

eiste mij volledig op; als mijn vriendin toevallig kwam als hij er was, konden we nooit met z'n drieën praten, hij deed gewoon niet mee of alleen met mij en deed of mijn vriendin er niet was of ging weg. Hij was dan toevallig net van plan weg te gaan, wat helemaal niet waar was, want soms had hij gezegd dat hij de hele avond niets te doen had. Ik ging er dan met m'n stomme hoofd achteraan en dan maakten we 'zachtjes' ruzie, want mijn vriendin mocht het niet horen. Mijn vriendinnen kwamen zodoende steeds minder; zeker als ze wisten dat Henk er was of kon komen. Zijn vrienden nam hij gewoon mee - hij had trouwens erg weinig vrienden - of ze waren bij hem als ik kwam. Hij liet ze gewoon links liggen en ging gewoon met mij vrijen, wat ik altijd erg vervelend vond; dan was hij kwaad, liet mij verder barsten en ging gewoon met z'n vriend praten of ze gingen even weg en lieten mij gewoon achter; als die vriend dan wegging konden wij dit evenement weer doorpraten met onder andere huilen van mij en daarna een vrijpartij. We konden nooit iets plannen, bijvoorbeeld 'tien uur ga ik naar huis'; dan hadden we wel weer eens ruzie en moesten we het tot elf uur minstens proberen goed te maken. Soms ging hij in de kamer waar z'n vriend bijzat notabene gewoon verder, voelen etcetera en wist dan dat ik op zulke momenten waar die vriend bijzat niet hem openlijk zou afvallen. Soms nam hij mij dan mee naar boven en daar bleven we dan een tijd. We lagen bijna altijd te vrijen, soms wel drie keer op één dag. Zeker in de weekenden, dan gingen we laat - ongeveer één uur soms nog later - naar bed, lagen dan tot drie, vier uur bij elkaar, gingen dan ieder in een ander bed en kropen 's morgens weer bij elkaar. Als we bij elkaar lagen kon dat nooit zonder g.g.. Het was gewoon een 'must', voornamelijk voor mij, want het ging praktisch altijd van hem uit. De keren dat het van mij uitging deed ik het meestal voor hem en niet omdat ik er behoefte aan had. In bed hadden we dan ook vaak ruzie. Vaak praatte hij erover om het uit te maken, omdat dat beter voor mij zou zijn, maar juist dat kon ik niet hebben, dat maakte ik dan zelf wel uit en daar emmerden we dan weer uren over.

Onze ruzies hebben we zo goed als altijd voor onszelf kunnen houden, zelfs in gezelschap. Iedereen vond dat we vreselijk goed bij elkaar pasten. Als ik nu wel eens iemand vertel dat dat we altijd ruzie hadden, zeggen ze daar nooit iets van gemerkt te hebben. We hebben het eigenlijk ontzettend vaak uit gemaakt, maar door praten - telkens zo'n twee tot drie uur - was het dan weer aan.

Buiten het lichamelijke hadden we erg weinig aan elkaar, hij begreep mij niet en ik hem niet. We praatten op een andere golflengte, zoals wij het zelf noemden.

Hij is meegeweest met ons gezin op vakantie, hetgeen een grote mislukking is geworden voor iedereen, alle gezelligheid was weg. We waren in Italië en m'n zus, Henk en ik sliepen door omstandigheden op één kamer. Hij kon absoluut niet met mijn zusje opschieten dus het was constant mis. Oorzaak: jaloezie. Hij heeft drie keer gezegd naar huis te gaan, een keer zelfs zijn koffer gepakt maar het is steeds weer bijgepraat etcetera.

Ondanks dat ik hem zo vaak zag en weinig tijd voor huiswerk had heb ik de vijfde klas atheneum goed doorlopen. Het atheneum heb ik niet afgemaakt, ik heb er geen spijt van, maar een deel van de oorzaak ligt wel bij onze relatie. Ik heb door naar een stad in de buurt op school te gaan de boel gedeeltelijk geprobeerd te ontvluchten - zo zie ik het zelf - want uitmaken kon en durfde ik niet, we zaten zo vast aan elkaar. Als ik het uitmaakte zou hij naar Amerika gaan, een of andere opleiding via school - achteraf na de verkering wist ik dat dit allemaal gelogen was. Ik bleef als het ware uit medelijden, want het zou dan mijn schuld zijn ten opzichte van zijn familie als hij naar Amerika ging of zich met z'n brommer te barsten reeds als ik het uitmaakte.

Ik zat dus in die stad op school en reisde op en neer, m'n fiets zette ik bij hem thuis, want hij woonde dicht bij het station. In plaats van dat ik hem minder zag, zag ik hem nog vaker en trok ik mezelf steeds dieper in de maalstroom. Maar door die andere school met allemaal andere vakken, onder andere psychologie, pedagogie, gezondheidsleer, ben ik wel meer gaan nadenken, bovendien kwam je nu in een ander soort wereld en daarna groeide de verwijdering geestelijk helemaal, het lichamelijke werd steeds meer en ik begon er van te walgen, ik vond het afschuwelijk, maar deed het toch. Op de een of andere manier voelde ik me schuldig. Hij was toch altijd aardig, had alles voor mij over, waarom vond ik het niet fijn? Hij hield toch zoveel van mij? Hij bond zich op allerlei manieren aan mij onder andere door ook allerlei klusjes voor mijn ouders, grootouders te gaan doen.

We gebruikten bij de g.g. geen condooms of ander voorbehoedemiddel maar vertrouwden op coïtus interruptus, vreselijk onbetrouwbaar, maar alla, ergens in ons achterhoofd hadden we

het idee dat ik niet zwanger kon raken, omdat de g.g. nog steeds zeer deed en we dus dachten dat het maagdenvlies er nog was, wat ik eigenlijk nu nog niet zeker weet. Misschien zijn we wel door het oog van de naald gekropen, want een keer bleef de ongesteldheid erg lang uit. Ik naar mijn moeder, die zei mij een bepaald middel tegen koortsuitslag te gebruiken, dat kon geen kwaad, dat mocht alleen niet bij zwangerschap gebruikt worden, dan liet de vrucht los; zij was namelijk ook een keer zomaar ongesteld geworden en toen bleek dat dat middel dat opriep. Later werd ik weer ongesteld, het kan zijn dat het daardoor kwam, maar het is ook mogelijk dat het gewoon later kwam. Door angst voor zwangerschap blijft het ook wel langer uit.

Doordat het lichamelijk steeds erger werd, kon ik het op een gegeven moment - langzaam gegroeid - niet meer opbrengen; ik werd er apatisch onder, het liet me allemaal koud, maar ik liet het wel toe en deed ook wel mee; ik walgde van mezelf en van hem. Het werd steeds erger tot ik tenslotte weigerde. Hij lag toen bij mij in bed, als het ware sexueel geladen, hij trilde helemaal, ik was ook bloot, maar wilde toen niet. Hij vond het gemeen, want eerst had ik hem opgewonden gemaakt en liet hem toen in de kou; dat was - misschien - wel zo maar het liet me helemaal koud; hij is naar z'n bed - bij mij thuis - gegaan en daarna was het lichamelijk faliekant mis. Na Kerstmis is het uitgegaan - met Kerst hebben we elkaar eerst nog veel kadootjes gegeven, want die waren al gekocht en er was al afgesproken dat het de eerste dag bij hem en de tweede dag bij mij gevierd zou worden. Ik liep al met de gedachte om het daarna uit te maken. Wel slap van mezelf, maar ik vond het zielig om iedereen z'n Kerst te verpesten, wat nu eigenlijk ook gebeurd is, want ik kon niet zo denderend toneel spelen, het deed me niks meer.

Oud en nieuw is het weer aangegaan: dat kwam omdat z'n ouders en zusje dat bij ons vierden en hij dus om twaalf uur kwam. Z'n vader had verteld dat hij tot diep in de nacht huilde of rondzwierf en dat vond ik toch wel erg. Want je maakt dan iemands leven kapot. Nou, met veel gehuil van beiden is het weer aangekomen tot het 8 januari voorgoed uit was. Toen had iedereen bij ons de griep wat we nooit gehad hadden, ik denk door alle spanning met als gevolg verminderde weerstand. Het heeft lang geduurd voor hij en zijn ouders niet meer zo vaak bij ons kwamen. Zij wilden namelijk niet dat het uitging want ze keken tegen ons op, omdat

mijn vader in de gemeenteraad zit voor de PvdA en mijn moeder penningmeesteresse is van de zwemvereniging; wij verhoogden hun aanzien.

Ik zelf walg achteraf van die hele relatie, ik snap gewoon niet dat ik het zolang volgehouden heb, ondanks alle ruzie en huilpartijen en rottigheid. Ik kan m'n EX-vriend niet meer luchten of zien en mijd hem zoveel mogelijk; ik hecht geen enkele positieve waarde aan die hele periode, ik zou het voor geen miljoen over willen doen.

Na zo'n overbezette relatie ben je eerst vrolijk en heb je van alles te doen, dat zakt na een poos en dan weet je je geen raad met al je tijd, maar dat gaat weer voorbij, je krijgt andere tijdsvulling.

Vlak na die relatie heb ik veel gemasturbeerd, wat ik zelf logisch vind, want je had zo vaak lichamelijk contact, dat je dat niet één, twee, drie aan de kant kunt schuiven, maar dat slinkt vanzelf tot normale proportie. 'Ik wil voorlopig geen vriend', dat zei ik in het begin zowat elke dag, maar dat gaat ook wel over, hoewel ik echt geen vriend wil voorlopig. Ik heb dan ook helemaal geen contact met jongens of wel amper en dat verandert niet, want ik zit voorlopig nog twee jaar op een meisjesschool.

Zo'n relatie heeft wel erg veel invloed op je gevoelens ten opzichte van jongens, ik haat ze af en toe. De meeste zijn wel gericht op je lichaam en dat vind ik walgelijk. Mijn ideeën over huwelijk en relatie zijn erg veranderd, ik heb namelijk veel gelezen over een vrij/open huwelijk en dat lijkt me veel idealer - 'het ideale' zal je wel nooit bereiken. M'n ogen zijn door zo'n relatie wel goed geopend.

Door de negatieve dingen leer je hoe het niet moet en ga je positieve mogelijkheden zien.

Ik vind het zelf alleen wel jammer dat ik helemaal niet ongedwongen ten opzichte van jongens kan staan, ik voel me altijd als het ware bekeken.

Het is een heel verhaal geworden en ik heb er nu genoeg van. Ik hoop dat jullie er wat aan hebben, want het is natuurlijk erg persoonlijk. Elke relatie is weer anders. Ik heb niet de illusie dat het volledig is, maar dat kan ook niet, het is allemaal zo ingewikkeld en gecompliceerd geweest. Er gaat van alles meespelen, houding van anderen, omgeving, leeftijd - afzetten tegen

de ouders - relatie van de ouders onderling, de vereniging met z'n familiekliek, school etcetera etcetera. En dan al die verschillende karakters die op elkaar gaan reageren. Als er dingen onduidelijk zijn of als er behoefte is aan meer informatie wil ik die best geven. Ik reken erop dat ik hoor wat er met dit materiaal gaat gebeuren, maar dat schrijven jullie ook in Sekstant. Ik laat het hierbij want je kunt wel blijven schrijven. Met vriendelijke groeten, Conny de Vries.

In de eerste klas HBS - ik was toen dertien jaar - werd ik verliefd op de lerares muziek. Anna was toen 36 jaar. Ik was - en ben - erg slecht in muziek en Anna deed oprecht moeite mij de grondbeginselen bij te brengen. De sterke aandacht en de vriendelijkheid daarbij deden me verlangen naar geborgenheid, naar iemand om mee te praten.

Voor zover ik nu achteraf kan bepalen heeft dat allemaal niets met erotiek te maken, maar met eenzaamheidsgevoelens. Het probleem was contact te moeten leggen met Anna. Ik ging alle momenten uitzoeken om Anna te zien. Ging 's morgens vroeg naar school, liep tussen de lessen via de tweede verdieping, waar Anna les gaf, naar m'n volgende leslokaal. Dat resulteerde alleen maar in vriendelijk 'dag zeggen' en was voor mij niet genoeg. Dus wachtte ik Anna na schooltijd op en liep met haar mee naar de tramhalte. De eerste keer was ze niet verbaasd me te zien en geleidelijk groeide het 'meelopen' tot een vast ritueel. We praatten over alle mogelijke zaken, mijn kleine schoolproblemen, maar langzamerhand ook over persoonlijke zaken. En ook Anna vertelde over wat haar bezig hield in haar vrije tijd. Overigens ging dit alles in een zeer open sfeer. Ook op school stonden we soms met elkaar te praten. Dit gaf aanleiding tot heel wat opmerkingen én van klasgenoten én van leraren, maar ik begreep niet waar ze 't over hadden. Ik vond Anna aardig en zij mij, wat was daar nu verkeerd aan?

Na ongeveer een jaar - m'n herinnering heeft wel hiaten - ben ik Anna een keer thuis gaan opzoeken. Dat was op Valentijnsdag - een mooie aanleiding. Ik had thuis gezegd een eind te gaan fietsen - hetgeen ik vaak deed. Merkwaardig dat je op zo'n moment toch het gevoel hebt dat je niet kunt zeggen: ik ga gezellig bij Anna op bezoek.

Dat zouden m'n ouders niet hebben kunnen plaatsen: bij oudere mensen gá je niet zo maar op bezoek, zonder reden: "Wat moet je daar dan doen?" Trouwens, ze hadden eigenlijk op iedereen met wie ik omging of met wie ik thuiskwam aanmerkingen.

Hoe dan ook Anna vond het erg gezellig en gewoon, en dus kon ik vaker komen. Al die tijd hadden we elkaar niet verder aangeraakt dan dat ik haar op straat wel eens een arm gaf - uiteindelijk hing ik ook zo bij m'n moeder - dus was dat een geaksepteerde handeling. Ik denk dat ik dat nú ZO formuleer, ik vraag me af of ik er toen zo bij heb gedacht.

De eerste keer dat er iets gebeurde op erotisch/seksueel terrein was toen Anna ziek was en ik haar thuis opzocht. Ze was niet erg ziek maar lag toch in bed. Ik vond haar erg zielig, streek over haar haar, en ging op de rand van het bed zitten. Zij streelde mij en uiteindelijk ben ik bij haar in bed gekropen, weliswaar met enige aarzeling omdat ik een vaag idee had dat je toch maar niet zó bij iemand in bed kruipt. Hoe dan ook we kusten elkaar en streelden, waarbij voor 't eerst het initiatief van haar uitging. Ik voelde me erg veilig en plezierig en had eenmaal weer thuis de grootste moeite om niet alles te vertellen. Maar ik voelde dat dan alles kapot zou gaan.

Eenmaal de eerste barrière genomen bleek het steeds gemakkelijker elkaar aan te raken, waarbij erg vaak het initiatief van mij uitging. Uiteindelijk streelden we elkaar tot een orgasme. Voor mij betekende dat een heel fijn gevoel krijgen, net zo als wanneer ik met mijzelf speelde. Voor het orgasme van Anna was ik een beetje bang, ze draaide met haar ogen, maakte lawaai; eigenlijk was ze iemand anders dan, en dat vond ik helemaal niet leuk. Maar omdat ze zei dat het zo fijn was bleef ik haar af en toe wel strelen.

Intussen zaten de mensen op school niet stil en zij vonden dat we wel erg openlijk met elkaar optrokken.

Anna werd onder druk gezet, zodat ze mij op een keer uit de les sleepte en me uiterst emotioneel begon te vragen tegen wie ik iets had gezegd. Overigens een krankzinnige ervaring: Anna komt de les binnen, vraagt aan haar kollega, mag zij daar even uit de klas, een knikje van de leraar en ik met een vuurrode kop - en priemende ogen van de klas in m'n rug - naar buiten.

Ik werd bij de directeur geroepen die me niets vroeg over de situatie, me alleen verbood nog langer met Anna om te gaan. Ook Anna maakte me duidelijk dat alles over moest zijn. Tot overmaat van ramp ging Anna naar mijn moeder om te zeggen dat ik haar zo achterna liep en of zij mij erop wilde wijzen dat dat niet kon.

Ik was woedend en gruwelijk teleurgesteld en werkte niet meer op

school, zodat m'n ouders besloten me naar een andere school over te hevelen: de MMS [middelbare meisjesschool!!!].

Intussen had een vriendinnetje op school me verteld dat de manier waarop ik met Anna omging - ze wist alleen wat ze zag! - homoseksualiteit heette. Ik had dat woord nog nooit eerder gehoord, maar de manier waarop ze het uitsprak betekende wel dat 't iets héél vies was. Hoe dan ook het contact met Anna werd dus definitief verbroken.

Intussen was aan m'n ouders duidelijk geworden dat een aantal zaken niet klopten en stuurden ze me naar een MOB [medisch opvoedkundig bureau], met de argumentatie: kijken of ik homoseksueel was.

Eigenlijk gedroeg ik me niet zoals ze graag wilden, vonden ze me onhandelbaar en hadden ze helemaal geen invloed meer op me. En dan dat gedoe met Anna.

Ik ben een aantal malen op het MOB geweest, maar heb daar konsekwent stil gezweven. Het was voor mij volstrekt onmogelijk om over deze periode te praten. De psychiater of psycholoog werd duidelijk wanhopig en uiteindelijk werd ik aan een test onderworpen: vragen invullen/aanvullen, tekeningen maken, Rohrschach enzovoort. De resultaten daarvan zijn mij onbekend gebleven, merkwaardig genoeg heb ik er ook nooit naar gevraagd. In ieder geval hoefde ik daarna niet meer terug te komen en ook thuis is aan deze episode nooit één woord vuil gemaakt.

Hoewel ik 'bewust' niet erg geschokt was door de homofiele relatie, ben ik wel allerlei vriendjes gaan zoeken. Achteraf gezien toch vrij bewust om mezelf te bewijzen dat ik eigenlijk heel 'normaal' was. Dit alles duurde ongeveer tot m'n twintigste, waarna ik toen van het ene moment op het andere stapelverliefd werd op een vrouw. Dat groeide uit tot een relatie die nu nog steeds bestaat.

Opvallend in het geheel is wel dat ik eigenlijk zelden of nooit over de vroegere periode heb gepraat, ik denk dat ongeveer vier mensen er iets - of meer - van weten. Dat betekent ook dat ik nooit de naam van Anna meer heb gebruikt; de schok was des te groter toen iemand een keer de naam noemde in een verhaal over leraren aan een middelbare school. Ik trok toen dermate wit weg, dat de ander schrok en vroeg wat er aan de hand was. Toen het verhaal verteld.

Ik vraag me af hoe ik nu precies tegen de periode aankijk. Ik heb het gevoel dat, hoewel deze ervaring in strikte zin een pedofiele ervaring is, dit niet helemaal klopt met de werkelijkheid. Immers bij opgroeien komen herhaaldelijk situaties voor van verliefd worden op ouderen, liefst leraren - of wat verder weg: filmsterren en dergelijke. Alleen het feit dat er uiting aan gevoelens wordt gegeven betekent ineens een pedofiele relatie. Vermoedelijk blijven er vele vragen over; alles op te schrijven is bijna niet mogelijk. (Naam)

*Gedreven door de wind
gelukkig maar verloren
volhardt het eenzaam kind
in zijn strijd erbij te horen.*

*Soms even staan - dan weer lopen
alle wegen leiden naar één kant.
Toch blijft ook dit kind hopen
op een warme vriendenhand*

*waarin het verlangen
naar een eeuwige jeugd
veilig ligt geborgen.*

*Pas als de wens
geworden tot deugd
is zij ontdaan van strijd en zorgen.*

Naar aanleiding van uw oproep in Sekstant om bepaalde jeugd-ervaringen kenbaar te maken deel ik u mede dat ik misschien iets voor u heb in die richting. Mijn ervaringen stammen echter van zo'n 25 jaar geleden en ik ben nu 35 jaar. Ik ben er verder eigenlijk nog niet aan toe om ze aan de publiciteit prijs te geven en weet ook niet of ik daar wel goed aan zou doen.

Verder zijn mijn jeugdherinneringen eigenlijk pas sinds kort 'boven' komen drijven, realiseerde ik mij althans pas hoe waardevol ze voor mij zijn. Ik kan wel zeggen dat ik mezelf nu geaccepteerd heb zoals ik ben, althans zoals ik denk dat ik ben, maar de draagwijdte van mijn gevoelens kan ik nog niet overzien.

De sexuele, maar ook de gehele verdere ontwikkeling van mijn eigen, jonge kinderen interesseert mij bijzonder, doch mijn interesse gaat ook uit naar anderen. Ik heb gemerkt dat belangstelling mensen goed doet en dat voel ik zelf ook.

Ik begrijp echter wel dat ik zeer voorzichtig zal moeten zijn omdat de maatschappelijke opvattingen van thans, die de mijne niet zijn, niet zo snel zullen veranderen.

Wat ik wel zou willen is iets voor anderen doen. Ik begrijp nu een heleboel toestanden en narigheden in de maatschappij, voel mijn aangetrokken tot psychologie en heb daar de laatste tijd het een en ander over gelezen. Ik zou iets in de kinderbescherming (jeugdservice?) willen doen. Ik heb een boek gelezen van th.A. Harris over transactionele analyse dat mij wel beviel omdat dit een aanpak is voor niet-deskundigen. Zo'n training zal echter wel wat kosten.

Ik hoop dat u toch nog iets aan mijn verhaal hebt. U vindt misschien dat ik moeilijk doe, maar ik weet dat ik niet de enige ben die twijfelt om iets naar buiten te brengen. Er wordt nog teveel weggestopt.

[Na telefonisch en schriftelijk contact heeft deze inzender ook het volgende verteld.]

Naar aanleiding van uw enquête over jeugdervaringen in de sexuele sfeer deel ik u mede dat ik na verloop van enige tijd na onze eerste briefwisseling nu inderdaad wel bereid en in staat ben om de herinneringen aan mijzelf als dertienjarige jongen aan dit papier toe te vertrouwen.

Een lid van uw commissie levensverhalen maakt 'in zijn brief gewag van een zekere schroom bij mij ten opzichte van mijn eigen jeugdherinneringen. Ik ben mij daarvan ook bewust en zou niet anders willen. Het is echter niet alleen een soort verlegenheid maar er zit ook iets in van het liever niet aan de openbaarheid prijsgeven van een in zo bijzondere mate private aangelegenheid waarbij in mijn gevoel ieder recht-voor-zijn-raap's woord en iedere negatieve reactie daarop van anderen afbreuk zou kunnen doen aan het mooie in die herinneringen.

Tenslotte moet ik rekening houden met gevoelens van mensen die mij na staan en die enigszins afwijzend staan tegen publicatie. Dat ik daar tóch toestemming voor geef komt omdat ik inzie dat het van groot belang is dat anderen - wie dan ook - vernemen welk een positieve, gezonde en - in de psychische sektor - misschien zelfs therapeutische uitwerking een dergelijke relatie kan hebben. Want dat komt er allemaal bij.

De relatie waar het om gaat dateert van ruim twintig jaar geleden. Het betrof mijn broer, die ongeveer vier jaar ouder was dan ik.

De ontwikkeling van de situatie - van het begin ervan ben ik mij nauwelijks bewust geweest - was zo dat ik eerst een volledig passieve rol moet hebben gespeeld. Later ontstond een meer tweezijdige toestand met zelfs initiatieven van mijn kant een grote vertrouwdheid met de situatie van mijn kant. Ik herinner mij hem eens lichtelijk in verlegenheid te hebben gebracht door in gezelschap van vrienden bedekte, plagerige toespelingen te maken op wat wij 's avonds in bed uitspookten. Verder was alles wat er tussen ons gebeurde naamloos. Woorden zouden het misschien ook toen 'omlaag' gehaald hebben. Ik heb er intens van genoten.

Hij ging tenslotte het gezin uit met ruzie toen ik ongeveer zestien à zeventien jaar was, waarbij ook onze relatie verbroken werd. Hij overleed enkele jaren later. Zowel bij het afbreken van de relatie als bij zijn overlijden had ik geen emoties, geen uiterlijk verdriet. Wat er precies binnenin mij aan de hand was heb ik nooit goed begrepen. Het ging langs mij heen, ik was verdwaasd en verdoofd.

Het leek mij weinig te doen.

In het dagelijks leven kwamen de problemen die ik vroeger had gehad terug. Ik kon weer moeilijk met mensen omgaan, als iemand mij een vriendelijkheid had bewezen schiep dat bij mij van binnen toch geen band. Onvriendelijkheden konden echter langdurig op mij inwerken en mij een rottijd bezorgen. De mensen waren zich hiervan zelf waarschijnlijk nauwelijks bewust. Ik was waarschijnlijk erg kwetsbaar, kon mij moeilijk verdedigen en uiten. Lange tijd heeft er vaag in mijn gedachten het idee geleefd dat de relatie met mijn broer iets gehad moest hebben van een abnormaliteit die verborgen gehouden moest worden of van een onvergeefbare - ook niet door een hogere macht - zonde. De maatschappelijke opvattingen gaven daar geloof ik ook wel aanleiding toe in die tijd.

Deze zaken werden wat naar de achtergrond gedrongen omdat ik, toch enigszins volwassener wordend, trouwde. Ik ben nu 35 jaar en heb twee kinderen. Bij twistgesprekken die altijd wel eens voorkomen is het soms vallen en opstaan om mij te uiten, om mij te 'handhaven' maar van tijd tot tijd gaat het erg goed.

Onlangs werd ik door een artikelenserie in Intermediair van dhr. Brongersma vrij sterk met mijn herinneringen geconfronteerd. Ik had nu ineens na al die tijd wél emoties over het afbreken van de relatie en had nu - zelfs uiterlijk - intens verdriet over zijn heengaan, hoewel ik dat toch wel grotendeels buiten mijn gezin wist te houden. Het verdriet ging over. Achteraf zou ik toch nog heel graag met hem over onze gezamenlijke herinneringen gepraat hebben en ik zou misschien ook nog wel aan hem gevraagd hebben 'net als toen' te doen, want ik voel mij soms ook net die jongen-van-toen, vooral als de herinneringen zich sterk aan mij opdringen.

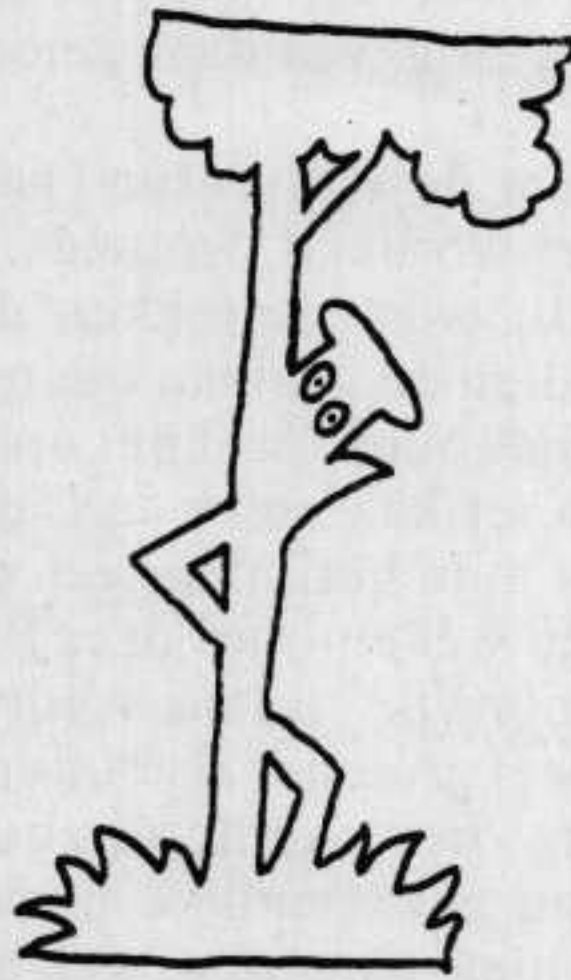
Nu mijn gedachten weer wat tot rust gekomen zijn, nadat het verdriet over was, zijn er slechts gewoon hele fijne herinneringen aan hele prettige momenten in die tijd overgebleven.

Ik wens de ouders en andere opvoeders van deze tijd - ook mijzelf - toe dat zij in staat zullen zijn hun kinderen die vrijheid te geven die ze nodig hebben om hun gevoelens in de lichamelijke sfeer te ontplooien en daarbij zelfs te steunen door hun belangstelling.

Kinderen moeten mijns inziens voldoende intieme relaties kunnen hebben, vooral in die tijd voor de puberteit. Met welke sexe en

welke leeftijd is een zaak die maar zoveel mogelijk aan henzelf overgelaten zou moeten worden. Daarmee heeft mijn verhaal nou te maken. (Naam)

6 DAN HIJG JE MAAR WAT SNELLER

17
+

Geachte Heer de Vries. Hierbij het verslag van mijn seksuele relatie die ik op mijn vijftiende jaar gehad heb.

Ik ben Carine Postma, zeventien jaar en atheneumscholiere. Op het moment dat ik mijn eerste vaste vriend tegenkwam was ik net vijftien en hij zeventien. Dit gebeurde in Frankrijk waar ik op vakantie was. In die drie weken hadden we nog geen echt seksueel contact, d.w.z. we gingen niet met elkaar naar bed. Ik had al wat ervaring van feestjes en zo, maar tot naar bed gaan met iemand was het nooit gekomen.

De eerste keer dat ik met Carl - mijn vriend - naar bed ging was in de kerstvakantie. Dat gebeurde heel stiekum, terwijl z'n ouders weg waren 's middags. Zijn ouders vonden namelijk dat ik nog te jong was. Met vijftien jaar mocht 't niet, met zestien jaar wel. Maar we hadden allebei geen zin om te wachten tot ik zestien was. Mijn vader was toen net gesteriliseerd en ik gebruikte de pil van m'n moeder die ze nog over had. Alleen had ik ze dat niet verteld wat vrij stom was, want ik geloof nu dat ze het best goed gevonden hadden. Ik heb namelijk erg vrije ouders die me ontzettend weinig verbieden.

Enfin, die eerste keer was dus niet zo goed gelukt. Gelukkig had Carl meer ervaring dan ik. Ik vond het allemaal een beetje beschamend, durfde me haast niet te veroeren en bleef tot m'n nek toe onder de dekens liggen. Een paar dagen later gingen we weer met elkaar naar bed, terwijl z'n ouders thuis waren. Ik was toen één en al zenuwen. Ik lette alleen maar op het kraken van de trap of het opengaan van de deur en riep voortdurend: st, st, wat de situatie helemaal gespannen maakte. We hadden er die keer ook niet veel aan. Na de kerstvakantie moest ik weer naar huis want we wonen in twee verschillende plaatsen. Een tijdje daarna kwam Carl bij mij logeren. Hij moest wel op de kamer van mijn broer slapen - die woonde toen niet thuis - want zoals mijn moeder

zei: "We hoeven ons niet te graag [aanmoedigend] te tonen". Mijn vader kwam 's avonds een beetje verlegen op mijn kamer en gaf me drie pakjes condooms, onder het vragen of ik wist hoe ze werkten en of ik wel voorzichtig wou doen. Dat vond ik ontzettend lief van hem. We lachten maar een beetje en toen ging 'ie maar weer. Ik geloof niet dat hij weet, hoe ontzettend ik dat gebaar gewaardeerd heb en nog steeds doe. We hadden ze wel niet nodig want de pillenvoorraad van m'n moeder was nog niet op. Ze wisten ondertussen dat ik 'm gebruikt had in de kerstvakantie.

Toen we de volgende keer naar bed gingen, was het de eerste keer dat ik er plezier in had - m'n ouders waren er niet. Ik stond zelfs voor het eerst op het punt om klaar te komen, wat daarvoor, ook bij masturbatie, nog nooit gelukt was en nu nog steeds niet. Enfin, toen gebeurde het weer niet, wat niet wegneemt dat ik het wel erg lekker vond. Toen heb ik de stommitieit begaan om te doen alsof en ben daar verder mee doorgedaan tot enkele weken geleden. Toen had ik er genoeg van. Het was altijd zo'n gespannen toestand; je denkt van 'nou zou het eigenlijk moeten komen', nou en dan hijg je maar wat sneller en voor de jongen kom je dan klaar. Maar goed, Carl geloofde het en ik liet hem in de waan.

Hoe komt dat? Je hebt in je achterhoofd 't idee dat 'n orgasme hóórt; en hij vindt dat ook een prettig idee geeft 'n gevoel van trots, of zo.

Hoe ik ermee op kon houden, met dat doen alsof? Ik vond 't eigenlijk onzin om in zo'n relatie te simuleren. Ook dat je er zo mee bezig bent van 'moet 't nou?'; en ook las ik dat als je er zo mee bezig bent, dat er dan juist geen orgasme komt; dus ik dacht 'rustig aan maar en dan zien we wel wat 't wordt'.

De reacties op mijn relatie met hem waren heel verschillend. Over het algemeen vond iedereen hem aardig en alleen de mensen waarvan ik wist dat ze het niet erg vonden heb ik het verteld. Gesprekken met vriendinnen werkten altijd heel verhelderend, een heleboel dingen, waarvan we dachten dat het iets aparts was, hadden we gemeen.

Van mijn ouders heb ik nooit last gehad. Er is nooit één woord van afkeuring over hun lippen gekomen en ook later niet met andere relaties.

Onze verdere seksuele relatie liep goed, ofschoon ik het nog altijd erg vervelend vond dat ik niet klaar kwam en dus nog steeds deed

alsof. Na enige tijd ontmoette ik een andere jongen waar ik verkering mee gehad heb - terwijl ik ook de verkering met Carl nog een paar maanden aanhield - tot vorig jaar december wat dus niet meer in mijn periode van vijftien jaar valt.

Mijn verdere seksuele relaties zijn natuurlijk veranderd sinds mijn vijftiende, maar ik moet zeggen dat als Carl toendertijd niet zo ontzettend lief en aardig was geweest geloof ik dat het nu waarschijnlijk wel anders was geweest. Doordat hij helemaal geen schaamte kende, leek mij m'n schaamte al gauw dwaas toe. Door hem ben ik erg veranderd. Ik maak er nu geen probleem meer van om naakt door de kamer te lopen enzovoort. Misschien was het zonder Carl ook wel zover gekomen, maar veel later denk ik. Deze zomervakantie zal ik 'm zien na anderhalf jaar en dat doet me veel plezier.

Verder valt er niet meer te vertellen, behalve dat ik graag op de hoogte gehouden zou willen worden, omdat dit me bijzonder interesseert.

Altijd bereid tot verdere informatie, hartelijke groeten, Carine Postma.

P.S. Misschien zoudt u me de Sekstant van vorig jaar op kunnen sturen, waar de oefeningen enzovoort in stonden voor vrouwen die geen orgasme konden krijgen of iets dergelijks, de kosten zal ik dan gireren. Bij voorbaat hartelijk dank. Carine.

*De wet kent grenzen
daardoor liefde verdriet
gemaakt door mensen
maar wat geen uitzicht biedt.*

7 IK LIET DE DEUR EEN EINDJE OPEN

15
♀

Hallo, ik ben een meisje van vijftien jaar en ga mijn ervaring op sexueel gebied opschrijven. Wel wil ik graag weten waarvoor dit is? Het begon ongeveer anderhalf jaar geleden.

We hadden - nu nog - als burens drie jongens en een man (gescheiden). Mijn zus en ik gingen er heel vaak heen. Ik vond het daar zo leuk omdat alles daar zo vrij was. Ze praatten daar gewoon over neuken - bij ons alleen maar in grapjes of helemaal niet. Op een middag had ik een nieuw hesje gekocht. Alleen de buurman was thuis en ik liet het even zien. Hij vond het zo sexy en mij zo mooi en begon mijn borsten te strelen en te vrijen. Dit vond ik niet zo leuk. Ook verder, als we alleen waren wat ik op 'laatst vermijdde', werd hij handtastelijk - hand in mijn broekje. Toch vond ik het niet onprettig. Toen mocht ik eens een weekend bij hun slapen, want m'n ouders waren weg. Ze rookten hasj - ik niet - en ik baalde wat en ging naar boven en liet de deur een eindje open.

Ik liet de deur open om enige belangstelling te krijgen voor als de jongens naar boven gingen. Een soort van aandachttrekkerij dus.

Na een uur ongeveer ging iedereen ook naar bed - m'n buurjongen met een ander meisje. Toen kwam de buurman naar boven en zag mij liggen en ging naar me toe. Hij stapte in bed en begon me te strelen en kussen en ontdeed me van de kleren. Toen begon hij te neuken. Ik vond het heel lekker en we zijn ook vaak klaargekomen. Ik kreeg een hemels gevoel in me maar moest wel veel inspanning gebruiken. Ik liet me alles welgevallen. Ik bedoel van mijn kant geen initiatief. Na afloop, ik weet niet hoe lang het duurde - een of twee uur? - was ik dood op. De volgende morgen heb ik de 'morning-afterpil' gehaald en ben de daarop volgende week 'dood'ziek geweest, overgeven en niks eten. De buurjongens kregen door dat ik met hun vader had geneukt. Ze waren woest op hun vader omdat ik nog zo jong was. Wat ik aan een kant niet

begreep want ze vroegen mij ook wel maar dat was misschien wel gein. De verhouding tussen ons is daarna nooit meer geweest als vroeger, onschuldig. De buurman maakte de volgende dag wel excuses over van dat hij niet wist wat hij had gedaan en zo, wegens de shit - en drank?

Toch heb ik al met al een goede ervaring gehad alleen vind ik het beroerd dat het zo moest aflopen. Op het ogenblik hebben we helemaal ruzie. Negeren! Als ik hem zie en we zeggen niks kan ik het me haast niet voorstellen dat ik met hem naar bed ben geweest. Ik beschouwde hem meer als vaderfiguur dan als jeugdviend. Met andere jongens wil ik niet naar bed! Later wel, maar ik vind mezelf nogal jong. Dat van vorig jaar was meer een vergissing. Als ik het had geweten had ik het niet gedaan maar ik heb er geen spijt van. Ik ben weer een goede ervaring rijker en voel me nu ouder dan m'n leeftijdgenoten. Dan denk ik in mezelf: als jullie eens wisten. Mijn vriendin en vorige ex-vriend zijn de enigen die het weten.

Ik hoop dat je hier wat aan hebt en dat dit de bedoeling was zo van de relatie opschrijven. Veel succes ermee. (Naam).

P.S. Als je nog vragen hebt, iets niet snapt of opmerkingen hebt, wat wilt weten, dan schrijf je maar. Ik doe het met plezier.

Geachte Hr. De Vries, hierbij geef ik gehoor aan uw oproep in Sekstant van juni j.l. en dit zijn mijn ervaringen:

Door omstandigheden werd ik op zes-jarige leeftijd bij een aan mijn ouders bekend gezin geplaatst. Het pleeggezin bestond uit: pleegmoeder van vijftig jaar, die veel van huis was, doch mij in materieel opzicht goed verzorgde; pleegvader 53; die veel thuis was (zaak aan huis), pleegzuster elf, pleegbroer veertien. Mijn pleegzuster en -broer hadden vriendjes van hun eigen leeftijd en bemoeiden zich weinig met me; alleen de pleegvader schonk aandacht aan mij. Daar ik praktisch alleen tijdens de vakantie mijn ouders zag, vervreemde ik allengs van hen.

Als ik uit school kwam en de kust was veilig, dan trok mijn pleegvader mij tussen z'n knieën en liefkoosde me. Deze liefkozingsen liepen later uit op sexuele bevredigingen zijnerzijds en wel doordat hij me dwong hem oraal te bevredigen. Deze situatie heeft tot mijn tiende jaar geduurd; ik kwam weer bij mijn ouders wonen.

Door mijn eenzaamheid in deze vier jaren betekenden die liefkozingsen veel voor mij; maar daarnaast ontstond de vreselijke angst en walging voor zijn sexuele handelingen, waaraan ik me niet durfde noch kon onttrekken. Tussen mijn elfde en twaalfde jaar kreeg ik struma, waarvoor ik met jodium en wisselbaden werd behandeld. Van mijn veertiende jaar heb ik vriendjes gehad; geliefkoosd worden wilde ik wel, maar toen ik op mijn achttiende een vriend had, die meer wilde, begreep ik dat niet - sexuele verlangens kende ik dan ook helemaal niet. Dat leidde tot een crisis in mijn leven.

Op aanraden van deze vriend ben ik naar een stadsacademisch ziekenhuis gegaan, daar ik vreselijk mager was en hypernerveus. Na een stofwisselingsonderzoek heeft men mij verwezen naar Prof. Rümke. Hij heeft mij doorgezonden naar een psychiater, waarna een psycho-analyse volgde - circa anderhalf jaar. Daardoor kwam de hele voorgeschiedenis aan het licht, waardoor mijn sexuele gevoelens in één klap vrijkwamen.

Zodra ik wist, wat er in mijn jeugd gebeurd was, werd ik genezen verklaard en kreeg verder geen enkele begeleiding.

Mijn ouders werden ingelicht door de psychiater en waren diep geschokt, doch hebben geen maatregelen getroffen om mijn pleegvader alsnog ter verantwoording te roepen.

Door dat plotselinge vrijkomen van de heftige sexuele gevoelens, die ik niet geleerd had te beheersen, werd ik al spoedig zwanger. Mijn ouders vingen me op, zorgden voor een aborteuse en begeleidden me.

Door deze ervaring werd ik voorzichtiger maar vooral koeler en cynischer. Deze toestand duurde tot mijn 23ste. Toen ontmoette ik een man - tien jaar ouder dan ik en een uitstekende minnaar. Althans voor mij. Deze verhouding betekende veel voor me in sexueel opzicht, doordat mijn sexuele gevoelens zich geheel konden ontplooien en ik als compleet mens normaal kon functioneren. Het doorbrak mijn twijfels.

Alhoewel ik later met een andere man trouwde, is voornoemde ervaring waardevol gebleken in de relatie met mijn man. Toch heeft mijn jeugdtrauma mij en mijn man wel eens moeilijkheden bezorgd. Bepaalde handelingen, die een beetje agressief bij me overkwamen, ook al waren ze niet zo bedoeld, maakten dat ik dichtklapte, waardoor het voor ons beiden soms moeilijk is geweest. Deze jeugdervaringen hebben beslist een negatieve invloed op ons huwelijksleven gehad, maar in hoeverre is natuurlijk moeilijk precies te bepalen.

Hoewel het wellicht hard klinkt is mijns inziens een pedofiel als gevolg van zijn directe betrokkenheid, meestal gepaard gaande met ondeskundigheid over beïnvloeding van de kinderpsyche, niet in staat om een objectief oordeel te geven over de gevolgen van zijn daden.

Nadrukkelijk wil ik echter stellen, dat bovenstaande niet zonder meer een veroordeling inhoudt van mensen die 'anders zijn', doch het uitsluitend mijn bedoeling is om na mijn ervaringen te benadrukken dat iedere vorm van liefdesbeleving nooit een medemens mag benadelen in welke sexuele relatie dan ook.

Met vriendelijke groeten. (Naam).

P.S. Mijn pleegvader heeft met nog twee kinderen beneden de tien jaar een sexuele relatie gehad. Dat ben ik door toevallige omstandigheden aan de weet gekomen, maar misschien waren er nog meer kinderen bij betrokken.

9 BIG BROTHER (26)

Naar aanleiding van de oproep op pagina 4 van Sekstant no. 6, juni 1975, tot medewerking aan een onderzoek naar sexuele ervaringen in de jeugd, deel ik de onderzoekers hierbij de volgende herinneringen en andere ervaringen mede.

Ik ben geboren in 1950 en van het mannelijk geslacht. Het zal zo tussen 1958 en 1960 geweest zijn, dat mijn oudste broer, geboren in 1944, mij ertoe bracht sexueel contact met hem te hebben.

Hoe hij dat heeft klaargespeeld weet ik niet zeker. Hij speelde bij ons thuis - acht kinderen - nogal de baas, en was zo'n veertien of vijftien jaar oud, terwijl ik pas acht à tien jaar was. Ik denk dat hij zeker de eerste keer of keren wel van zijn fysiek en/of moreel overwicht gebruik heeft gemaakt. Ik herinner mij positief dat het sexuele contact tenminste drie maal heeft plaatsgevonden; ik schat echter dat het werkelijke aantal twee of drie maal zo hoog is geweest. Ik denk dat het telkens weer tot stand is gekomen op het slaapkamertje op zolder, waar mijn enige andere oudere broer - van 1945 - en ik indertijd sliepen.

Het kwam erop neer dat mijn broer mijn broek wegtrok en met mijn geslachtsdelen speelde. Ik denk dat ik er zelf toch ook wel enig plezier aan beleefde, want ik herinner mij positief dat hij me bij één gelegenheid gevraagd heeft waarom ik mij deze keer niet meer verzette: kennelijk had ik mij de keren daarvoor verzet.

Ik begreep toen en begrijp nu dat zodanig verzet door hem op prijs werd gesteld. Op dat moment, toen, was zijn overwicht op mij zo groot dat ik inderdaad verzettende bewegingen begon te maken, zij het zonder dat ik dat zelf fijn vond en zonder dat het hem kon overtuigen.

Van de keer waar ik het nu over heb herinner ik mij verder dat ik in pyama was, kennelijk vroeger naar bed gegaan dan mijn oudere broer - van 1945 - en dat mijn oudste broer met dat kledingstuk weinig moeite had. Ik denk dat bij het staken van mijn verzet vooral of ook een rol heeft gespeeld het besef dat verzet toch niet baatte. Ik herinner mij niet of hij ook wat bij zichzelf deed; voor

zover ik weet heb ik nooit iets bij hem gegrepen of geaaid, en heeft hij steeds alleen met zijn handen gespeeld, en nooit onze onderlichamen bij elkaar gebracht. Hoe dat 'spelen' overigens precies in zijn werk ging, herinner ik mij niet.

Het 'vergeten' zal weg gekomen zijn doordat ik het pijnlijk vond - én vind - mij die dingen àl te concreet en nauwkeurig te herinneren. Dat mijn vader later het hele verhaal 'vergeten' bleek te zijn, zal wel uit zorgelijke oorzaken voortvloeien.

Nadat mijn broer aldus een aantal keren contact met mij had gehad, tot eenzijdig of wederkerig genoeg, moet ik er genoeg van gekregen hebben: ik heb het tenminste op een ander kamertje, de 'studeerkamer van mijn vader', op dezelfde zolder aan mijn vader verteld, en hem gevraagd er iets aan te doen.

Voorzover ik weet is het daarna niet meer voorgekomen en heb ik er nooit meer wat over gehoord. Wel weet ik dat, toen ik één of enkele jaren geleden mijn vader er eens naar verwees, mijn vader de indruk wekte er nog nooit iets van gehoord te hebben. Mijn herinneringen zijn echter zo stellig dat ik niet geloof deze geschiedenis zelf verzonnen te hebben.

Bij of na het verbreken der sexuele contacten met mijn oudste broer aan het eind van de jaren vijftig heb ik, voorzover ik weet, geen verandering in zijn gedrag of in onze relatie opgemerkt. Wel stel ik vast dat van de zeven andere kinderen dan mijn oudste broer, ik mij steeds het meest tegen zijn heerszucht heb verzet, zij het zelden met succes.

Ik ben nu zes jaar van huis en mijn oudste broer is getrouwd en heeft enige kinderen; ik geloof nu dat ik altijd al een hekel aan hem gehad heb, misschien sinds de hier beschreven voorvallen, waarschijnlijk al van daarvóór. Pas de laatste jaren ben ik ertoe gekomen die hekel te uiten door niet op verjaardagen etcetera te verschijnen.

Ik heb enige malen een tijdlang een vriendin gehad; achteraf ervaar ik geen van die relaties echter als erg zinvol of vruchtbaar. Ik kijk wel graag naar meisjes. Mijn huidige sexuele contacten, ervaar ik als onbevredigend. (Naam).

Als jongeman van negenentwintig jaar vind ik het prettig U langs deze weg kennis te laten maken met herinneringen uit mijn kinderjaren met de daarbij behorende sexspelletjes. Ik hoop niet dat U aanstoot neemt aan de openlijkheid van dit stuk, omdat ik het weergeef zoals ik het als kind ervaren en beleefd heb.

Want als kleine jongen nam sex en al wat daar bij kwam toch al een zeer belangrijke plaats in mijn jonge leven in. Sexspelletjes waren voor mij en mijn speelgenootjes een erg fijn spel!

Ondanks de vieze smaak die we bij het 'pieletje zuigen' kregen en de maantjes (maden) aan ons pikkie bij het 'kontje neuken' vonden we het allemaal erg fijn, avontuurlijk en opwindend!!!

Als baby plaste ik tijdens het wisselen van een luier met een boogje in de suikerpot, waarbij mijn piemeltje stijf stond. Maar dat ik bewust met mijn pieletje ging spelen zal enkele jaren daarna zijn geweest. Ik dacht een jaar of vier - vijf. We woonden nog in de Balistraat. De spelletjes speelden zich daar meestal achter 't huis af, samen met mijn neefjes Martin en Arie, twee broertjes van elkaar die in dezelfde straat woonden. Martin was een jaar jonger dan ik en Arie een jaar jonger dan Martin. we speelden altijd samen, cowboy en boef, politie-agentje enzovoort, maar een van ons meest geliefde spelletjes was 'pieletje likken'. Ik weet nog goed dat we een gemetselde kolenkist achter 't huis hadden en als die 's zomers leeg was speelden we er vaak in. Ook onze sexspelletjes speelden zich vaak daarin af. Dat gebeurde als volgt: we deden alle drie onze broekjes naar beneden zodat onze piemeltjes te voorschijn kwamen, die volgens mij door de spelletjes al wel 'stijf' waren komen te staan. Dan ging ieder om de beurt bij de twee anderen 'likken' waarbij altijd veel gespuugd werd! Dat vanwege de smaak die we ervan in de mond kregen. We vonden het een LEKKER - VIES spelletje. Als we ieder onze plicht gedaan hadden dan gingen we een stapje verder en namen we de hele pieletjes in de mond, het liefst niet afgestroopt, maar na goed schoonmaken gebeurde dat ook wel. We gingen steeds een stapje

verder als we rond waren geweest... eerst likken... dan in de mond... dan afgestroopt in de mond en dan ook likken en zuigen. Er werd altijd veel bij gespuugd maar toch vonden we het een fijn spelletje en we deden het ook wel eens op de W.C.

Wat mij ook nog bijstaat als de dag van gisteren was dat ik vaak moest oppassen als mijn oom en tante weggingen. Ze lieten dan van alles voor ons achter zoals pinda's, limonade, koekjes, snoep. Ook kregen we dan ieder een dubbeltje van m'n tante om bij een winkeltje in de buurt achterom wat te kopen. Ook kregen we van m'n oom nog een extraatje om wat te kopen, vooral als hij wat 'op had'. We kochten dan kauwgum, een rolletje stophoest, katjesdrop of waar we ook maar zin in hadden. Ik bezat een toverlantaarn met leuke filmpjes als Sjors en Sjimmie, Tom Mix en vele sprookjes zoals Hans en Grietje en nog veel meer prachtige filmpjes die ons nooit verveelden. Ja, eenmaal!! Toen was mijn nichtje Cobi er ook bij, die logeerde bij onze oma, die ook in de buurt woonde. Nou met Cobi erbij was dat toch wel eens een ander avontuurtje, vooral omdat Martin bekend had dat hij 's middags met Cobi had geneukt en dat hij er helemaal in had gezeten. Nou dat werd toen 'kutje kijken' voor een dropje, waarbij ook aan het nog kale kutje gelikt mocht worden. Cobi stond daarbij tegen de tafel aan, ze was even oud als ik. Maar ik wou ook wel meer als alleen maar kijken en likken; daar had Cobi niet zo erg veel zin in maar toen ik haar in mijn enthousiasme mijn hele rolletje katjesdrop aanbood - waar ik zelf ook dol op was - toen mocht het dan... maar niet zo erg diep! Maar net toen het gebeuren zou werden we wreed in ons fijne spel gestoord door onze oma, die altijd kwam kijken of alles wel goed was en of we geen ruzie maakten. Nou toen we de voordeur hoorden raakten we gelijk in paniek! Cobi vloog in de blote kont onder de divan waarop ze eerst geduldig had gelegen in haar nakie. Het licht weer uit en daar vloog de toverlantaarn met een knal door de kamer omdat een van de vluchtenden het snoer in het donker niet gezien had. De lamp die me zo vele uren had laten zweten gaf met een harde knal de moed op. Vanuit de duisternis klonk de stem van oma: "Wat gebeurt hier? Dat lijkt hier wel een heksenkeet!!" Nou en zo ging mijn eerste 'neukavontuurtje' volledig de duisternis in.

Wij waren inmiddels verhuisd en nadat mijn tante ook nog enige jaren in ons vorige huis had gewoond kwam ook mijn tante en

oom met neefjes bij ons in de buurt wonen. Mijn neefjes hadden er intussen drie broertjes bij gekregen, maar de spelletjes tussen ons drieën gingen gewoon door. Op een dag kwam Arie met een nieuw spelletje dat hij van een ander vriendje had geleerd, we deden het met z'n tweetjes, allebei het velletje afstropen, dan de eikeltjes tegen elkaar en dan ook de velletjes (voorhuid). Ik vond dit spelletje niet zo opwindend en bij al deze spelletjes kwamen we ook niet klaar, we wisten toen nog niet dat dat kon anders hadden we er nog veel meer plezier aan beleefd!!!

Met Martin ging ik veel verder dan met Arie, wij deden graag 'kontje neuken'!!! Nog goed weet ik - ik was zes of zeven jaar - dat we bij Martin thuis boven op de overloop bezig waren met dat fijne 'kontje neuken' maar toen ik mijn pikkie in zijn kontje wou steken en hij zijn billetjes van elkaar trok zag ik allemaal maantjes uit zijn kontje kruipen. Nou, die heb ik toen eerst allemaal vakkundig op het zeil doodgeplukt en toen de weg vrij was 'erin'. Maar toen ik mijn piemeltje er weer uit haalde zaten er weer allemaal maantjes aan en ik zei tegen Martin dat dat kwam omdat hij hele eetlepels suiker zo opat.

Ook paste ik vaak op toen mijn tante en oom bij ons in de nieuwe buurt waren komen te wonen. We kregen dan een kilo suiker om 'steken' [toffeeachtig product van suiker gesmolten in boter] van te bakken en boter en als dan de steken op waren dan haalden we het dikke 'Rode boek' voor de dag, waarin alles stond over het sexuele leven. Het gezamenlijk lezen in het boek ging dan vooraf aan onze sexspelletjes. Jaren later kwam er dan ook vaak een oudere buurjongen op bezoek die een jaar of zestien was en die trok zichzelf dan zittende af boven een krant. Hij had een grote lul met haar erop en hij had ook al fut. Hij trok zich altijd zelf af en liet dat nooit door ons doen.

Naast mijn neefjes had ik ook drie andere vriendjes uit de straat waar ik ook erg veel mee omging, en ook als wij met elkaar speelden kwam er vaak een oudere jongen van ook zo'n jaar of zestien die zich vaak tot ons opperhoofd maakte. Dan speelden we in een wit kampeertentje waarin ook deze jongen zich wel eens aftrok, waarbij Tommie - de oudste - hem dan wel eens een handje hielp. Dit opperhoofd had er ook al haar op en had fut. Tommie was de oudste na het opperhoofd, hij had volgens ons gevoel een veel te grote lul, nog een tikkeltje groter en hij had een paardelul! Ook had Tommie al met een jaar of dertien, veertien fut, hij was

twee jaar ouder dan ik. Eddie, een jaar jonger dan ik, had een gewone en Nico - de jongste - had een hele lange, en omdat ik zelf het 'kleinste pikkie' had nam ik zelf niet vaak actief deel aan de sexspelletjes met hen. Vaak lachten ze als ze mijn kleine pikkie zagen, bij mijn neefjes was dat anders omdat ik immers de oudste was en dus niet veel voor hen onderdeed. Als mijn buurvriendjes dan vroegen: "Laat jouw kleine ding eens zien", hoefde het voor mij niet meer en trok ik mij terug en was dan vaak de toeschouwer als zij elkaar aftrokken. Vooral Tommie die al vroegtijdig rijp was liet zich graag door de anderen aftrekken.

Op een gegeven moment kwamen er nieuwe burens bij ons in de straat wonen. Het was een keurige familie met twee leuke dochters, waarvan de oudste een jaar of zestien was en de jongste van onze leeftijd. Zij vertelde ons wel eens goeie schuine moppen. Maar bij die schuine moppen bleef het dan wel wat haar betrof. De nieuwe buurman zelf, een vreemd uitziend figuur, was overvriendelijk tegen iedereen en vooral tegenover ons jongens.

De plantsoenbosjes waarin we altijd onze plannen beraamden lagen dicht bij hun huis. Toen we weer op een keer onze plannen aan het bespreken waren hoorden we opvallend kuchen uit het kelderraampje van de nieuwe burens. Nieuwsgierig gelokt door het 'verdachte kuchje' slopen we naar het kelderraampje... en daar stond meneer met zijn blote onderlichaam uit een fles wijn te drinken. Hij deed alsof hij ons niet opmerkte. Deze vertoning herhaalde zich vaker, als hij kuchte snoven wij voor het kelderraampje. Hij maakte dat kleine verschrompelde ding dan stijf waardoor deze dan een enorme omvang kreeg, hij trok zichzelf dan af en liet het fut gewoon in de kelder spuiten terwijl hij op het keldertrapje stond. Hij nodigde ons wel eens uit binnen te komen als we het toch graag zien wilden, binnen konden we het dan veel beter zien, maar dat durfden we nog niet.

Op een woensdagmiddag riep hij Eddie en mij naar binnen en vroeg of wij tien eieren voor hem wilden halen, hij had gewone kleren aan.

Toen we echter met de eieren terug kwamen droeg hij een kort sportbroekje. Hij liet ons binnen, zocht in zijn portemonnee en gaf Eddie een dubbeltje. En hij zei tegen mij dat ik maar even mee naar boven moest gaan want hij had beneden zogenaamd geen klein geld meer. Ik liep mee naar boven en Eddie liep ongevraagd achter me aan. Op zijn slaapkamer gekomen friemelde de man

zenuwachtig aan z'n broeksriem en plots zakte het sportbroekje naar beneden, daar stond hij spiernaakt voor ons met zijn slappe pikkie. Ik kroop achter Eddie en Eddie kroop achter mij, de man verontschuldigde zich stotterend en maakte het goed door te zeggen: "Ach we zijn toch jongens onder elkaar"!! Toen gaf hij mij een dubbeltje en met de woorden: "Jongens en niets zeggen hoor!" liet hij ons weer naar buiten gaan. Ja toen waren Eddie en ik het wel eens: "Doorman was een flikker!!!" Waar Eddie en ik het ook eens over waren was over het 'klaarkomen'!

Eddie merkte op dat als 'het kwam' zelfs de sterkste kerel niet door zou kunnen gaan met trekken en daar was ik het roerend mee eens, want als het begon te jeuken dan kon je absoluut niet meer! Want intussen trok ik zelf ook al af. Mijn eerste keer herinner ik me nog erg goed, ik was negen jaar en was alleen thuis. Ik zat op een stoel in een keukenhoekje bij de kachel. Ik speelde wel vaker met mijn stijve piemeltje, waarbij ik dan het velletje over het eikeltje schoof. Maar die keer trok ik werkelijk af, net zo lang tot ik het niet meer hebben kon, want toen ging het erg fijn jeuken en verder gaan kon je gewoon niet want dan ging het pijn doen of zoiets. Maar het kriebelde wel erg lekker! Wat precies de aanleiding is geweest van deze eerste keer weet ik niet meer, was het de buurjongen van mijn tante, was het ons opperhoofd geweest of was het door de handelingen met de heer Doorman gekomen? Ik weet het niet meer. Want meneer Doorman had al iets beters gevonden toen wij weer voor het kelderraampje stonden te kijken en riep ons naar binnen.

"Als jullie toch iets willen zien dan kan dat hier toch zeker veel beter", zei hij. Nou, wij vonden dat wel leuk en bijna iedere zaterdagmiddag gingen we uit eigen beweging naar hem toe. Zijn vrouw ging dan met de beide dochters de stad in, dat was volgens ons afgesproken werk, want dat kon niet anders. Hij trakteerde ons dan op een 'flikker-pepermuntje'. We hadden dan zo'n vast programma, eerst familiefoto's kijken in een album. Hij droeg dan altijd het korte zwarte sportbroekje als wij er waren. We waren altijd met z'n vieren, Tommie, Eddie, Nico en ik. Na het foto's kijken kropen wij onder de tafel en bleef hij foto's kijken. Wij gingen dan 'treintje spelen'. Dat ging als volgt: we gingen met onze handen door zijn broekspijpjes, de ene kant erin en de andere kant er uit en dan weer terug. Bij zijn piemel gekomen, die bij dit spelletje altijd slap was, even toeten door in zijn ballen of

pik te knijpen. Tommie deed hem altijd pijn en gaf dan ons de schuld, als Doorman schreeuwde!

Na het treintje spelen nam hij ons dan mee naar boven waar hij voor een grote spiegel ging staan op de overloop of bij de wastafel op zijn slaapkamer. Hij liet dan zijn broekje zakken en wij trokken hem dan af. Een trok en de anderen moesten dan zijn zak vasthouden. Als hij merkte dat hij klaar kwam dan trok hij zelf verder en spoot dan een grote hoeveelheid wit fut in de wasbak of liet het op de overloop gewoon overal tegenop spuiten. Boven de trap hing een zwaardvis, dat stamde uit de tijd dat hij nog zeeman was. Hij had een echte homofielenkop. Ook lokte hij ons vaak door boven naakt voor het slaapkamerraam te gaan staan en ons te wenken. Hij heeft nooit gepoogd om ons nakie te zien of iets bij ons te doen, hij vroeg weleens of wij ook aftrokken en of we dat wel eens bij elkaar deden.

Wel ging hij een keer op zijn buik liggen, trok zijn kont uit elkaar en zei: "Steek hem er maar in!"... Nou, dat was wat voor Tommie met z'n grote lul, maar die trapte er net zo min in als wij. Dus dat plezier kreeg Doorman niet. Op een keer liep Doorman de trap op in z'n nakie en toen trok Nico hem tussen z'n benen door knoerhard aan zijn zak! Net of het elastiek was. Nou, wij hebben toen gebruld van het lachen. Ach, wij vonden het wel leuk en geinig en vonden het een leuk avontuur met Doorman. Deze omgang zal een paar jaar hebben geduurd.

Wat Doorman ook graag deed was schommelen. Hij stopte dan onze handen tussen zijn benen bij zijn lul en schommelde ons dan tussen zijn benen. Ook was hij vaak bezig de heg te knippen en dan vroeg hij ons of wij zijn auto wilden wassen, dan mochten we daarna een eindje met hem omrijden. Doorman was toen nog één van de weinigen bij ons in de straat die een auto had, dus dat wilden we wel.

Om de spullen te pakken voor het wassen, moesten we dan het autosleuteltje uit zijn broekzak halen, terwijl hij de heg stond te knippen. Maar steeds weer waren die broekzakken kapot en zonder voering en een onderbroek droeg hij nooit, zodat we hem dan steeds bij zijn slappe piemel grepen en om de beurt gingen we dan voelen. We voelden dan net zo lang totdat zijn pik stijf stond, soms duwde hij onze hand dieper in zijn kapotte broekzak. Ook trokken we hem op die manier wel af, maar niet klaar. Dat gebeurde dan allemaal in een gangetje dat langs zijn huis liep en

van de straat af niet goed te zien was.

Van de autoritjes herinner ik me nog het volgende: na het programma afgewerkt te hebben kropen we in de auto. Tommie zat bij hem voorin, Eddie en ik achterin. Plotseling stopte hij, friemelde aan zijn broek en zei dat hij door het achterrautje niets meer kon zien. Hij pakte de spons, boog zich over ons heen waarbij zijn broek afzakte. Eddie en ik moesten ons bukken om zijn stijve lul niet om de oren te krijgen. "Voel dan, trek dan", commandeerde hij. Toen hij weer was gaan zitten heeft Tommie bij hem afgetrokken. Dat alles gebeurde altijd op vrijwillige basis en we hadden er echt plezier in. Het was een erg leuk onderdeel van ons kinderspel wat we echt niet graag hadden willen missen!!! Ook herinner ik me nog dat hij zich een keer aftrok op het toilet in het begin van onze kontakten dat hij ons waarschuwde met de woorden: "Jongens jullie praten er met niemand over hè, want dan raak ik mijn baan kwijt en jullie worden van school getrapt en komen misschien in een tuchtschool!" Nou, wij hielden onze mond wel dicht, daar kon hij op rekenen. Niet uit angst, maar gewoon uit avontuur. We hadden immers wel veel meer geheimpjes waar we met niemand over spraken en zeker niet met onze ouders! Dat zwijgen belastte ons ook niet, maar gaf ons eerder een gevoel van meerwaardigheid en van zelfvertrouwen!!!

Dat zelfvertrouwen was er zeker toen al en kwam voort uit het weten dat je iets verzwijgen kan. Je staat boven mensen die maar steeds kletsen. Net zoiets als weigeren te roken terwijl je vriendjes het allemaal wel doen.

Maar daar kwam plotseling verandering in, want zijn herhaalde waarschuwingen werden op het laatst meer dreigementen en toen was voor ons de gein eraf. Dat zat ons niet lekker en we werden bang. Vooral toen wij merkten dat hij onze gesprekken afluisterde als we in het plantsoen onze plannen bespraken. Hij achtervolgde ons dan of reed vooruit naar het heideveld waar we altijd in de bossen speelden.

's Zaterdags gingen we ook vaak de stad in en als we dan langs een slijterij kwamen deden we wie de duurste fles zag staan. Doorman zag ons staan en vroeg of we mee terug wilden rijden. Nee, dat wilden we niet meer, we wilden geen dreigementen meer. Hij bleef aandringen en een groenteboer schreef toen zijn auto-nummer op. We zijn toen niet mee gegaan, we waren echt bang, niet voor de spelletjes, want die hadden we altijd leuk gevonden,

maar de dreigementen - omdat het niet mocht - werden voor ons wel een belasting. Want waarom mocht het eigenlijk niet, we hadden er toch samen plezier aan en deden toch niemand te kort. We zagen het kwaad er niet van in, waarom dan zo'n angst voor de politie??? Dit alles speelde zich af toen ik net veertien jaar was geworden.

Toen werd ik door een rokeloze buschauffeur van achteren aangereden zonder dat ik schuld had, ik was op weg naar de school. Het ongeluk heeft bijna mijn leven gekost, ik was ruim drie weken bewusteloos en toen ik weer bij kwam was ik aan mijn linkerzijde verlamd, en ik huilde dag en nacht van de hoofdpijn. Toen ik na geruime tijd ziekenhuis en revalidatie weer thuis kwam, kreeg ik van de heer Doorman een grote tros bananen die hij me zelf bracht. Later riep hij me nog eens toen ik hem voorbij fietste, maar ik wenkte af en fietste door en na het ongeluk heb ik geen contact meer met hem gehad.

Ook mijn vriendjes die intussen nieuwe schoolvrienden op hadden gedaan lieten mij in de steek. Wel hoorde ik dat Peter, het jongere broertje van Tommie en Eddie wel eens een pakje tabak verdiende bij Doorman door tafels te poetsen in de meubelzaak waar Doorman werkte. Wij wisten wel dat dat 'lullen poetsen' was. Ook probeerde Doorman toen vriendschap te sluiten met mijn neefjes en andere jongens uit de buurt, Maar dat ging mis, de jongens waarschuwden hun ouders en die gingen naar de politie! Op het politiebureau moesten we toen allemaal een verklaring afleggen. De vieste en vuilste en smerigste dingen vroegen ze ons. Ik hield mijn mond dicht en als ze naar feiten vroegen, dan vroeg ik hoe ze dat wisten, en dan zeiden ze: "Van de andere jongens", waarop ik dan antwoordde: "Als jullie het weten, waarom vraag je mij dan nog". Ook werd ik op het politiebureau bedreigd toen ik mijn mond dicht hield, en ze vroegen of ik soms graag naar een tuchtschool toe wilde!!! Ook kreeg ik een klap in mijn gezicht, toen ik zei dat ze op moesten houden met vragen en dreigen, dat ik naar huis toe wilde en alles tegen mijn ouders zou zeggen. En ik verweet hen dat ze net zulke grote flikkers waren als Doorman en nog veel groter! Dat leverde me weer een pak slaag op, met een gummi knuppel nog wel. "Mooie kinderbeschermers zijn jullie", beet ik hen toe. Ze stuurden me na een hele tijd door te hebben gezeurd weg met de woorden: "Wij zijn nog niet uitgepraat, ventje!" Toch heb ik niets meer van ze gehoord. Wel had ik vanaf

dat moment mijn achting voor de politie verloren. Schurken waren het, afgekeurde FLIKKERS, en het spreekwoord 'met boeven vangt men boeven' kreeg voor mij de betekenis van 'met flikkers vang je flikkers!!!' Ook toen ik op het bureau moest komen voor de confrontatie ben ik er niet heen gegaan. De politie was mijn grootste vriend niet meer, maar mijn grootste vijand geworden, die ik meed als de pest.

Na het auto-ongeluk kwam ik een beetje in de eenzaamheid terecht. Alleen het contact met mijn neefjes bleef nog een beetje hangen, maar Arie voelde niet veel meer voor sex met z'n tweetjes, dat hoefde voor hem niet meer. We gingen op een keer samen zwemmen in een bosrijke omgeving, ik vroeg hem toen of hij zin had om samen lekker wat af te trekken? Nou dat wou hij wel maar niet bij elkaar zelfs ver uit elkaar verwijderd. Nou, ik was snel klaar en sloop toen naar hem toe. Daar lag hij wild aan z'n pikkie te rukken, prachtig gezicht vond ik dat.

Met zijn broertje Martin ging het anders. Wij gingen samen nog wel eens de bossen in waar we elkaar dan lekker aftrokken. Hij was toen nog een klein beetje jaloers omdat ik al fut had en hij nog niet! Hij hoopte het ook spoedig te krijgen. Voor het ongeluk trok ik me vaak af in de badcel, toen had ik nog geen fut, wel soms een slijmerige afscheiding waarvan ik dacht dat het wel eens zaad zou kunnen zijn. Het was een heldere kleurloze vloeistof, waarvan ik later wist dat dat geil was of glijspul. In het ziekenhuis durfde ik me niet goed af te trekken omdat ik altijd het gevoel had dat men het aan je ogen kon zien. Maar na het ongeluk dus met mijn veertiende kreeg ik echt fut. Dat vond ik zelf wel een beetje jammer want nu zou ik ook kindjes kunnen maken als ik eens echt zou gaan neuken. Ik weet nog goed dat ik Martin neukte op zijn kontje. Eerst zeep geprobeerd als glijmiddel maar dat deed zeer, dat beet, zei hij. Toen maar met een flinke klodder spuug, een klodder van hem, een dikke klodder van mezelf en toen ging het geweldig! Toen ik klaargekomen was vroeg hij waar het fut nu gebleven was. Ik zei: "In jouw lekkere kontje!" Hij vroeg toen angstig of hij geen kindje krijgen kon, maar ik stelde hem gerust en zei: "Dat schijnt je straks zo weer uit, en daarbij ben je toch geen meisje!" Nou toen was hij tevreden, en toen ging hij mij naaien. Hij had een heel kromme lul als hij hem stijf had, zo'n halve cirkel naar rechts. Toen hij er in ging deed het nogal iets zeer maar toch

vond ik het een fijn gevoel als hij er een keer in zat!

Tot mijn zestiende bleef dat zo door gaan, toen ging Martin zich meer voor meisjes interesseren, maar tot mijn negentiende trokken we elkaar nog wel eens af als de gelegenheid zich voordeed.

Spijt heb ik nooit ergens van gehad, al deze sexspelletjes behoorden tot onze kinderspelen. Ze waren er zelfs een belangrijk onderdeel van en ik zou echt iets hebben gemist als ik ze niet beleefd had!

Wel heb ik tot mijn zestiende en ook nog lang daarna het element 'LIEFDE' bij deze spelletjes gemist, wat ik dan wel kompenseerde door die er bij te fantaseren als ik met mezelf bezig was, zoals lekker vrijen met een tongkusje erbij en zo, maar dat was dan slechts in mijn verbeelding! Een oudere vriend of vriendin die mij met liefde zou hebben ingewijd in het spel der liefde met als bekroning de intieme sexspelletjes zou voor mij een geweldige beleving zijn geweest!!!

Wel weet ik mij nog goed te herinneren dat ik vreselijk verliefd was op een jongetje dat veel jonger was dan ik. Hij zat in een van de laagste klassen en ik zat in de hoogste klas.

Het was een erg leuk en knap jochie en we speelden altijd samen op het schoolplein. Jammer genoeg is het nooit tot sexspelletjes met hem gekomen, maar wel in mijn droomwereld als ik 's avonds in bed lag en met m'n piemeltje lag te spelen. Dan was hij het die me lekker 'aftrok', maar in werkelijkheid dorst ik hem op dat gebied niet te benaderen. Mijn verliefdheid op hem was groter dan die ik voelde voor de vele schoolvriendinnetjes waar ik zo in de loop van de jaren 'verkering' mee had gehad. Maar dat was niet het geval met Els, een meisje dat ook enkele jaren jonger was dan ik. Want van dat meisje hield ik zo veel dat ik bleef zitten omdat het meisje verongelukt was. Daar ben ik echt helemaal kapot van geweest! We kwamen altijd eerder op school om met elkaar te spelen, maar na die bewuste woensdagmiddag wachtte ik tevergeefs, vreselijk wat heb ik daar veel verdriet om gehad. Al die schoolliefdes waren wel geheel platonisch.

Toch is na mijn pubertijd de belangstelling voor jonge kinderen gebleven en ontwikkelden zich in mij pedofiele gevoelens.

De ervaring die ik zelf als kind heb gehad met de heer Doorman

hebben niets te maken met het feit dat ik nu zelf ook pedofiel ben, want al mijn vriendjes met dezelfde ervaringen zijn nu allemaal al getrouwd. Die ervaringen behoren gewoon tot al mijn jeugdervaringen en ik had ze niet graag gemist omdat we ze als zeer positief hebben beleefd.

Na mijn pubertijd heb ik een paar keer een meisje gehad, maar toch voelde ik mij duidelijk aangetrokken tot jonge kinderen van zo'n jaar of tien, twaalf. Zowel tot jongens als tot meisjes, maar daar het mij nooit om eenmalige kontakten ging was het voor mij gemakkelijker een vriendje te vinden waarvan de ouders toestemden in een vriendschap dan met een meisje. Daarbij was een meisje ook een beetje te heilig voor me, je kon iets bij haar beschadigen als je intieme spelletjes met haar zou doen en dat wilde ik liever niet. Daarom zocht ik maar een vriendje.

Zo was Jan drie jaar mijn vriendje; toen we elkaar leerden kennen was hij tien jaar en ik achttien, hij was mijn eerste vriendje. De vriendschap werd door zijn ouders verbroken omdat ik volgens hen een 'flikker' moest zijn. Daarna was Henk twee jaar mijn vaste vriendje, van zijn twaalfde tot zijn veertiende, ook deze vriendschap werd door negatief denkende familieleden ten gronde gericht.

Toen leerde ik Arie kennen, ook twaalf jaar, deze vriendschap werd beëindigd door verraad van een fotograaf die naaktdia's liet onderscheppen door de politie, dat kostte mij acht maanden gevangenisstraf plus voorwaardelijk T.B.R..

De vriendschappen met de jongens berustten op het uitleven in de natuur, biologie, geologie en archeologie, zwemmen en onderwatersport, fietstochten door Nederland, Benelux, Duitsland, Zwitserland en Oostenrijk, afgewisseld met lifttochten door Nederland en Europa. Met deze jongens leefde ik alsof we verloofd waren, we zwoeren elkaar eeuwige trouw!!!

Het contact met Jan en Henk ging helaas verloren maar Arie die zeer binnenkort zestien jaar wordt komt een dag na zijn verjaardag al bij me om samen weer als grote vrienden verder te gaan! Waarschijnlijk wel geheel op platonische basis omdat Arie mij lichamelijk al helemaal ontgroeid is. Daarbij heeft hij zich helemaal heterofiel ontwikkeld. Maar de geestelijke band die er gekomen is tussen ons willen we graag weer opnemen, we hebben samen zoveel vreugde gekend!!! We stelden elkaar nooit teleur,

we waren en zijn echte vrienden en we hopen dat na verloop van tijd ook zijn ouders weer zullen toestemmen in onze vriendschap. Maar nu hij zestien wordt heeft de politie geen macht meer om onze vriendschap te verbieden. Zijn ouders zijn bang dat we in intieme handelingen vervallen en zijn daarom tegen een hernieuwde vriendschap. Maar als we maar weer samen zijn dan lossen deze problemen zichzelf wel op, want de tijd dat we elkaar niet mochten ontmoeten heeft als een karaktermoord op ons gewerkt. Ook Jan en Henk hebben het vreselijk moeilijk gehad met het verbreken door buitenaf. Toen we toch stiekum doorgingen met onze vriendschap werden de jongens bedreigd met tuchtschool en ik met de gevangenis. Want we wilden zo graag vrienden blijven, omdat we zo zielsveel van elkaar hielden. De intieme spelletjes waren voortvloeisels uit onze liefdesuitingen en we zagen ze als bekroning van onze mooie vriendschap, zoals het tongzoentje een verzegeling daarvan was.

Maar dat deze mooie vriendschappen, die ook door de jongens zo zijn gewaardeerd, door de maatschappij zouden worden beloond met een gevangenisstraf van acht maanden plus voorwaardelijk T.B.R., dat had ik nooit verwacht!

De eis die ik kreeg was gelijk aan die van een moordenaar die zijn vriend doodstak en hierover op de luchtplaats opschepte alsof hij er goed aan gedaan had! Een knaap die bedronken een vijftienjarige jongen doodreed kreeg twee maanden, een knaap die twee kinderen doodreed kreeg er dan ook drie, waarvan dan ook nog een deel voorwaardelijk! Deze personen rijden nu al lang weer als gevaar op de straat en ik word nog steeds door de politie in de gaten gehouden. Enige weken terug stonden er vier agenten bij me aan de deur omdat er een jongen bij me was die een fiets van me wilde kopen, ze dachten dat ik weer op de 'oude tour' was! Dagenlang ben ik er kapot van geweest want ze rusten niet voordat ze mij in een T.B.R.-inrichting hebben. Maar ik pas wel op, want ik voel er niet voor om gevoelens die zoveel voor mij betekenen, die mijn leven zo mooi kunnen maken, door een stelletje psychiaters te laten vermoorden. De acht maanden eenzame opsluiting hebben genoeg als karaktermoord op me ingewerkt. Als een misdadiger ben en word ik behandeld omdat ik een 'kindervriend' ben.

Ik ben nu negenentwintig jaar. Dat ik pedofiel ben schrijf ik niet toe aan mijn jeugdervaringen. Noch mijn neefjes, noch mijn

vriendjes, noch de man zijn daaraan schuld. Sommigen denken dat het auto-ongeval mede schuld treft, maar ik weet wel beter. Ik ben een kindervriend en ben het altijd geweest en zal het altijd blijven!!!

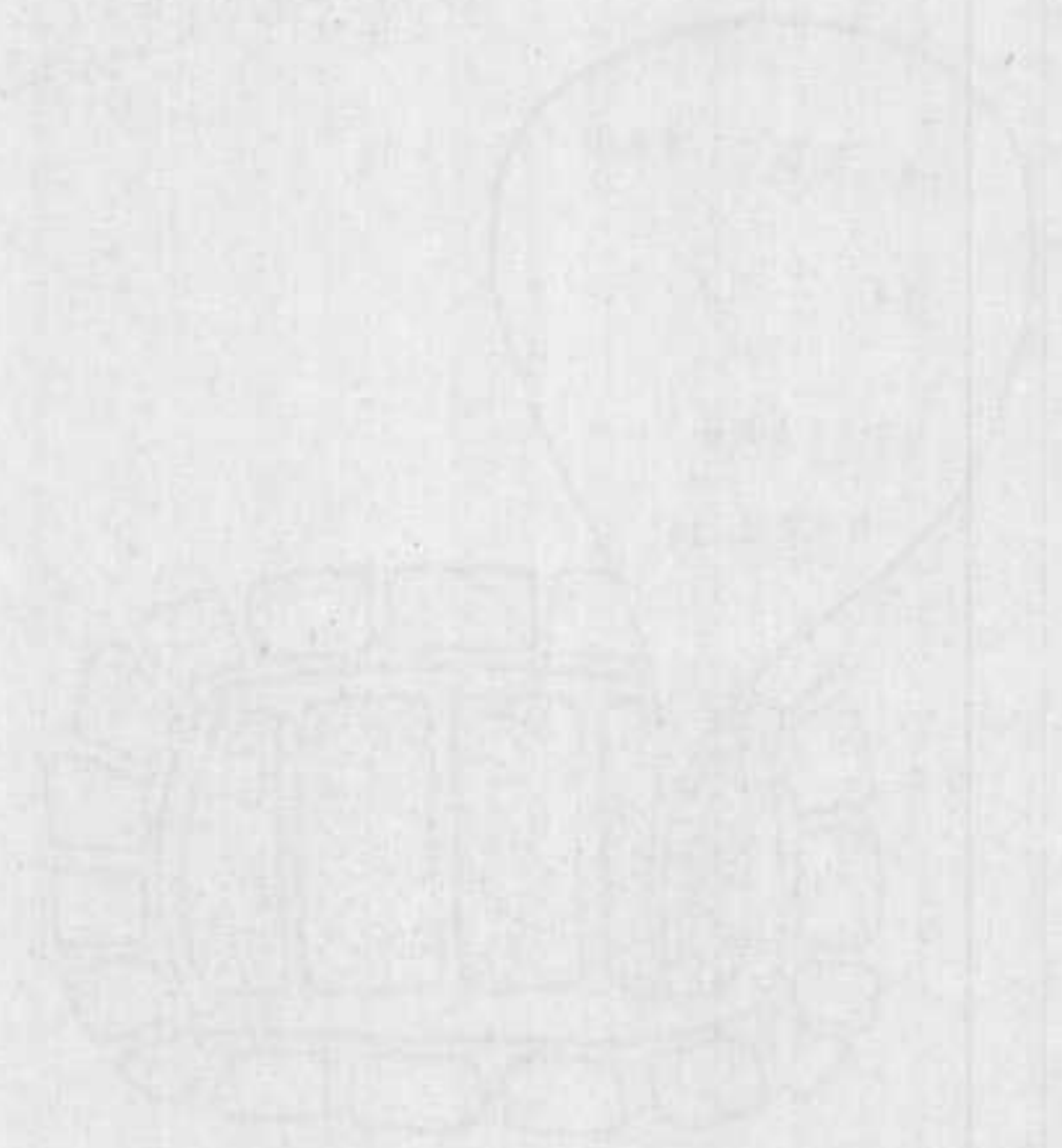
Ik hoop en zal er ook daadwerkelijk naar streven dat de Nederlandse wetgeving de leeftijdsgrens binnenkort zal laten vervallen opdat dan de kinderen de vrijheid krijgen over hun eigen gevoelens. Daar hebben ze recht op, zodat ze dan ook een oudere vriend kunnen kiezen zonder dat deze door de maatschappij bedreigd wordt met een zware straf!!!! Jaap.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
50 EAST LEXINGTON AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10017

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS
50 EAST LEXINGTON AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10017

[Dit verhaal kwam tot stand door bemiddeling van de auteur van het vorige verhaal. De hoofdpersonen in dit verhaal zijn dezelfde als in het laatste stuk van dat vorige verhaal, namelijk Arie en Jaap.]

Hierbij wil ik graag mijn jeugdervaringen weergeven omdat ze een erg belangrijke periode in mijn leven hebben uitgemaakt! Maar mijn jeugdervaringen beperken zich haast alleen tot de vriendschap met Jaap want voor die tijd wist ik eigenlijk erg weinig van het leven af. Ik was altijd alleen en daarom zat ik erg veel aan de waterkant te vissen. Echte vrienden had ik nooit gehad, daarom vond ik het fijn dat ik Jaap leerde kennen en ik niet meer zo alleen was.

Ik was twaalf jaar toen ik Jaap leerde kennen en Jaap was vijftientig jaar; dat leeftijdsverschil maakte me niets uit omdat hij een erg fijne kameraad voor me was. Ik leerde Jaap aan de waterkant kennen, ik zat te vissen toen ik een jongen langs de waterkant zag lopen die dode vissen uit het water haalde en dan in een boek lag te kijken. Toen hij dichterbij kwam liep ik naar hem toe, ik zag dat het een visboek was en dat hij de namen zocht van de vissen. "Dat is een baarsje en dat is een voorntje", zei ik om hem te helpen. De knaap keek me aan en vroeg of ik er veel verstand van had en toen kwamen we leuk aan de praat. Toen ik hem vroeg waarom hij al die visnamen wilde weten, vertelde hij me dat hij sportduiker was en vaak ging duiken in een meer met erg veel vis en dat hij daarom de namen wilde leren kennen. Het leek me knap interessant in zo'n meer te duiken en ik fantaseerde dat ik later ook duiker wilde worden bij de marine. Ik vroeg of ik eens met hem mee mocht als hij weer ging duiken in dat meer. Hij zei dat hij zo maar niet iedereen mee nam, omdat duiken nogal gevaarlijk is en ook niet iedereen hoefde te weten waar dat prachtige meer was. "Stel je voor dat ik je vandaag meeneem, dan ga jij er morgen vissen", zei hij. Maar ik bleef aandringen en

vertelde hem dat ik al drie zwemdiploma's had en erg goed kon zwemmen. Toen zei hij dat het water al erg koud was - want het was begin september - en dat zijn broer er twee weken terug al niet meer in had gewild, vanwege de kou en dat hij toen alleen het water in was geweest. Maar ik zei dat het koude water niet zo erg was en dat ik toch wel graag wilde met hem. Op het laatst zei hij dat ik dan wel mee mocht omdat ik zo enthousiast was, maar dat ik dan toestemming van mijn vader en moeder moest hebben. Nou, en daar hoefde ik niet aan te denken, omdat ik laatst ook al gevraagd had of ik met een buitenlander naar de bioscoop mocht. Dat mocht ik toen ook niet van mijn ouders en ze waarschuwden mij dat die kerel iets met me van plan was. Maar dat hadden ze me niet hoeven vertellen want dat had ik al wel vernomen. Wat hij van plan was was niet tot me doorgedrongen. Het was een Tunesiër en hij heette Abdoellah, ik trof hem op de markt waar hij me op allerlei lekkere dingen trakteerde. Ik kon krijgen wat ik wou, paling, patat, van alles. Toen we zo'n anderhalf uur op de markt gelopen hadden nam hij me mee naar een park en nam me mee de bosjes in. Hij sprak bijna geen nederlands maar deed wel erg vreemd. Hij stond met zijn gulp tegen mijn achterste te drukken en vroeg: "Ja, ja?" Toen ik er niet op reageerde, riep hij: "Vijfentwintig gulde, vijfentwintig gulde", en hij liet me een briefje van vijfentwintig gulden zien. Maar ik wist niet wat hij van me wilde en ik ging weg. Toen vroeg hij of ik 'savonds mee wou naar de bioscoop en dat moest ik natuurlijk eerst aan mijn moeder vragen. Die wou dat niet hebben en zei dat die kerel iets met mij van plan was en dat ie iets met mijn piemeltje wou.

Dus hoefde ik nu niet weer aan te komen om met een oudere persoon weg te gaan. Ik zei tegen Jaap, want zo heette de knaap die duiker was, dat ik dan toch niet zou mogen. "Waarom niet", vroeg Jaap. "Ik wil wel met je meegaan om te vragen". Maar dat wilde ik helemaal niet, en dat kon Jaap niet begrijpen. Daarom heb ik hem toen maar het verhaal over Abdoellah verteld en toen begreep Jaap het wel. Hij wilde toch geen moeilijkheden met mijn ouders, maar ik bleef natuurlijk zeuren en Jaap zei dat hij er een nachtje over slapen moest. "Nou, morgenvroeg ben ik hier weer, als je om tien uur hier bent dan ben ik er ook!", zei ik tegen Jaap, maar hij zei mij niets te kunnen beloven. Wel dat hij me een leuke en enthousaiste jongen vond. En toen ging hij weg.

De volgende morgen was ik om negen uur alweer bij de vijver, ik had mijn driejarige broertje meegenomen. Die nam ik wel eens vaker mee, dan was ik niet zo alleen. Jaap was er nog niet maar ik hoopte dat hij zou komen want ik vond het best een leuke knaap. Klokslag tien uur kwam hij er aan; we hebben toen gezellig gepraat en wat gestoeid op het gras. Jaap had een prachtige rode racefiets bij zich. Ik wilde natuurlijk graag weten of ik mee mocht. Jaap zei dat hij zo'n leuk joch moeilijk kon teleurstellen en dat ik 's middags wel met hem mee mocht. Het zou namelijk toch de laatste keer zijn dat hij ging duiken, vanwege het koude water. Nou, ik was de koning te rijk dat ik meemocht. Ik zou thuis gewoon zeggen dat ik zou gaan vissen. Jaap zou dan wel duikspullen als duikbril en zwembliezen meenemen. Ook had hij nog wel een zwembroek voor mij dus dat kon allemaal niet mooier. 's Middags om twee uur troffen we elkaar weer bij de vijver en fietsten toen samen naar het meer. Jaap had de zwembroek al aan, ik dook de bosjes in en trok daar mijn zwembroek aan. Jaap had wel gelijk: het water was erg koud, maar wat ik daar allemaal aan vissen zag tussen prachtige waterplanten is met geen pen te beschrijven! Snoeken, baarzen, voorntjes, en als een ervaren buddy-duiker zwom ik hand in hand met Jaap door het prachtige meer. Geweldig mooi wat we daar zagen. Na een uurtje zijn we het water uitgegaan. Van de kou hadden we niet veel gemerkt door alles wat we zagen, maar toen we op de kant stonden toen merkten we pas hoe koud het was. Klappertandend en met een centimeter dik kippevel zei ik tegen Jaap: "Hierrrr ggggaan we deze week nogeens naarr toe!" We kleedden ons toen vlug aan en zijn nog een eind rond gaan lopen in de bossen rondom het meer, om wat warm te worden. Ik kon dan wel veel van vissen afweten, Jaap wist ontzettend veel van de natuur af. Op alle vragen gaf hij me antwoord en vertelde me veel dingen die ik niet wist. Hij vertelde dat hij natuurgids was en erg veel van de natuur hield. Nou, toen vertelde ik hem dat ik ook een echte natuurvriend was maar dat ik er nog niet zoveel van af wist. En dat ik het leuk vond dat hij me zoveel over de natuur vertellen kon.

Zo werden we in die ene middag erg grote vrienden en we besloten om op de vrije woensdagmiddag weer te gaan duiken in het meer. Ook die woensdagmiddag was prachtig en we spraken opnieuw af om zaterdag de bossen in te gaan.

Daarna gingen we vaker samen op excursie. Jaap leerde me de

planten en de bomen kennen, leerde me de vogels bij naam. We gingen samen op geologie-excursie: stenen, haaietanden en fossielen zoeken. We bezochten vele musea. We gingen samen zwemmen en ook liet hij mij duiken met echte duikflessen. En ik leerde veel van hem. Jaap was lief voor mij en ook ik ging steeds meer van hem houden. Toch voelde ik soms dat Jaap eigenlijk liever mijn vriend niet meer wilde zijn.

Toen hij dan ook de vriendschap wilde verbreken omdat ik nog steeds rookte - ik rookte wel maar niet als ik bij Jaap was - beloofde ik hem helemaal met roken te zullen stoppen en heb daarna ook niet weer gerookt. Dus had Jaap geen reden meer om de vriendschap te verbreken, maar na ruim een maand was het weer zo ver. We zaten samen in een bos chips te eten die ik voor ons tweetjes had meegenomen. Jaap vroeg of ik wel kernegezond was en of ik geen ziektes had of zo. Nou, en toen vertelde ik hem dat ik weleens 'wegviel' en dat dat kwam omdat ik toen ik klein was tegen een auto was gelopen. Jaap werd toen erg kwaad en vroeg me waarom ik hem dat niet eerder had verteld, omdat vooral het duiken met duikapparatuur dan levensgevaarlijk voor me was! "Stel dat je een flauwte of toeval had gekregen met de apparatuur op je nek, dan was je goed verzopen!", beet hij me toe. Daar had hij wel gelijk in, maar ik had er nooit aan gedacht. Jaap was kwaad en zei dat ik nu wel mijn fiets kon pakken en weg kon gaan en dat hij mij als buddyduiker toch niet meer gebruiken kon door mijn toevallen. Ik verdedigde mij en zei dat het echt niet vaak voorkwam, misschien twee maal per jaar. Jaap bleef erbij dat ik weg moest gaan maar ik wilde niet weg. "We zijn toch goede vrienden!!!", huilde ik. "Zo'n vriend als jou vind ik nooit meer", snikte ik. Maar toen zei Jaap: "Als jij niet weggaat, dan ga ik wel" - en hij pakte zijn fiets en liep het bospad af. Hoe verder hij wegliep des te groter werd mijn verdriet en des te harder begon ik te huilen, want ik wou mijn grote boezemvriend niet kwijt. Toen Jaap bijna uit het gezicht verdwenen was bleef hij staan en langzaam hoorde ik hem terugkomen. "Waarom huil je zo vreselijk, er zijn toch vriendjes genoeg van je eigen leeftijd", zei hij. "Ik wil geen andere vriendjes, ik wil alleen jou!", huilde ik. Toen kwam Jaap bij me zitten en probeerde me te troosten. Maar ik liet mij niet troosten voor hij mij beloofd had dat we vrienden zouden blijven. Toen nam hij mijn hoofd tussen zijn handen en kustte me. Nou, en dat was wel een heel lang kusje, dat weet ik nog

wel. Toen Jaap zei dat ik zijn vriend mocht blijven zei ik trots mijn tranen afdrogend: "Dat wist ik wel, ik wist wel dat je niet weg zou gaan, wij hebben het immers veel te mooi met z'n tweetjes, je wou me zeker testen he!!!" Want Jaap testte me wel eens vaker of ik wel avontuurlijk genoeg was en of ik wel lenig was en zo. Hij vertelde me toen ook waarom hij eigenlijk de vriendschap had willen verbreken, en hij vertelde me dat hij al eerder een jong vriendje had gehad, Henk en daarvoor een vriendje dat Jan hette. En dat daar dan vaak iets achter gezocht werd, net zoals mijn moeder toen met Abdoellah. Ook zei Jaap dat zijn ouders het niet meer wilden hebben dat hij weer met een jong vriendje in huis kwam en dat hij daarom ook niet met mij thuis durfde te komen. Nu hij wist wat voor grote vriend ik voor hem was wilde hij me ook niet meer kwijt. Maar we besloten wel - moest van Jaap - dat ik toestemming aan mijn ouders zou vragen om vrienden te mogen zijn. Daarna zou hij dan wel weer iets verzinnen om ook zijn ouders van gedachten te veranderen.

Het kusje dat we elkaar gaven was erg fijn! Ik weet nog goed dat we op een middag enkele musea hadden bezocht, we kenden elkaar toen nog maar een paar weken. Ik vertelde Jaap over een vriendinnetje waarvan ik een tongzoentje had gekregen en zei dat ik dat fijn had gevonden maar dat ik daarna nooit meer zo'n lekker kusje had gehad. Waarop Jaap me toen ook een lekker tongkusje gaf, die duurde nogal een hele poos. En toen hij na een hele tijd onderbrak en vroeg hoe ik het kusje van hem had gevonden zei ik ondeugend: "Nog eenmaal proberen!" En weer kusten we elkaar heel erg lief. Daarna bekende ik dat ik zijn kusje overheerlijk vond, en nog fijner dan van het vriendinnetje want Jaap speelde zo fijn met zijn tong. Ik weet nog goed dat Jaap nooit schuine bakken wilde horen - ik liep er al dagen mee op de lippen - in het begin van onze vriendschap. "Dat onderwerp hoort in onze vriendschap niet thuis", zei hij. Maar we gingen wel eens naar een sloopboerderijtje, dat al aardig in verval lag. Jaap had boven op de hooizolder een hut gebouwd, een schuilhut van waaruit hij een uilenpaar bestudeerde dat daar huisde. Op een keer lagen we ook uit te rusten in die hut en wachtten op de uilen. Ik vond het een mooie gelegenheid om Jaap een paar vragen te stellen en ik vertelde hem dat de jongens op school het wel eens over aftrekken en over klaarkomen hadden, dat ik dan niet

begreep waar ze het over hadden en dat ik het graag van hem zou willen weten. Hij zei dat ik zulke vragen aan mijn ouders moest stellen, maar ik zei dat ik dat niet durfde. "Vraag het dan aan die jongens die er over praten!", zei Jaap, maar weer zei ik dat ik dat ook niet meer durfde omdat ze me dan uitlachten en dat ik het daarom aan hem vroeg. Hij wilde er liever niet over praten, maar toen ik aan bleef houden met vragen en zei dat hij toch mijn beste vriend was probeerde hij het me toch na een tijdje uit te leggen. Helaas begreep ik er niets van, het was ook zo geheimzinnig allemaal. Want toen ik Jaap vroeg of hij het voor wilde doen schrok hij zich dood. Toch kreeg ik hem zo ver, dat hij nadat ik zelf mijn broek naar beneden had gedaan mij af ging trekken. Ik ervoer het wel als iets ongewoons, ik snapte er niet veel van. Ik wist ook nog totaal niets over sex, alleen waar de kinderen vandaan kwamen en hoe ze gemaakt werden. Verder wist ik niets en had ook nog geen enkele ervaring op dat gebied, ook niet over fijne gevoelens of zo. Die eerste keer merkte ik daar niet veel van maar de tweede keer kwam ik al lekker klaar en kreeg toen ook echt de smaak te pakken. Er ging toen ook een andere wereld voor me open of eigenlijk 'een hemel op aarde'! Onze vriendschap ging daarna meer op liefde berusten dan alleen op kameraadschap en dat vond ik erg fijn. Jaap was ook een echte kameraad, geen vaderfiguur of zo maar gewoon een erg goede vriend waarmee ik erg goed kon praten, beter dan met mijn ouders want die begrepen mij toch niet. Die waren ook veel te ouderwets in mijn ogen, ze begrepen me nooit. Mijn leven veranderde aanzienlijk door de vriendschap met Jaap en wel in positieve zin. Ik hield ook echt van hem en zou hem niet willen ruilen voor een andere vriend. Ik voelde me veel gelukkiger dan toen ik altijd alleen was en als ik mijn jeugd over zou kunnen doen dan zou ik zeer zeker zijn vriend worden, daar twijfel ik niet aan. Twaalf jaar was een fijne leeftijd om een hechte vriendschap te beginnen. Ook zou ik weer met Jaap sex willen doen als we het over zouden doen!

Want die sexspelletjes waren mij altijd welkom. Ik weet nog goed dat Jaap graag een keertje op mijn kontje wilde. Dat was een rotgevoel de eerste keer. Ik zei Jaap dat ik hem wel wilde aftrekken maar dat hij niet meer op mijn kontje kwam. Hij zei dat hij het zelf ook niet meer wilde als het zo'n pijn deed. Maar hij zei dat zijn vorige vriendjes wel even door hadden gezet en er wel aan

gewend waren geraakt na een paar maal te oefenen. Om Jaap niet teleur te stellen ben ik toen ook maar gaan oefenen thuis met de steel van de W.C.-borstel, dan zou ik Jaap fijn kunnen verrassen. Toen we het een tweede keer weer probeerden met olijfolie deed het helemaal geen pijn meer en daarna vond ik het gewoon fijn als Jaap op mijn kontje ging. Ik vond het altijd lekker als hij mij pijpte en mijn piemel in de mond nam. Ook vond ik erg fijn als hij me een geil verhaaltje vertelde terwijl hij me lekker aftrok of een lekker geil boekje met lekkere grieten erin liet zien. Als we sexspelletjes deden vond ik dat het fijnste als we beiden helemaal naakt waren.

Toen ik later bij Jaap thuis kwam en zijn ouders weggingen dan gingen wij naar boven, amerikaans dobbelen en daarna heerlijk naakt op bed met elkaar spelen. Standjes vond ik ook erg leuk en natuurlijk ging ik ook wel eens op Jaaps kontje naaien. Ja, Jaap was een erg fijne vriend en we genoten altijd samen evenveel van onze spelletjes. Ik voelde me vrij als ik bij hem was, ik kon doen en laten wat ik wilde. Hij probeerde ook nooit de baas te spelen over mij en ik zag hem als een vriend die ik nooit meer terug zou krijgen. Daarom kwam ik erg graag bij hem. Als ik uit school kwam en naar huis ging dan kwam ik er achter in en vloog er voor weer uit naar Jaap toe! Och, we hadden ook wel eens woorden, maar als we woorden hadden dan waren ze ook wel nodig! We waren eerlijk tegenover elkaar en namen geen blad voor de mond. Dat alles geheim gebeurde vond ik knap interessant, want nog steeds had ik er thuis niet over gesproken. Die geheimhouding vond ik best leuk, mooi en spannend, maar Jaap stond erop dat ik er met mijn ouders over sprak. Ik stelde dat net zo lang uit totdat mijn ouders al argwaan hadden gekregen. Hij heeft toen met mijn ouders gesproken en gevraagd of we samen vrienden mochten zijn omdat we het erg goed konden vinden met elkaar. Nou, mijn ouders wisten dat ik veel van de natuur hield en dat ik een watervriend was, dus hadden ze geen bezwaar. Wel zei mijn vader tegen Jaap: "Maar denk erom, geen ontucht!" Toen ik Jaap later vroeg wat hij daarmee bedoelde vertelde hij me dat mijn vader daarmee de fijne spelletjes bedoelde die we met elkaar deden. Dus die waarschuwing kwam te laat. Gelukkig maar, want stel je voor dat Jaap zijn woord gegeven had en ook gehouden had, dan hadden we wel iets gemist!!!

Toen we toestemming gekregen hadden om vrienden te zijn -

Jaaps ouders vonden het ook wel goed - kregen we nog iets meer tijd om samen weg te gaan, onze lifttochten werden groter, en voor een geologie-excursie konden we een weekend besteden en dan bij een boer in het hooi slapen. Ook was Jaap bezig met een studie over wind- en watermolens zodat we geregeld een molenweekendje hadden. In het begin vond ik het verre fietsen niet zo erg fijn maar toen ik er aan gewend was vond ik de fietstochten wel fijn. Ik kwam bij Jaap en Jaap kwam bij mij als kind aan huis. Mijn ouders vonden hem een leuke knaap, ook mijn broer van vijftien en mijn zus van zestien vonden hem een leuke jongen. Jaap was een echte grapjas en soms lagen we nog krom van het lachen als hij al weer thuis was.

Wat ik ook altijd erg fijn vond van Jaap was dat hij mijn vader en moeder hielp als hij kon. Hij hielp mijn vader bij het bouwen en repareren van hondehokken en stond altijd voor mijn ouders klaar. Mijn ouders hadden er dan ook niets tegen dat we het volgende jaar samen op vakantie gingen. Nadat we een fietstocht door Nederland hadden gemaakt, hebben we toen een grote lifttocht gemaakt door Duitsland, Zwitserland en Oostenrijk, een prachtige vakantie om nooit te vergeten. Als ik me nog bedenk hoe we samen op het eiland Helgoland leefden als Robinson Crusoe in een eigen gemaakt hutje aan het strand. Hoe we 's avonds gezellig aardappelen roosterden op ons prachtige kampvuurtje en hoe we dan samen vriend keken naar de ondergaande zon. Ik denk met veel plezier aan die mooie tijd terug, een tijd die ik niet graag had willen missen!

Hoe verschrikkelijk groot was dan ook mijn verdriet toen Jaap opgepakt werd omdat een fotograaf dia's doorgestuurd had naar de politie - dia's die we gemaakt hadden voor later als herinnering aan onze tijne intieme spelletjes.

Ik kende Jaap toen bijna anderhalf jaar. 's Morgens om half negen moest ik bij de conciërge komen, daar stonden ze me op te wachten en namen me mee naar het woutenbureau. Ik vond het gewoon een minne streek van de politie, iets wat ik die wouten niet vergeven kan. Ze waren erg gemeen tegen me en omdat ik niets wilde vertellen begonnen ze me te dreigen en vroegen of ik het leuk zou vinden als mijn vader Jaap in elkaar zou slaan en zo. Ze hebben me behandeld zoals het niet hoort. Ze hebben me bedonderd en bedreigd en toen ik 's avonds om vijf uur nog mijn

mond dicht had gehouden zeiden ze: "Als je nu niet praat dan laten we Jaap los, en je vader die staat hem op te wachten en die rijdt hem hardstikke dood, nu moet je het zelf maar weten." Toen moest ik wel gaan praten omdat ik niet wou dat Jaap iets overkwam. Nu weet ik dat het een vieze streek van hen is geweest. Mijn ouders hebben me 's avonds van het politiebureau gehaald, mijn vader wist niet eens dat ik er was. Bij me thuis deden ze 's avonds of er niets aan de hand was maar toch voelde ik wel iets. Alleen mijn zuster die schoot uit de slof en lag tegen me te schelden over Jaap, zij was over haar zenuwen. Misschien wel omdat ze van hem hield. Later ging ze met hem corresponderen toen hij in de gevangenis zat. Ook mijn moeder en ik schreven Jaap wel eens, want ik had mijn ouders wel duidelijk gemaakt dat ik net zoveel schuld had als hij en dat niet alleen Jaap maar ook ik in de gevangenis hoorde te zitten. Dat had ik ook verwacht, dat we samen de bak in zouden gaan. Ik voelde mij ook schuldig, maar wat kon ik doen, ik voelde me belabberd!

De politie was zelfs zo gemeen om alles tegen mijn ouders te zeggen wat ik allemaal met Jaap gedaan had en lieten mijn ouders zelfs de dia's zien waar het allemaal opstond wat we gedaan hadden, standjes en zo.

Dat vond ik een smerige rotstreek want ik schaamde me rot voor mijn ouders want wat moesten ze nu wel niet over hun eigen kind denken, dat was toch niet nodig geweest, maar waarom moesten ze mij dan tegenover mijn eigen ouders kapot maken, het was toch al erg genoeg dat het uitgekomen was. Ik durfde mijn ouders een tijdlang niet aan te kijken!

Jaap heeft acht maanden in de gevangenis gezeten en dat vind ik wel erg lang. Toen de politie in de gaten had dat hij met mijn zus correspondeerde, kwamen ze vaak praten om hem stuk te maken. Maar mijn moeder zei dat ze hem maar los moesten laten en dat ze hem met open armen zou ontvangen.

Dat heeft niet alleen mijn moeder maar ons hele gezin gedaan toen Jaap eindelijk weer vrij kwam. Jaap en Lies hadden toen verkering. Toen hij met haar ging schrijven dacht ik: "Dat ziet er gezond uit." Ik vond dat wel leuk maar toch was ik wel een beetje jaloers! Maar toen Jaap weer terug was werd het wel moeilijk voor ons. We durfden elkaar zelfs geen kusje te geven omdat we dan bang waren dat we verder zouden gaan. Want ik vertrouwde Jaap niet, maar mezelf helemaal niet, omdat ik wist hoe fijn het

met hem geweest was. Diep in mijn hart hield ik nog net zoveel van hem als voor die tijd en als ik hem dan zo zag vrijen met mijn zus dan deed mij dat erg pijn. Ook Jaap vond die situatie niet erg prettig en die zal er dan ook zeker toe bijgedragen hebben dat de vriendschap tussen mijn zus en hem stuk liep. Mijn liefde voor hem bleef maar hij durfde niets met mij te ondernemen omdat de politie op ons loerde. Toen mijn ouders op een gegeven moment argwaan kregen omdat ik op een avond te laat was thuis gekomen, werd ik dagenlang door de kinderplichtie geschaduwd. Dat kan niet anders, want eerst zag ik hem nooit en toen plots dook hij overal op.

Dus besloten we te wachten tot ik zestien jaar zou zijn, dan kunnen die juttten in ieder geval niets meer doen. Voor mijn ouders houden we het voorlopig maar geheim, want enkele dagen terug ben ik zestien geworden en heb ik mijn grote boezemvriend weer opgezocht. Hij is voor mij nog steeds hetzelfde jong waar ik gek op ben!

Toen denk ik dat we nu een vriendschap tegemoet gaan zonder sex. Ik voel er nu niet meer zoveel voor - toen wel! Daarbij zegt Jaap dat ik ook niet meer zo aantrekkelijk voor hem ben als toen ik twaalf, dertien jaar was en dat begrijp ik omdat Jaap pedofiel is en niet homofiel. Want ik ben nogal wat groter geworden, ik ben nu ook iets meer zelfbewust en voel me nog steeds hetero. Ook heb ik buiten Jaap om geen sexuele contacten gehad met andere jongens of mannen. Wel met meisjes, die vind ik tof. Ook in de tijd dat we samen op vakantie waren hadden we geregeld verkering. Jaap wist altijd goed contacten te leggen, ook voor mij als ik wat verlegen was. Ik mocht zelfs vrijen met een vriendin van hem in Hamburg, toen hij merkte dat ze me een leuk joch vond. Jaap zei toen tegen haar dat ze mij niet mocht teleurstellen en dat heeft ze ook niet gedaan!!!

Ze was bijzonder lief voor mij en het was de eerste keer in mijn leven dat ik echt met een griet heb geneukt en het was maar wat lekker!!!

Mijn hele leven zal ik Jaap dankbaar blijven voor wat onze vriendschap voor mij heeft betekend.

Ja, ik hoop ook nu weer een leuke tijd met Jaap tegemoet te gaan omdat ik vind dat ik door de vriendschap met hem veel meer mens ben geworden en met erg veel waardering denk ik terug aan de prachtige tijd die achter ons ligt.

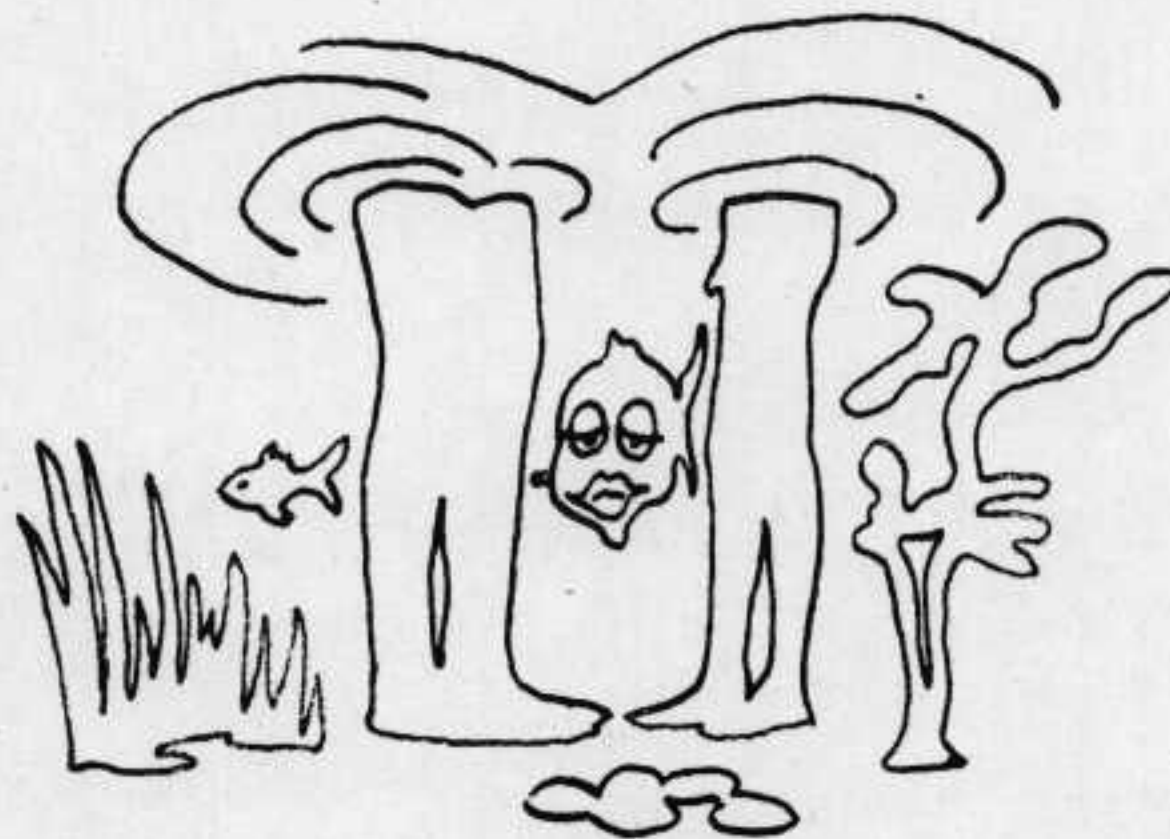

En als mijn kleine broertje die nu bijna zeven jaar is, later ook eens thuis zal komen met een oudere vriend en ik zou vermoeden dat ze samen sexspelletjes doen, dan zou ik alleen kunnen denken: "Hij maakt dezelfde mooie tijd mee als wij!!!"

Want vaak denk ik terug aan de tijd met Jaap. Vooral in de tijd dat we niet met elkaar om konden en om mochten gaan, dacht ik dikwijls nergens anders aan.

En spijt heb ik nergens van, ook niet van de avontuurtjes waarmee we soms de wet overtraden, want wetten zijn er immers om te overtreden.

Alles wat we deden, deden we voor elkaar om elkaar gelukkig en blij te maken en daarom ben ik nu naar Jaap terug gegaan, omdat ik zo donders veel van hem hou!!! Arie de Boer.

12 STARS AND STRIPES.....

not forever

17
♀

Beste mensen, ik heb altijd met veel plezier de 'Sekstant' gelezen en aan jullie suggesties en artikelen vaak wat gehad. Ik las een tijdje geleden de oproep in het blad aan jonge mensen iets over hun sexuele ervaringen te vertellen. Omdat ik ook best eens iets voor jullie wou doen ben ik wat na gaan denken. Ik weet namelijk niet precies wát jullie willen weten; de verhouding in het geheel, alleen de sexuele kant, alleen de feiten of ook de gevoelens...

Ik zal maar gewoon proberen te vertellen zoals ik dat aan een goede vriend of vriendin zou doen, in de hoop dat jullie er iets aan hebben.

Ik heet Martine, ik ben nu zeventien jaar, zit in de vierde van het VWO [Voorbereidend Wetenschappelijk Onderwijs (Gymnasium + Atheneum)] één keer blijven zitten dus, heb vrij strenge ouders, maar ben ondanks dat toch tamelijk gelukkig. De laatste tijd tenminste. De eerste vriend waarmee ik een echte lange verhouding had was Kees. Hij was eerst zeventien, later achttien. Ik zal eerst vertellen hoe hij was. Hij kwam uit een rijke familie en was opgevoed tot een stereotiepe man. Hoewel hij liever met de poppen en het fornuisje van zijn zusje speelde kreeg hij alleen auto's en schietgeweren, en mocht hij na zijn zesde niet meer huilen. Hij had altijd de behoefte zichzelf te bewijzen. Eigenlijk was het een vreselijk kwetsbare jongen. Maar tegenover de mensen had hij een stevige muur om zich heengebouwd en ik geloof dat ik de eerste was die dat merkte en die ooit achter die muur is geweest. De eerste keer dat ik bij hem was hebben we nogal stevig gevreeën. Althans hij met mij. Met hem had ik altijd het gevoel dat het meer een uitwisseling van diensten was dan iets wat je samen beleefde. Ik was nieuwsgierig en had een beetje medelijden met hem. Vrijen was eigenlijk de enige manier om te communiceren voor ons. Zodra we gingen praten - vooral over politiek, een rechtsere bal heb ik nog nooit meegemaakt - kregen we ruzie. Hij kon felle driften in me oproepen als hij opmerkingen maakte als 'negers stinken' en 'homofielen zijn vies en gevaarlijk'.

Terwijl hij zelf aan niets anders dan sex dacht. En over de rechtse staatsgreep in Chili: "Dat was daar wel eens nodig." Toch was het discussiëren een soort spel voor ons. Want hoewel je het je nauwelijks in kan denken als je het bovenstaande gelezen hebt: ik hield van hem.

Juist omdat hij zo ontzettend kwetsbaar was en in een vaste hoek gedrongen werd, steeds de schijn moest ophouden. Ik meende dat hij daarachter veel gevoeliger en echter was, ik wist dat hij anders was en ik had gehoopt dat ik hem meer zichzelf kon laten zijn. Dat was hij ook weleens, maar hij vond het eng dat ik wist dat hij innerlijk maar een poppetje was dat je zo om kon blazen.

Toen mijn ouders naar de schouwburg waren hadden we een hele avond alleen. Toen hij binnenkwam en hoorde dat er niemand was werd hij op slag zenuwachtig, zo van 'o God, nou moet het gaan gebeuren'. Het ging dan ook gebeuren. Hij had me verteld dat hij al met meerdere meisjes geslapen had. Ik was nog nooit met iemand naar bed geweest maar heb hem dat nooit verteld. Die avond probeerden we het. Zijn penis was niet stijf genoeg. Ik vond het helemaal niet erg. Ik vond het juist wel lief, voor mij hoeft het niet zo'n prestatie te zijn. Maar voor hem was het in elk geval erg genoeg om te huilen. Na al die jaren. Ik heb hem zo goed mogelijk getroost en zoveel mogelijk gepraat dat dat allemaal niet belangrijk was. Ik las toen ook de Sekstant, ik was overigens vijftien toen. Later zijn we wel vaker met elkaar naar bed gegaan, maar ik zal eerst nog vertellen over het vrijen, dat we vroeger gedaan hadden. Hemel, wat was dat een gestuntel, zoals ik daar nu aan denk. Kees had me geleerd hoe ik af moest trekken, en ik vond het dood en doodeng die lul in m'n handen te houden. Het klinkt stom, maar ik vond het vies, hoewel me thuis nooit zoiets is opgelegd.

In principe, verstandelijk dus, vond ik het niet raar, gevoelsmatig wel. Al vriend vond ik hem eigenlijk helemaal niet leuk.

Ik wist dat hij graag wilde dat ik hem af zou zuigen, maar ik dacht dat ik over m'n nek zou gaan als ik dat deed. Toen hij het me onder het vrijen vroeg deed ik mijn ogen dicht en dat afschuwelijke ding in mijn mond, als iemand die in het diepe springt, met zijn neus dicht, bang om te verdrinken. Het duurde altijd vreselijk lang voordat hij klaarkwam. Als mijn hand niet meer kon wilde hij het

altijd zelf doen - en dan lag ik er zo lullig bij. Als hij bijna klaarkwam telde hij en dan werd ik geacht hem af te zuigen. Het zaad spuugde ik altijd onmiddellijk uit. We vrijden nooit samen. Of ik 'deed' hem of hij mij. Daar had hij overigens zijn eigen manier voor. Hij deed zijn vingers in mijn kut en ging ze vervolgens heel snel op en neer bewegen. Ik vond het eerst altijd wel lekker, maar hij deed het zo hardhandig dat het bijna meteen pijn ging doen. Ik heb natuurlijk nooit klaar kunnen komen op deze liefdeloze manier. Maar hij zei dat alle meisjes die hij gehad had het wel konden, dus ik begon al te denken dat er iets mis was met mij.

De eerste keer dat we dan echt met elkaar naar bed gingen was ook al een niet al te prettige ervaring. Ik moest op mijn rug liggen - nou ja, moest... hij vroeg het - maar dat heb ik nooit prettig gevonden. Ik voelde me dan net of ik me overgaf. Het deed tamelijk pijn maar ik vond het toch wel opwindend. Niet het gevoel, maar het idee. Hij begon toen letterlijk op me in te beuken. Zelden heb ik me zo eenzaam gevoeld als toen. Hij zweette en vloekte omdat hij niet klaar kon komen, en ik haatte hem. Ik staaarde naar de Amerikaanse vlag die aan zijn muur hing - symbool van onvrijheid, discriminatie, corruptie en Nixons beleid op dat moment - en bijna schoten de traanen in mijn ogen. Vlak daarna heb ik het uitgemaakt.

Ik ben nu zeventien zoals ik al verteld heb, en zoals ik het nu neerschrijf kan ik ternauwernood begrijpen hoe een dergelijke haatliefdeverhouding zo lang kon duren.

Ik ben het inmiddels wel wat beter gaan begrijpen. Het was in die tijd wel een must om een vriend te hebben. En ook omdat ik een vreemde macht of kracht over me had, dat hij me toch vertederde al was hij nog zo vervelend. Ik had het al een keer half en half uitgemaakt na een ruzie over huisinrichting en na heel lang trekken was het dan opeens weer over en het probleem onbelangrijk. Dan vond ik het wel weer lief hoe hij reageerde.

Ik heb daarna nog vier vrienden gehad waarmee ik allemaal ongeveer een half jaar ging. Om te vertellen hoe het ook kan zal ik nog even over mijn huidige vriend schrijven. Jaap en ik kunnen eigenlijk alles goed samen. Praten, zwijgen, vrijen, kijken...

We doen het werkelijk samen. Maar dat kan geloof ik toch alleen

als je echt van elkaar houdt, of denkt dat te doen. Strelend en op vele manieren met elkaar naar bed gaand komen we allebei bijna altijd klaar. Maar het is niet het doel van het vrijen, zelfs niet voor hem. Hij kan zich uren met me bezighouden, me strelen, over m'n rug, schouders, armen, benen, borsten, me bewonderen en zeggen dat ik lief ben. Het is geen dienst die we in ruil voor een andere aan elkaar bewijzen. Ik vind het zelf zalig om het hem naar de zin te maken.

Ik heb geen spijt van die rotte ervaring in het begin. ik weet nu voor eens en voor altijd hoe het niet moet zijn, en ik vind het onzin om te zeggen: "Meisjes, ga toch niet zo jong met iemand naar bed, het wordt toch een rottervaring." Laat het maar een rottervaring zijn - mits er geen gevaar voor zwangerschap is natuurlijk. Je leert er ook zo gruwelijk veel van.

Vaak als je statistiekjes leest over redenen om voor het eerst met iemand naar bed te gaan, lijkt daar achter te zitten: pure liefde is eigenlijk het enige. Daar ben ik het niet mee eens: uit nieuwsgierigheid mag best.

In de hoop dat jullie iets aan mijn verhaal hadden heel veel groetjes en bedankjes voor de hulp en de vriendelijkheid - ook door de inlichtingentelefoon - van Martine.

P.S. Het spijt me, maar ik wil absoluut anoniem blijven. Mijn ouders zijn, hoewel ze de 'Sekstant' lezen, niet zo prettig op dit gebied, maar je kan wel schrijven eventueel.

P.S. 2: Sorry voor de typfouten.

*De speeltuin van een kind
het labrynt waarin de lijnen
van ouder worden langzaam een
weg vinden.*

(13-6-'75)

Beste Richard, naar aanleiding van je oproep in Sekstant no. 6 van 1975 wil ik graag mijn sexuele ervaringen vertellen, zodat jullie er misschien wat aan hebben. Ik ben erg geïnteresseerd in het werk van deze onderzoeks- en hulpverleningsgroep van de NVSH en ik zou ook graag, als dat mogelijk is wat verdere informatie willen hebben over het werk van deze groep.

Nu mijn verhaal. Ik was toen deze - voor mij eerste - relatie tot stand kwam vijftien jaar en mijn partner was vrouwelijk en veertien jaar. Ze was mijn overbuurmeisje en we kwamen elkaar voor het eerst tegen 's avonds op straat. Nu weet ik niet meer of ik het liefde op het eerst gezicht zou noemen, maar toen voelde ik het wel zo. Ze kwam op mij als ontzettend rijp over en vanaf het begin af aan heeft ze altijd op een zeer bijzondere manier het initiatief gehouden. Hier kom ik later nog op terug. Ze was dus veertien jaar oud, maar ze was al erg ervaren. Vanaf haar twaalfde jaar was ze met jongens en ook volwassen mannen omgegaan. Of ze nou met deze mensen naar bed ging weet ik niet en heb ik, gek genoeg, ook eigenlijk nooit gevraagd, waarschijnlijk omdat ik daar jaloers over was ergens diep in mijn hart. De relatie met haar heeft ongeveer anderhalf jaar geduurd en tijdens deze periode heb ik verschillende keren op het punt gestaan er een eind aan te maken (aan de relatie), omdat ik niet tegen de omstandigheden opkon.

Behalve de geheimhouding en het smoezen verzinnen ook de opmerkingen van vrienden, kennissen en vooral buurtgenoten, de eeuwige roddel waarvan je ook vreest dat ze bij je ouders belandt. Op den duur wilde ik eigenlijk dat het op de een of andere manier aan de oppervlakte zou komen, zonder dat ik er zelf over hoefde te beginnen. Op het begin was er een roddel dat ik haar zwanger had gemaakt, waarover mijn ouders erg boos werden. Toen ben ik gelijk in het defensief gegaan, zelfs de hele situatie ontkend. Later ging ik het onjuiste daarvan inzien.

De relatie begon dus voor mij als een soort liefde op het eerste

gezicht. Maar gelijk al de eerste week nam zij overduidelijk het initiatief in handen. Het was voor mij de eerste keer en ergens merkte ik dat het voor haar al een beetje 'routine' was. Ze was mooi en lief en ze leerde me alles. Ze ving mij goed op als ik het moeilijk had.

Een heel tastbaar voorbeeld: ik was een keer erg overstuur (huilbui), ze hield me toen alleen maar vast en zei lieve dingen. Haar ervaring, uitleggen waarom bepaalde dingen verkeerd gingen, bijvoorbeeld te snel klaarkomen. Ze kon aannemelijk maken dat dat er gewoon bijhoorde, was er niet openlijk over teleurgesteld.

De eerste keer dat we vrijden kwam ik vrijwel direkt klaar. Ze troostte me toen erg goed door gewoon met mij over mijn klaarkomen te praten. Tijdens ons vrijen, zeker in de eerste paar maanden, werden we één. Ze gaf me het zalige gevoel van nodig te zijn. Ze liet me altijd helemaal mijn gang gaan, maar toch kwamen we niet aan neuken toe, de eerste paar maanden.

Het grote nadeel van deze relatie was dat alles in het diepste geheim moest gebeuren. Mijn ouders konden haar niet luchten of zien en dachten dat zij een hoertje was.

Ze woonde pal tegenover ons en zij zagen allerlei jongens en oudere mannen bij haar thuis komen. Ze deed toen altijd ook de gordijnen dicht wegens haar gevoel voor privacy.

Later ging ze die roddel ook wel stimuleren, ze vond die image wel leuk en ik ook wel.

Dat dat waar kon zijn kon me toen niets schelen, maar nu weet ik ook gewoon dat het niet zo is. Het geheim houden bracht vaak toch een soort schuldgevoel mee en ik moest steeds vaker smoesjes gaan verzinnen om haar weer te kunnen zien. Op een gegeven moment begon, misschien door de geheimhouding, mijn houding tegenover haar te veranderen. Ik kon het zeer moeilijk onder woorden brengen, maar het was een soort matheid, net alsof het me niet meer interesseerde. Het leek er wel op alsof zij daardoor alleen nog maar fanatieker werd. Op een zekere dag, ik schat zo'n maand of vijf na het begin van de relatie, kwam ze naar me toe - buiten natuurlijk, want binnen was ondenkbaar - en ze gaf me een pakje condooms. Ze zei verder niets en keek me alleen maar aan. Op dat moment en later nooit meer zo erg heb ik een ontzettend diepe verbondenheid gevoeld met haar. Toen had ik

wel kunnen huilen van geluk. Na een tijdje vertelde ze dat haar ouders het eens waren met onze relatie en dat we wel daar mochten komen. Bij haar thuis was een soort sfeer van: "Je zoekt het zelf maar uit", en niemand keek verbaasd op als we naar haar kamer gingen. Je moet nou niet geloven dat ze ons toestemming gaven om te neuken, maar toch was de smoes van huiswerk maken wel erg doorzichtig.

De eerste keer was voor mij een enorme beleving. Voor het eerst zag ik haar helemaal naakt en samen lagen wij op haar bed. Zij deed mij een condoom om en wat daarna gebeurde is niet te beschrijven. Toen ik klaargekomen was - let op: in die tijd dacht ik alleen nog maar aan mezelf - hebben we nog een tijdje liggen praten. Ze zei dat ze klaargekomen was en toen geloofde ik dat ook onvoorwaardelijk. Na deze eerste keer veranderde de aard van de relatie drastisch. Het was niet meer het zien van elkaar en het bij elkaar zijn. We zagen elkaar alleen maar om te neuken.

Dat is voornamelijk uit mij geboren. Het was voor mij een geweldige ervaring, iets dat je lekker vindt. Het was eigenlijk mijn schuld dat het accent vooral op de lijfelijke kant kwam en dat het bij elkaar zijn steeds minder belangrijk werd. Toch ging de verbondenheid niet echt verloren, maar het met elkaar naar bed gaan beheerste de relatie. Pas na het bedcontact kwamen we aan praten toe.

Wat voor mij in de sfeer van geheimhouding ging meespelen, was dat ik me niet meer kon uiten op een vrije, normale manier. Ik werd steeds banger voor ontdekking en dat heeft ze op een zeker moment zeer goed aangevoeld. We zijn toen op haar aandringen gestopt met de relatie omdat ze zag, dat het voor mij en voor haar op deze wijze geen enkele zin meer had. Ik heb toen nog wel geprobeerd met mijn ouders te praten over de relatie, maar die waren allang blij dat het voorbij was.

Nu ben ik twintig en sinds die langdurige relatie heb ik eigenlijk geen vergelijkbare relaties meer gehad. Op het ogenblik leef ik van de ene vluchtige relatie in de andere en ik moet zeggen dat het me op dit moment best bevalt. Ik heb regelmatig sexueel contact met goede vriendinnen van me, maar ik leg me niet zo makkelijk meer vast op één vriendin.

(19-12-'75) Sindsdien ontmoette ik iemand met wie ik dezelfde gevoelens ervoer als in het begin van die eerste relatie. Omdat

de belemmering van thuis daarbij ontbrak hadden we veel meer tijd voor elkaar, ik ging haar steeds meer als 'de ene ware' zien en dat heeft mijn idee over relaties toch wel fundamenteel veranderd. We wonen nu samen met toestemming van wederzijdse ouders.

Achteraf ben ik zeer dankbaar voor mijn eerste ervaring, want die heeft me een vrije opvatting meegegeven over sex. Ik kan nu makkelijk met andere mensen praten over sex en over de gevoelens die ik daarbij heb. Vooral ook heb ik geleerd om tegen je partner te kunnen zeggen wat je fijn vindt en wat niet. Ik heb het gevoel dat ik erg goed weet wat sex voor mij betekent en dat heb ik voor een groot deel te danken aan mijn eerste langdurige relatie.

Dit was zo ongeveer mijn verhaal. Het zal waarschijnlijk wel nodig zijn om bepaalde stukken nog verder uit te leggen, maar dat hoor ik nog wel, neem ik aan. Tot ziens. (Naam).

P.S. (8-9-'75) Je zal wel aan de datum zien dat het vrij lang geduurd heeft voor ik je deze brief heb gestuurd. Dat komt omdat ik de zaak aan mijn ouders heb laten lezen. Die waren op vakantie en zijn pas sinds kort terug. Ze zijn zover veranderd dat ze nu volledig instemmen met wat ik hier heb opgeschreven en dat ik dat aan jou schrijf. (Naam).

*Het is het kind
dat nog vaak lacht
maar soms in de nacht
heeft het zo'n stil en klein verdriet
alsof hij iets verliest
maar niemand die het ziet.*

*Dan huilt hij zachtjes voor zich heen
en denkt aan een goede vriend
zijn tranen zijn z'n troost
totdat de dag weer begint.*

14 LIKE A JOINT SHE WAS PASSED ROUND

18
+

Beste geïnteresseerde, jullie eerste oproep in Sekstant om sexuele ervaringen uit de jeugd jaren op schrift te stellen was mij al opgevallen maar het kostte een lange, rustige vakantie en een tweede oproep voordat ik de pen ter hand neem. Het 'uit de jeugd jaren' is op mij niet zo van toepassing omdat ik nu pas 18½ jaar ben. Ik weet niet of het de bedoeling is dat mensen van mijn leeftijd reageren, ik sta er natuurlijk nog niet zo ver van af. Anderzijds staat het me allemaal nog helder voor de geest.

Ik zal even kort wat over mezelf zeggen.

Toen ik acht jaar was scheidden mijn ouders en kwam ik met mijn moeder en zus (ouder) uit Frankrijk naar Nederland. Ik bezocht de lagere school en het Atheneum waarvan ik afgelopen juni het diploma heb gehaald. Dit jaar wil ik wat baantjes hier en daar verrichten en volgend jaar ben ik van plan rechten te gaan studeren of naar de sociale akademie te gaan.

Ik ben een fervent Opzij-, MVM- en Sekstantlezer en hoewel ik dingen als vrouwenhuis en praatgroepen zie zitten heb ik ook vrienden waar ik erg goed mee ben.

Mijn eerste echte vriend kreeg ik de laatste maanden van '71. Daarvoor had ik weleens vlammen maar dat ging niet verder dan af en toe een feestje en een zoentje.

De vriend was een stuk ouder dan ik, achttien jaar, maar nog erg zoekende. Hij leefde in voortdurende onmin met zijn moeder en beconcurrerde steeds zijn twee vrienden in het zo snel mogelijk lezen van Het Kapitaal van K. Marx. Shit [hasjiesj] roken hoorde er natuurlijk bij en Pink Floyd luisteren tot in de vroege uurtjes, je verslapen, te laat op school, ruzie met de rector en hem het verwijt naar het hoofd slingeren dat hij een smerige bourgeois, kapitalist, , , was.

Ikzelf was hier slechts gedeeltelijk deel van. Ik had en heb een

uitstekende verhouding met mijn moeder die een uitmuntende opvoedkundige is. Ze liet me nogal begaan maar hielp me om op tijd op school te komen en niet al te laat naar bed te gaan. Ik rookte ook geen shit en de cursus marxisme vond ik interessant maar het leefde niet echt voor me.

Eén van de jammere dingen in onze verhouding was dat ik niet werkelijk tegen hem in durfde gaan. Ik keek naar hem op omdat hij ouder was en wist het zelf ook nog niet zo precies. Hij was erg jaloers, ik mocht van hem niet naar andere vrienden en zelfs niet naar vriendinnen want in die tijd kon ik toch veel beter naar hem komen.

Hij probeerde van alles op mij uit: zijn kennis van het marxisme, discussietechniek, op een oneerlijke manier iemand onder de tafel lullen, en ook zijn eigen sex.

Of ik dat toen al vond of nu pas achteraf? Ik had er toen al wel onvrede mee, maar hoewel ik me er in het klein wel tegen verzette, liet ik me wel vlot omver praten. Je moet je een beetje naar elkaar richten, ik had ook te weinig om me aan vast te houden. Hij keek helemaal niet naar mij, maar dat was ook wel mijn schuld. Ik heb er ook met niemand anders over gepraat, omdat ik niet goed zag wat me dwars zat.

Ook wat dit betreft beconcurrerde hij zijn vriend. Deze jongen had toen al tweeënhalp jaar een vriendin waar hij ook regelmatig mee naar bed ging. Mijn vriend probeerde dan ook van het begin af aan mij het bed in te krijgen, het enige waarover ik mijn poot stijf hield. We vrijden zo nu en dan wel of liever gezegd, ik vrijde hem. Het interesseerde me niet, ik voelde er niets bij en deed het liever niet dan wel. Ik zag het echter als mijn plicht en dacht dat het 'stom' was dat ik het niet leuk vond. Ik hield dan ook zo veel mogelijk bloes en broek dicht. Hij vond dit niet zo erg, als hij maar klaar kwam was hij tevreden hoewel dit zijn doel natuurlijk wel in de weg stond: met me naar bed.

Het idee om de pil te slikken of een condoom te kopen kwam niet bij me op omdat het hele gedoe buiten me om ging en ik kon me niet voorstellen wat voor lol de mensen erin hadden. Hij probeerde me zo nu en dan wel zover te krijgen maar heeft het nooit geforceerd. Na een half jaar is het uitgeraakt. Zijn vriend wou van zijn vriendin af en ik van mijn vriend en om dit te bewerkstelligen zijn we maar met elkaar 'gegaan'. Deze nieuwe verhouding duurde twee maanden. De eerste tien dagen waren

rozegeur en maneschijn. Toen beleefde ik ook mijn eerste orgasme. Ik was op deze jongen toch wel erg gek, het was allemaal wel avontuurlijk en we waren beide opgelucht dat we van onze vorige afwaren. Het hoefde ook allemaal niet zo erg. Voor hem was sex niet zo belangrijk. Zijn nieuwsgierigheid in het biologische gebeuren en het feit dat een jongen van 18 'het' een keer gedaan moet hebben was bevredigd. Hij was ook ervaren wat ook invloed had.

Het fundament was niet sterk, dit bleek toen we elkaar weer zagen na vier weken afzonderlijke vakantie. Hij had op vakantie een meisje ontmoet waar hij niet zo op gesteld was geweest maar met wie hij wel vaak naar bed was geweest. Hij vond dit erg positief en wilde mij ook 'vrijer' maken. Opnieuw stelde ik niet vast wat ik zelf wilde en waar ik paal en perk stelde maar ging me proberen in te leven in zijn theorieën om hem te kunnen blijven volgen - letterlijk en figuurlijk. We zijn een week samen liftend op vakantie geweest. Hij had het liften ontdekt, was er helemaal gek van en wilde mij ook deze vrijheid leren. Ik zou hem dan ook beter begrijpen zo beweerde hij. Ik werd op deze vakantie twee keer bijna verkracht. Dit was eigen onvoorzichtigheid en het feit dat ik niet tegen hem in durfde gaan. De eerste keer logeerden we bij een medeliftgenoot die mijn tweede vriend al eens eerder ontmoet had en van wie hij dacht dat hij homofiel was. Toen hij vroeg wie bij hem op de kamer wilde slapen en wie op de bank wilde slapen zei mijn tweede vriend dat hij graag op de bank wilde slapen. Ik dacht dat hij wellicht een homofiele toenadering in de nacht wilde voorkomen. Ik dacht er nauwelijks aan dat het wat link was bij een wildvreemde jongen op de kamer in een bijna leeg huis te slapen en ook al had ik er aan gedacht dan nog had ik niet het lef gehad bij mijn tweede vriend te protesteren. Enfin, met veel praten hetgeen ik door mijn argeloosheid ook goed kon kwam ik toch zonder een werkelijke confrontatie de nacht door.

Ik had er niet aan gedacht dat het riskant was, alleen maar dat mijn vriend niet bij een homofiel op de kamer wilde. Die jongen wilde steeds uit een ander gezichtspunt met me naar bed komen: ik was toch een vrije vrouw, hij had het nog nooit met een vrouw gedaan, hij was zielig, hij beriep zich op een kostschoolverleden, dit was zijn laatste kans.

Het was echt een bonk van een vent, maar ik heb gewoon gezegd: ik doe het alleen als ik er zelf zin in heb. Ik was

nauwelijks bang, hoewel hij de deur op slot had gedaan. Op een gegeven moment werd ik slaperig, hij deed begrijpend maar ik liet hem de gelegenheid gewoon door te praten. Toen bood hij op een bepaald moment zijn verontschuldiging aan - voor mij een soort overwinning - en daarna zijn we ieder apart gaan slapen.

Het commentaar van mijn tweede vriend de volgende ochtend was: "Goh, dat is goed voor je, waarom heb je het niet gedaan?"

De tweede keer dat ik problemen had was met een Algerijn die ons een lift gaf en met ons de kroegen van Bazel afging. Hij liet mij voorin zitten en kneedde en kneep zoveel hij kon. Eén keer 's nachts probeerde hij wat maar toen was het gelukkig te druk om te lukken.

Ik had drie dingen kunnen doen om het gezeur af te wenden:

- a. tegen de Algerijn zeggen dat hij zijn handen thuis moest houden;
- b. Tegen mijn tweede vriend zeggen dat hij voor moest zitten en me niet met de Algerijn alleen laten;
- c. tegen mijn vriend zeggen dat ik liever niet verder met de Algerijn op wilde trekken.

Ik deed en durfde geen van drieën. Te weinig zelfvertrouwen? Ik weet het niet, ik dacht, geloof ik, dat het aan mij lag. Ik was erg lijdzaam. Het was niet leuk. Aan het eind van de vakantie ben ik één keer met mijn tweede vriend naar bed geweest. Ik dacht geloof ik dat ik hem dat verplicht was.

Die vriendin die hij daarvoor had, daar had hij erg goed sexueel contact mee gehad. Hij had haar min of meer voor mij losgelaten, en toen had ik het gevoel dat ik toch wat moest doen. Ook zat er het oude rolpatroon in van: een vrouw moet een man behagen. 'Het hoort er nu eenmaal bij'.

Het was mijn initiatief maar niet omdat ik zin had. We hadden tijdens de vakantie ook nauwelijks gevreeën, eigenlijk helemaal niet. Het werd een flop, ook nogal pijnlijk en twee dagen later was het uit.

Het was niet zomaar uit maar uit doordat ik me even bond aan een derde jongen, ook een vriend van mijn eerste twee vrienden.

Dit was een noodsprong en het werd dan ook niks. Het had een veel te gecompliceerde geschiedenis. We hebben geloof ik één keer gevreeën, een beetje. Toen ontplofte de hele zaak. De drie vrienden kregen ruzie met elkaar. Ik was afgepikt door de tweede

vriend van de eerste en door de derde van de tweede. Ik voelde me ook wel schuldig en vooral erg SLECHT. De ouders van de derde vriend (achttien jaar) verboden hem met me om te gaan omdat ik in hun ogen een slet was. Dit greep me erg aan. Tenslotte na veel vervelend getelefoneer en gedoe besloot ik met alle drie het contact te verbreken. Dit viel niet mee, het was een hechte groep geweest. Ik kreeg veel steun van mijn moeder, ik geloof dat de oma's, tantes en burens er meer heil in zagen me bij een abortuskliniek in te schrijven. Dit was niet nodig. Ik had condooms gekocht voordat ik met mijn tweede vriend op vakantie ging en die hadden we die ene keer gebruikt. Die abortuskliniek is ook meer bij wijze van spreken. Het duurde wel een tijd voordat het helemaal geluwd was. Ik bleef ook nog lang denken dat ik slecht was. Mijn tweede vriend raakte bevriend met mijn zus en zodoende zag ik hem nog wel, het flikkerde nog even op totdat hij, toen mijn zusje contact met hem verloor, uit mijn leven verdween. Toen was ik zestien en daar hoort het betoog op te houden meen ik. Ik heb er nog best lang mee gezeten, ook al was het zo dat ik, toen ik wat ouder was - eind vijftiende jaar - aan zelfbevrediging deed, ik kon nooit hebben dat een jongen echt aan mij zat. Ik zei altijd maar dat ik ongesteld was hetgeen ze altijd naar behoren afschrikte.

Grappig is dat, voor jongens is dat iets waar je erg voorzichtig mee moet zijn. Ik krijg soms de indruk dat ze vrezen dat het besmettelijk is.

Zo dacht ik toen niet, ik dacht toen alleen aan de effectiviteit van het middel.

Ik weet niet hoeveel er van deze onverkwikkelijke geschiedenis is blijven hangen. Ik heb de laatste tijd geen moeite meer met me letterlijk blootgeven en ik vind het fijn om te doen. De persoon in kwestie wil ik wel geheel kunnen vertrouwen. Voorzover je iemand helemaal kunt vertrouwen.

Ik hoop dat jullie iets aan dit relaas hebben. Mochten jullie er iets uit willen publiceren neem dan eerst contact met me op.

Groeten van (Naam).

[Dit verhaal is met een taperecorder opgenomen. De verteller is door iemand, die wist van onze oproep in Sekstant, gevraagd een paar ervaringen met een ouder iemand in zijn jeugd eens te vertellen. De verteller is 31 jaar oud.]

Tot mijn veertiende jaar of tot mijn 13½de jaar heb ik, laten we zeggen 'ergens' gewoond. Toen zijn we gaan verhuizen naar een ander huis, een nieuwe wijk. En toen we daar woonden kregen we daar burens, die bleken ook een zoon te hebben, die een stuk ouder was dan ik. Ik was zoals gezegd 13½, hij was schat ik 22. En ja, in het begin hielp je mekaar met verhuizen en zo. En toen bleek dat die jongen wel belangstelling voor me had, trok vaak met me op, onbewust dus. Hij hield van muziek, ik hield van muziek en hij zat daar op zolder omdat hij de oudste was en ze daar nog een hoop kleine kinderen hadden.

Nou, het ging een hele tijd op en neer, ik kan me dat niet meer zo herinneren; gewoon gezellig. Alleen, ik vond het opvallend, dat die jongen van een aantal jaren ouder dan ik, dat hij dus belangstelling voor mij had. Dat was ik dus niet gewend, je gaat meestal met leeftijdgenoten om. Maar dat was voor mij verder helemaal geen punt.

Nou, en dat ontwikkelde zich verder. Je ging een keer ergens met 'm naar toe en er was verder niks geen bijzonders aan.

Totdat hij op een gegeven moment een keer vroeg of ik er iets voor voelde om met hem een trektocht te gaan maken door Nederland op de fiets. En dat vond ik geweldig. Daarvoor was ik altijd wel te porren. En ja, ik ging het aan mijn moeder vragen. Die vond het goed; die kende die buurjongen uiteraard ook goed. Nou, dus we gingen fietsen.

Op een gegeven moment gepakt en gezakt, en we zouden een hele route maken door Nederland. En we zouden in een tentje slapen, of bij een boer of zo. Nou, de eerste nacht hebben we dus bij een boer geslapen, dat weet ik nog wel. Maar verder niks aan te

merken. Die jongen deed allerhande mogelijke moeite om het mij gezellig te maken en hij liet me van alles zien overal onder weg en het ging allemaal geweldig goed. Totdat op een gegeven moment ik 's nachts in mijn slaap, tja, dan begon hij bij mij iets op seksueel gebied te ondernemen. Maar ik had het niet in de gaten omdat ik zelf sliep. En ik vond het prettig omdat ik dus wel iets voelde, maar helemaal niet tot me doordrong dat hij aan me bezig was. D'r was gewoon een bepaald prettig gevoel; of dat je zelf aan het spelen bent met jezelf. En dat ging ook een paar nachten goed, hij deed dat blijkbaar heel voorzichtig; hij wachtte een tijd totdat ik vast sliep en dan ging hij op avontuur. Totdat ik op een gegeven moment ontdekte - en wakker werd - wat hij dus aan het doen was. Toen bleek hij dus met zijn penis zo tussen m'n benen, ja, zichzelf te bevredigen. Nou, daar verschoot ik wel even van.

Het jammere van heel die relatie was dat die jongen daar eigenlijk ook niet over praatte; hij schaamde zich daar blijkbaar voor en hij gedroeg zich verder netjes en ik heb er tijdens die vakantie ook niks meer van gemerkt. En ik wilde toen eigenlijk ook wel naar huis, want het overviel me toch wel. Ik vond het, ervoer het als iets vreemds; ik werd er gewoon door overvallen.

Toen zijn we dus naar huis gereden. Ik heb er verder met niemand over gepraat; ik heb dat gewoon een tijdje moeten verwerken.

Maar ik ben verder met die jongen gewoon op blijven trekken, tot - na een half jaar - ik op een gegeven moment op het politiebureau moest komen. Ik wist helemaal niet waarvoor. Mijn vader moest meekomen, en, nou ja, toen kom ik op die kamer en daar werd ik meteen voor de vraag gesteld: "Wat is er allemaal aan de hand geweest op die vakantie?" Toen bleek achteraf, dat hij ook nog relaties had gehad met andere jongens en die jongens hadden dat blijkbaar aan hun ouders verteld en die hadden dat doorgegeven aan de politie. En die politie wilde natuurlijk meer bewijsmateriaal hebben. Maar om de een of andere reden wilde ik dat niet vertellen, dat herinner ik me nog heel erg goed. Ik wilde gewoon die jongen niet verraden. Misschien ook een gedeelte daarvan dat ik mezelf schaamde, of ook voor een groot deel om hem te beschermen, want ik had er zelf toch niks geen nadeel aan ontleend. Maar ze zetten me zo onder druk dat ik op een gegeven moment - ze stelden allerhande indringende vragen - ben gaan vertellen dat hij geld gestolen had. Ik dacht dan ben ik er

misschien van af. Maar dat lukte dus ook niet en toen heb ik uiteindelijk toch het hele verhaal verteld. Met het gevolg - dat herinner ik me ook nog heel erg goed - dat die jongen een hele tijd in een tuchthuis heeft gezeten, daar in de Achterhoek; ik weet niet precies hoe het heet. Nou ja, dat vond die jongen natuurlijk zelf ook moeilijk, heel de buurt die wist 't en ja, in die tijd was het natuurlijk nog heel raar, pedofiel.

Toen - dat herinner ik me ook nog wel - kwam hij ook nog wel eens een keer op een gegeven moment met een meisje te lopen. Dat vond iedereen maar heel erg raar en wat me toen wel opviel was dat hij met oudere jongens ging optrekken, daarna. Ik heb daarover ook nooit meer aan hem gevraagd, of hij nog met jongere jongens optrok of zo.

Later was het gewoon goedendag zeggen en een keer een praatje maken. Maar ik was ook een stukje ouder geworden en hij ging verder niet met mij op avontuur, misschien omdat ik d'r geen behoefte aan had en dat hij misschien afgeschrikt was door die straf die hij gehad had.

Hoewel, ondanks die verwarring en ondanks het feit dat er niet over gepraat werd, ik miste toch wel wat. Hij deed gewoon veel voor me en boeide me zeer. Ik weet niet of hij toen wist dat hij door iemand anders was aangegeven.

En verder, ik zie hem nu nog wel 's.

Dat was dus het ene verhaal.

Het andere verhaal, dat is dus het volgende.

Ik was vijftien. Ik had een oom van mij, die zat in een orde van Broeders en die zat in die tijd in het Provinciaalbestuur. Dat was het bestuurshuis daar en dat was een heel grote villa met een grote tuin erbij en daar gingen wij vaak naar toe, ik met mijn broer. Die is anderhalf jaar jonger dan ik. Dan gingen we daar kamperen, dan mochten we een tent opzetten.

Hij was daar kok, hofmeester, portier, alles. Dus we werden daar uitermate verwend. We gingen er ook elke vakantie naar toe en wat me wel opviel: dat die broeders dan allemaal na het eten, het middageten, door dat bos gingen wandelen. Want aan dat bos daar grensde een natuurbad. In de zomer dan gingen ze naar de vrouwtjes kijken daar. Maar van seksuele contacten heb ik niks gemerkt eigenlijk.

Op een gegeven moment toen ben ik daar een keer alleen, zonder mijn broer. We hadden toen gegeten en je had daar zo'n bijkeuken. Toen stond hij me daar wat aan te halen en toen pakte hij m'n penis uit m'n broek en toen begon hij me een beetje af te staan trekken.

Nou ja, ik heb daar verder ook niks van overgehouden. Ik heb bij hem verder niks gedaan, hij hield zich gewoon, gedroeg zich heel normaal verder, ik moest ook niks bij hem doen. Maar ik wist toen wel wat, waar of hoe de vork aan de steel zat. Ik heb dat niet bevorderd, ik heb er ook met niemand over gesproken, ik heb 't gewoon voor mezelf bewaard.

Maar op een gegeven moment werd hij overgeplaatst en toen heb ik wel eens vaker gehoord dat hij dus wel meer overgeplaatst was. Omdat je dus ook een internaat hebt, zal hij daar met die kinderen in die tijd ook wel iets ondernomen hebben. En daarom is hij dus toen naar het Provinciaal geplaatst want daar waren geen kinderen. En als hij wel eens bij ons op visite kwam, dan was hij altijd wel heel erg aanhalig ten opzichte van kinderen.

Dat is eigenlijk alles. Verder wist ik niks hoe of wat van de man om verder te vertellen, alleen dat ik hem nou nog wel eens zie. (Naam).

*Zacht strijkt een
wind van weemoed
het gelaat van de jeugd.*

*Het kind verdriet
ombekommerde dagen
want scheiden
is reeds voelbaar.*

Beste Richard, je vroeg om informatie betreffende relaties van jongeren (kinderen) met ouderen op sexueel gebied (Sekstant juni '75).

Zie hier mijn relaas.

Het is al enige tijd geleden, ik zat in de vierde klas van de toen zo geheten lagere school. Mijn leeftijd zal dus ongeveer tien jaar zijn geweest, de leeftijd van de onderwijzer naar ik schat ongeveer vierentwintig, vijfentwintig jaar. Hij zag er altijd keurig uit, een misschien wat versleten zwart pak maar wat ons toen het meeste opviel, een gouden polshorloge en gouden bril. Wij zaten met zo'n veertig jongens in de klas, coëductie was er toen nog niet bij, ik moet terug in de herinnering, zo'n veertig jaar geleden.

Ik kwam uit een groot, zeer degelijk en zeer 'gerenommeerd' gezin en was 'van zeer goeden huize', orthodox Rooms-Katholiek. De 'meester', die voor ons een autoriteit was van de eerste orde en, zo was ons geleerd, altijd gelijk had en niet tegengesproken mocht worden, pleegde dagelijks met mij, zoals dat heette 'onzedelijke handelingen'. Deze handelingen bestonden uit met zijn hand langs het blote lijf strelen, waarbij mijn kont en mijn piel en zakje niet werden overgeslagen. Dit gebeurde dagelijks in de klas, ten aanschouwe van al de klasgenoten.

Deze handelingen hadden inderdaad plaats zo, dat ieder jongetje in de klas het kon zien. In die tijd hadden we nog lange-zwarte-kousen aan die een eind boven de knie met een elastieken band omhoog werden gehouden. Die kous ging omlaag, hij aaide dan over het naakte been. Iedereen viel dat op. Hij ging via de pijp naar binnen, hogerop totdat hij de geslachtsdelen bevoelde. Ook ging zijn hand wel boven in de broek naar hetzelfde doel. Ik zat vooraan in de klas naast een andere jongen, die dit ook zag.

Het was blijkbaar dermate zichtbaar dat er inderdaad over gepraat werd. Eén keer sprak mijn vader er met mij over, in zeer bedekte termen, hij had iets vernomen van de ouders van mijn

buurjongetje: "Steekt de meester zijn hand in jouw broek Piet?"
Ik heb het straal ontkend. Nog vraag ik me af, waarom? Was het de autoriteit van de 'meester', dat ik het niet durfde te vertellen? Was het omdat men over deze zaken niet praatte? Vanwege mijn eigen ontstellend preutse opvoeding? Wou ik de 'meester' er niet inluizen? Het moet een combinatie van alles zijn geweest.

Ook vernam ik wel van de jongetjes op school tijdens het 'speelkwartier' zoals dat toen heette, brokken van verhalen, die stokten als ik in de buurt kwam. Soms een schampere opmerking als 'het vriendje van de 'meester'.

Mijn vader geloofde mij, hij heeft het afgedaan als roddelpraat. Ook die andere verhalen kwamen niet verder. Je hebt er geen idee van hoe ontzettend taboe spreken was over seksuele toestanden. Hoe ontzettend slecht het was als je je 'overgaf' aan dergelijke handelingen.

Een voorbeeld: na afloop van de affaire raadde mijn moeder me aan toch maar te gaan biechten, je kon nooit weten. Ik ging naar dezelfde pastoor [waarover straks meer] - dat leek me het eenvoudigst. Vragen als: "Heb je het echt niet lekker gevonden?" moesten duiden op mijn al of niet zondig zijn. Hij eindigde zijn vragenlijst met de opmerking dat hij in de mis voor mij zou bidden - dit weet ik nog als de dag van gisteren, ik hoor het hem nog zeggen, ik zie de biechtstoel weer voor me, ik ruik de mufte lucht binnen - alsof ik een groot zondaar was die heel speciaal gods hulp nodig had.

Ook was een onderwijzer een dergelijk vooraanstaande figuur in die tijd, in ons dorp, dat men de praatjes stomweg niet geloofde, ook al niet omdat ze van kinderen kwamen. Mijn vader zei het ook: "Kinderen moet je zien, maar niet horen".

Ook kreeg ik bijles, mijn vader vond het prachtig, dat de meester extra aandacht aan mij besteedde, wat ik wel kon gebruiken; hij betaalde er ook voor. Je begrijpt dat deze lessen mede werden ge-/misbruikt tot bovenbedoelde handelingen. Deze situatie duurde ongeveer een jaar.

Er was nog een jongetje in de klas waarbij hij hetzelfde deed, ook dit was een jongetje van een rijke weduwe - in onze ogen.

Dit knaapje vertelde het aan zijn moeder na verloop van tijd, toen rolde de bal, kapelaan ingeschakeld, van kapelaan naar pastoor (voorzitter van schoolbestuur), politie, je begrijpt wel de zaak

kwam uit, de onderwijzer werd op staande voet ontslagen en ik heb - helaas - nooit meer iets van hem gehoord.

Inderdaad helaas, nog steeds vind ik het jammer, dat ik niet de gelegenheid heb gehad in een later stadium - als meer volwassen mens - met deze man over deze zaak te praten. Louter belangstelling, hoe hij het destijds heeft gezien en vooral gevoeld. Ik had erg met hem te doen en nog, hoe hij zich ontplooid heeft, hoe hij met zijn instelling in die verdomd puriteinse tijd heeft leren leven? Leeft hij nog? Heeft hij misschien zelfmoord gepleegd? In zijn situatie in die tijd zou dat niet te verwonderen zijn. Hoewel ik met geen enkele minitieuze zenuwvezel verlangde naar de bedoelde contacten destijds, integendeel, mocht ik hem als mens toen al.

Ik heb hem, ook niet in gedachten, nooit iets kwalijk genomen, ook nu niet. Expliciet moet ik stellen dat dit "helaas" niet een soort relationeel heimwee als achtergrond heeft.

Nu mijn eigen gevoelens; ik kan je wel vertellen, die waren en zijn ook nu nog vreselijk negatief. Je vraagt om ervaringen van dergelijke 'relaties'.

Dit was nu naar mijn mening het hele knelpunt, in het boven beschreven geval was er geen sprake van een relatie, het was slechts een eenzijdig contact. Waarom ik dan toch schrijf? Omdat ik vreselijk bang ben, dat er in deze gevallen maar zo weinig werkelijk relaties bestaan en dat MOET naar mijn mening het uitgangspunt zijn bij dergelijke handelingen, die slechts een uiting kunnen en mogen zijn van een relatie. Een relatie houdt dacht ik, altijd een twee-richting-verkeer in.

Het éénrichtingsverkeer en het dwangmatige - dit laatste dan in de betekenis van: gedwongen worden tot - benadruk ik inderdaad sterk. Of dit inhield dat ik behoefte zou hebben gehad, destijds, naar een andere sexuele relatie zonder dwang autoriteit? Is een verdomd moeilijke vraag.

Ik weet dat ik destijds verliefd was op een meisje van het dorp, ik was een jaar of tien dus. Vroeger noemde men dat 'kalverenliefde', ik voel nog het denigrerende in dat woord, als mijn ouders die uitdrukking bezigden. Ook had ik daarbij wel fantasieën, maar die gingen zeker niet zover dat men ze sexuele fantasieën kon noemen, het bleef bij oppervlakkige uitingen van affectie. Natuurlijk waren die fantasieën wel wezenlijk sexueel en zeker erotisch, maar ik zie het meer als potentiële sexualiteit;

alles sluimerde nog en het milieu - micro en macro - zorgde er destijds wel voor - zeker in de dorpen - dat dit zo lang mogelijk bleef sluimeren. Je werd al veel te vroeg wakker, zo vond men, dan was het gedaan met je zuivere kinderziel, de pubertijd was de schrikperiode voor elke ouder.

Nee, ik had totaal geen behoefte naar sexuele relaties, in geen enkele vorm als bedoeld. Eerlijk gezegd, ik kende zelfs geen sexuele spelletjes toen op die leeftijd. Alles werd met strenge straffen gods - die alles zag - de kop in gedrukt. Een voorbeeld: wij gingen met de onderbroek aan in bad, na het bad ging eerst het hemd aan, waarna de natte onderbroek werd afgestroopt. Je kwam gewoon niet op het idee, het milieu was onvoorstelbaar a-sexueel. Later, veel later pas, kwamen de spelletjes en ervaringen met masturbatie, maar dat is een hoofdstuk apart.

Ik kan je vertellen, dat dat jaar voor mij een hel was, ik griezelen nog als ik eraan denk, dat ik GEDWONGEN werd hem kusjes te geven, GEDWONGEN werd zijn stijve piel vast te houden, ik begreep nog niets van zoiets. Het gevaar is levensgroot, dat kinderen in dergelijke omstandigheden door de 'autoriteit' van de oudere gedwongen wordt.

Wat was voor mij het meest problematische punt voor mijn gevoelens, het sexuele of het dwangmatige?

Ik weet zeker dat het sexuele het meest problematische was. Hierdoor kwam ik geleidelijk in een grote gewetensnood. Het ertoe gedwongen worden was aanvankelijk een mogelijkheid tot sussen, de 'meester' kon alleen maar dingen doen die op zijn minst niet fout waren. Toen zijn handelingen allengs 'verder' gingen, kwam daar de twijfel bij: "Zit de meester nu toch fout?" Het was toen een kiezen vóór de autoriteit of tegen. Dit kwam secundair de problematiek verhogen. Toen moest ik kiezen: mijn opvoeding, dus voor de ouders, of de meester. Gevoelsmatig koos ik voor de ouders en toch dorst ik er niet over te praten; naar mijn gevoel kón ik er gewoon niet over praten, dat werd toen ook nog een probleem. Maar primair lag het dilemma op het terrein der sexualiteit, voorzover ik toen iets voelde - geleidelijk meer - van dat geheimzinnige, gevaarlijke, vieze, zondige (doodzonde!) wat je nu sexualiteit noemt, zonder al die bijvoegelijkheden, integendeel met antagonistische adjectieven.

Ik herinner me nog de drieschare; pastoor in het midden, de

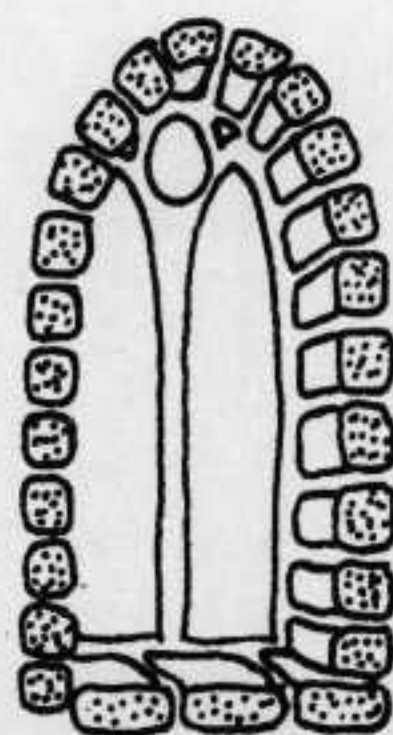

bovenmeester en de politie ieder aan een kant, waarvoor ik moest opbiechten, toen door mijn vader gedwongen: heeft hij dit gedaan, heeft hij dat gedaan: "Ja meneer Pastoor".

Ik hoop van ganser harte dat je ook positieve ervaringen krijgt, ik kan me echt ook gunstiger, maar dan wel echte relaties indenken. Overigens, ik ben me totaal niet bewust dat ik er in mijn later leven enig nadeel van heb ondervonden, wel van mijn ontzettend puriteinse opvoeding, die overigens ook wel weer in het tijds- en mensbeeld van die tijd paste.

Vertrouwende je een dienst te hebben bewezen en veel succes met het onderzoek, wat ik erg boeiend vind.

Piet.

Naar aanleiding van uw onderzoek naar sexuele ervaringen in de jeugd wil ik u graag m'n ervaring toesturen. Ik ben nu 21 jaar en 2 jaar getrouwd.

Leeftijden: Pierre was toen achttien jaar, ik was toen veertien jaar. De relatie kwam tot stand in een vakantie in Frankrijk. Pierre is Fransman.

De relatie heeft tweeënhalf jaar geduurd, geestelijk was deze enorm goed, lichamelijk erg slecht; deze relatie is niet veranderd naderhand.

Geestelijk goed noem ik als je goed met elkaar kunt praten, als je om dezelfde dingen lacht of dezelfde humor hebt.

De beleving van de intieme momenten en de gevoelens daarbuiten: ik was veertien toen ik met Pierre voor het eerst naar bed ging, ik had er erg hoge verwachtingen van maar het deed alleen maar pijn en ik was nog maagd. Ik weet nog dat ik dacht: "Als dat nu sex is kunnen ze het van mij houden." Later als we met elkaar naar bed gingen, speelde ik maar net alsof ik klaar kwam en dacht maar iedere keer 'is het nu nog niet voorbij?' Ik heb in die tijd altijd pijn gehad als we met elkaar naar bed gingen. Bij de gedachte alleen al dat we weer sexueel contact zouden hebben, begon ik al angst te krijgen voor de pijn en als het dan zover was verkrampte ik altijd.

Dat merkte hij niet. Achteraf gezien was hij eigenlijk egoïstisch.

En nu gezien was 't geestelijke eigenlijk ook niet zo goed omdat ik er niet over kon praten.

Ik lag ook altijd te luisteren of er niemand aankwam, of dat ze ons misschien hoorden, want onze sexuele kontakten waren altijd in de bossen of duinen, alleen bij Pierre thuis hadden we de kans ons iets vrijer uit te leven, bij mij thuis kregen we niet eens de kans om alleen te zijn en als we eens op mijn kamer zaten dan kwamen ze lap kijken.

Ik dacht toen dat sex iets teders was, dat je elkaar streelde en kuste maar dat gebeurde helemaal niet en daar durfde ik toen niet over

te praten want ik dacht: "Hij is zoveel ouder, hij zal wel weten hoe het moet." Toen ik vijftien was ben ik voor twee maanden gaan werken in Frankrijk, we konden toen wat vrijer met elkaar omgaan dan bij mij thuis - hij kwam een keer in de twee maanden naar Nederland - maar de angst voor pijn bleef, ook al wist ik dat het alleen maar kwam doordat ik mij zo krampachtig tegenover sex opstelde.

Reacties van ouders en vrienden. Deze zijn alle negatief geweest. De narigheid begon al bij mijn ouders over het geloof. Pierre was R.K. en ik was Nederlands Hervormd, dat kon nooit goed gaan zeiden ze. Bijvoorbeeld: als we kinderen zouden krijgen zouden het ongelukkige kinderen worden. Daarnaast was het ook een grote zonde met elkaar naar bed te gaan voor het huwelijk, we zouden dan wel gestraft worden, want zo zeiden ze: "Je lichaam is een tempel gods en die mag je niet misbruiken voor sex voor het huwelijk." (Ik ben nu met een buitenkerkelijke getrouwd; dat was natuurlijk helemaal mis.) Ook mijn vriendinnen reageerden negatief; wat ze het meeste zeiden was: "Het leven in Frankrijk is zo anders dan hier, daar kun je nooit gelukkig worden." Alleen Pierre z'n ouders reageerden positief, daar was ik ook van harte welkom.

Vlak voordat ik in Frankrijk ging werken ben ik naar m'n huisarts geweest om de Pil; ik was toen vijftien jaar; ik heb hem de situatie uitgelegd, het enige antwoord wat ik kreeg was: vrije sex bestaat niet want als je je been breekt kan je het ook niet doen. Hij vond me te jong; over een paar jaar moest ik maar eens terugkomen. (Later toen ik zeventien was heb ik de Pil wel gehad.) In die tijd gebruikte Pierre altijd condooms.

Moeilijkheden in de relatie. Ik dacht dat ik sexueel niet normaal was omdat ik niet klaarkwam. Het enige wat ik voelde was pijn. Ik durfde er met niemand over te praten. Ik kreeg ook steeds meer huilbuien als we weer sexueel contact hadden gehad. In de laatste maanden mocht hij me ook haast niet meer aanraken. Ik kreeg angstdromen over sex. Aan de ene kant wilde ik wel maar aan de andere kant was ik weer bang voor pijn en ook om ontdekt te worden, ik walgde ervan om maar iedere keer weer te spelen dat ik klaarkwam.

Schuldgevoelens. Ik kreeg overal schuldgevoelens over, tegenover Pierre omdat ik maar wat speelde en hem deed geloven dat

hij me klaar maakte; tegenover m'n ouders omdat ze sex voor het huwelijk afkeuren en omdat hij R.K. was en niet zoals zij graag gezien hadden Nederlands Hervormd.

Na tweeënhalft jaar heb ik de relatie verbroken, omdat ik niet meer tegen m'n ouders opkon. Bijvoorbeeld: ik mocht zaterdag niet meer uit met vriendinnen want ik had Pierre en als ik dan met anderen ging dansen, dat kon niet; en zo zijn er nog een heleboel dingen op te noemen.

Pas later toen de verhouding lang duurde en hij maar niet Nederlands Hervormd werd, gingen ze me strakker houden. En ik stond er natuurlijk alleen voor.

Het eigen sexuele leven na die tijd bleef slecht, ik wilde wel een vriend hebben maar er moest totaal geen sex aan te pas komen en na verloop van tijd werden die vriendschappen altijd verbroken - door die 'vrienden'. M'n schuldgevoelens heb ik zeker nog anderhalf jaar in m'n huwelijk gehouden, het liggen luisteren of ik niets hoorde heeft ook nog een tijdje geduurd.

Ik heb een ontzettend lieve man gevonden die heel wat uren met me heeft zitten praten en die al z'n sexuele verlangens opzij zet als hij merkt dat ik weer moeilijkheden heb. Ik hoef gelukkig niet meer te spelen dat ik klaar kom, want ook dat hebben wij bereikt, ik doe nu zelfs aan zelfbevrediging, iets waar ik jaren geleden schuldgevoelens over gehad zou hebben.

Ik hoop dat u wat aan m'n brief heeft. Ik heb zelf nog een jongere zus, die probeer ik sexueel beter voor te lichten, maar wat ik aan de ene kant opbouw, breken m'n ouders aan de andere kant weer af.

Ik hoop dat ik nog bericht terugkrijg over het onderzoek en anders lees ik het wel in de Sekstant. (Naam).

Hier is dan m'n - kort? - verslag over m'n ervaringen op sexueel gebied. Ik ben een meisje van zestien en doe examen Mavo.

Het begon toen ik veertien jaar was, nu anderhalf jaar geleden. Ik begon toen uit te gaan en raakte in bars en discotheken terecht. Steeds meer ging ik met jongens mee. Eerst een zoentje en dan zochten de handen en vonden het vanzelf.

Maar gelukkig duurde het niet lang, want ik leerde vorig jaar een jongen kennen, waarmee ik driekwart jaar om ging.

Bij hem leerde ik eigenlijk wat sex is en hij stimuleerde me om mezelf ook te leren bevredigen, want daarvoor deed ik het zelden of nooit. Het is nu uit, maar ik heb een fijne tijd achter de rug.

Het zelf bevredigen heb ik steeds verder uitgebreid en vond het later nog fijner dan met een jongen te vrijen en bij klaar te komen.

Het is zelfs zover gekomen, dat ik laatst braakte, toen een jongen met stoten en rukken klaarkwam. Ik heb steeds het gevoel dat ik gebruikt wordt en heb een grote hekel aan jongens gekregen die trachten me te gebruiken.

Ik ga steeds meer verlangen naar een meisje die me begrijpt en me aanvoelt, ook sexueel gezien.

Ik hoop dat jullie hier wat aan hebben, anders bel je me maar op. Het is niet afgerond, maar je begrijpt dat m'n leven ook nog niet afgerond is.

Succes ermee! (Naam).

(Ik heb opgebeld 18-9-75 om ongeveer 4 uur; sorry voor de schrijffouten.)

19 ZO'N AARDIGE LIEVE JONGEN (25)

L.S., Richard de Vries en Ben Füss. In de Sekstant van juni hebben jullie voorgesteld om seksuele ervaringen die je mogelijk in je jeugd gehad hebt op te schrijven. Ik reageer hierop maar wil wel kwijt dat ik het een bijzonder moeilijke zaak vind, temeer omdat jullie vooral willen weten hoe ik het als jochie van tien à elf jaar ervaren heb.

Ik ben nu 25 jaar.

Het kost me teveel inspiratie om dit in enen op te tekenen of voor te schilderen, vandaar dat ik me beperk tot jullie gedane suggesties.

Hij was ongeveer veertig à vijftig jaar en ik tien à elf.

Hij was mijn leraar in de vierde klas van een bijzondere lagere school.

Ik was zijn lievelingetje in de klas en sloofde me graag uit.

Het contact verliep het hele schooljaar zeer regelmatig, later incidenteel, alles bij elkaar twee jaar. Hij was slecht ter been en woonde 'buiten', ik deed boodschappen na twaalven, iedere dag, en als ik dan klaar was aaide hij me eerst over mijn haren - ik was zo'n aardige, lieve jongen - en drukte me vervolgens stijf tegen zich aan, waarbij ik niet verder reikte dan ongeveer met mijn oor tegen zijn gulp. Ik voelde dan wel iets hards maar wist niets van erekties en dergelijke af. Wel fantaseerde ik dat hij een hele lange lul had, opgerold als een brandweerslang, en dat hij daardoor zo dik was. Het harde kwam mijns inziens door iets in zijn zak.

Beleving bij die momenten: ik voelde me verlegen en wist me niet goed raad. Zodra hij me losliet rende ik naar huis.

Verdere gevoelens: thuis klaagde ik wel waarbij mijn moeder er schande van sprak als ik op hem schold. Ze zei dan zoiets als dat wanneer de klas die man pestte en zeker geen poot voor hem zou uitsteken, ik juist mijn naastenliefde niet mocht verzaken. Ik voelde me zeer machteloos.

Reakties kwamen er pas toen hij het een keer met mijn jongere broer deed die thuis alles in detail vertelde - ook dat de meester hem net zo lief vond als zijn oudere broer. Waarna de meester van

school ging, vrij plotseling, en mijn klas getest zou worden door de 'schoolarts' en de GGD, waarom heb ik nooit begrepen. Ik ben drie dagen gedeeltelijk in groepen getest om te horen dat ik geschikt was voor de middelbare school en "nog zeer kinderlijk was".

Ze vroegen me bij die individuele testen ook over hoe ik tegenover die meester stond en of ik hem graag hielp. Ik zat op hete kolen en heb bijna niet geantwoord, geloof ik.

Mijn seksuele leven na die tijd: ik ben pas laat helemaal voorgelicht - negentien à twintig jaar - maar heb eerder wel verschillende vriendinnetjes gehad zonder dat er iets gebeurde. Na mijn twintigste woonde ik op kamers en heb toen wel gevreeën. Op de middelbare school was ik bevriend geweest met een jongen die me nogal gepest heeft: hij zei dat ik een homo was en verbrak het contact. (Toen ik twintig was kwam ik die vriend tegen met zijn kamergenoot, tevens vaste vriend.) Ik was toen zeventien en wist me geen raad. Ik ben toen blijven zitten waarna mijn schoolwerk gewoon ging. Wel ben ik toen erg nieuwsgierig geworden en wilde weten wat homoseksualiteit was. Toch had ik een nieuwe vriendin waarmee ik ook - voor het eerst - naar bed ging. Zij maakte het uit. 22 was ik toen. Tussen mijn 22ste en nu heb ik veel homoseksuele losse contacten gehad die moeilijk verliepen - ik kom bijna nooit klaar - afgewisseld met heteroseksuele contacten die wat mij betreft niet veel voorstelden: ik word niet stijf.

Hoe ik er nu over denk: de hele reeks gebeurtenissen op de lagere school was ik totaal vergeten tot ik meer aandacht ging besteden aan mijn gedrag tegenover anderen.

Ik heb vragen over mijn seksuele relaties en die wil ik me beter gaan realiseren.

Tijdens een gesprek over mijn jeugd met een vriendin kwam het weer in mijn herinnering. Ik geloof dat ik ook toen me uitdagend gedroeg, zonder dat ik echt iets wilde of kon. Vooral van docenten wil ik aandacht.

Met duidelijke avances heb ik echter moeite. Nog niet zolang geleden voelde ik me lichtelijk in paniek toen één van mijn huidige docenten zijn vriendschap aanbood.

Tot zover; mochten jullie meer willen weten dan stel ik voor een gesprek te houden. Veel succes met jullie werk en onderzoek.

Ik ben nu twintig jaar en heb - misschien niet??! - ongelukkige seksuele ervaringen achter de rug voor ik zestien werd.

Ongelukkige ervaring? Het is wel een ervaring waarvan ik nu profijt kan hebben.

Begin bij het begin.

Ik was zeven, mijn broer tien - ik kom uit een gezin van tien, ik ben de jongste. Hij kreeg eens - toen - een klap op z'n neus voor mij. Broer-zus liefde zogezegd.

Ik bedoel hier: hij kwam voor me op.

Neusbeentje gebroken, twee keer ziekenhuis. En ik met een schuldcomplex, wat me natuurlijk aangepaard was - door hem, m'n leven verder door. Ik eerste klas MAVO, dertien dus - in de tweede van de lagere school blijven zitten. Hij zestien. Gedonder begon. Hij kon geen meisje krijgen, niet vanwege z'n neus, maar door z'n minderwaardigheidscomplex om z'n neus. Ik om 8 uur naar bed. Broertje ertussen 8.15, hij 8.30. Dus lag ik elke avond met het zweet in m'n handen omdat hij - bijna elke avond - kwam. Er gebeurde niet veel.

Schreeuwen durfde ik niet. Ik was bang voor m'n broer in zoverre dat ik daar niet over durfde te praten met mijn moeder en dat ik bang was dat ze het zou ontdekken.

Ik was bang dat ze dan verdrietig zou zijn.

Mijn vader leefde toen niet meer. Dit heeft zo ongeveer anderhalf jaar geduurd. Wat er nou precies gebeurde? Ik weet het niet. Als m'n moeder weg was was het vechten geblazen. Ik had vaak het gevoel of m'n leven ervan afhing. Eens werd er zelfs met een mes gedreigd en toen ben ik van het plat afgesprongen.

Hoe 't ging. Hij zorgde dat hij in de kamer was waar ik me uitkleedde om naar bed te gaan; of zocht me in de badkamer; hij voelde dat ik bang voor hem was en buitte dat uit. Met vechten pakte hij me bij m'n borsten beet of hij gooide me op bed en zei dat ik toch niet durde gillen. Al vechtende en pestende was hij op verkenning uit. Dit gebeurde meerdere

malen in de week. Een enkele keer als m'n moeder weg was was ik echt bang om thuis te blijven. Tot een soort gedwongen geslachtsgemeenschap is het maar net niet gekomen.

Hoe 't ophield. Het hoofd van de school merkte door mijn zenuwachtige doen en laten dat er wat aan de hand was. Hij manipuleerde me zo dat ik hem uiteindelijk vertelde wat er aan de hand was. Toen heeft hij er met mijn moeder over gesproken en daarna was dat gedoe afgelopen. Maar mijn moeder heeft er met mij niet over gepraat en verder is er ook nooit meer over gepraat.

Groot gezin, kleine behuizing, niet al te lastig zijn en elkaars privéleven niet al te veel beïnvloeden. Dan boterde het allemaal wel. Tenminste, dat dachten ze. De terugslag kreeg ik jaren later. Nooit klaarkomen. Geen gevoel in de borsten. Mannen in het bed gesleept om maar klaar te komen, niet wetend dat er ook iets bestaat als goede relatie of desnoods verstandhouding. Ik kotste ervan. Kreeg homofiele vrienden en vriendinnen. Een seksuoloog uit Venlo zei dat hij niet aan m'n neus kon zien of ik wel of niet rijp was voor het C.O.C.. Niet dat ik dat nou zo erg had gevonden maar ik wilde een beetje zekerheid. In ieder geval, gelijk had hij wel. Maar goed. Ik was ondertussen naar Limburg verhuisd met m'n moeder en die broer. De sfeer was zalig - maar niet heus. Elke dag in de kroeg. Verkeerde mensen ontmoeten en naar bed. Mijn geest verzette zich. Ik ging naar de dokter toen ik de hele dag met rode ogen ging rondlopen - van de drank en de slaap en het huilen. Ik had een goede baan maar raakte na en om veel toestanden een beetje zenuwziek. Ik had ondertussen een verhouding met een getrouwde man van 32 jaar. Zes maanden. Ik was zeventien toen.

Gelijk valium van die dokter. Wist ik veel. Het is nu eenmaal zo, een kwartier praten kost geld, aan pillen verdienen je. Bijna een jaar verslaafd geweest aan dat soort klotedingen. Ondertussen drinken.

Toen zei die lul van een dokter dat het maar beter was om weer terug te gaan naar Delft. Mijn minnaar - minnaar? Laat me niet lachen - mijn neukert baalde er wel wat van. Ik huilde, je kent dat wel, vaderkompleksen niet van de lucht. Ik had geen cent - die salarissen liggen daar zo vreselijk laag - en moest weg.

Oudste zus in Delft zei: "Kom maar bij mij, maar je moet wel weer studeren". Ik had namelijk m'n laatste jaar MAVO niet afgemaakt omdat m'n moeder toen ging verhuizen.

Goed, genoeg.

Ik baal van schrijven; daarom, als u hier wat aan hebt, ga je gang. Het klinkt allemaal wel pessimistisch en sarcastisch maar dat komt doordat het me toch weer opwindt als ik erover praat of schrijf. Als u nog meer wilt weten, bel dan maar op. Alleen in de weekends of vrijdagavond.

(Naam).

Beste Richard, verleden week las ik het juninummer pas, ik hoop dat het allemaal een beetje duidelijk is opgeschreven en dat je er nog wat aan hebt.

Eerst zal ik even kort wat gegevens over Harrie en mij geven toen we elkaar leerden kennen en over de reacties van onze ouders.

Harrie: meerderjarig, vijfde klas H.B.S., rijke ouders in Groningen, hij woonde in Wassenaar op kamers, vier zussen.

Ik (Anneke): vijftien jaar, vierde klas H.B.S., vader bioloog waardoor twee jaar in Amerika, ik woonde thuis in Wassenaar, een broer, een zus.

Harries ouders vonden mij niet geschikt voor hem, vooral zijn moeder. We mochten geen ogenblik met elkaar alleen zijn en er werd van alles gedaan - door de moeder - om zowel Harrie als mij te vernederen.

De reden was jaloezie. Hij was haar enige zoon, zorgenkindje en lievelingetje naast een heleboel dochters. Ik pakte hem bij haar weg. Daarbij kwam nog het standsverschil.

Mijn ouders mochten Harrie erg graag, hij kwam bijna dagelijks bij mij thuis en we hadden alle vrijheid om naar mijn kamer te gaan. Wel hebben m'n ouders op 'n gegeven moment 'n gesprek gehouden - met erg veel nervositeit - dat Harrie en ik nog maar niet verder moesten gaan.

Mijn ouders waren toch soms ook wel erg goed: m'n moeder lag ervan wakker de eerste de beste keer of ze voor kondooms moest zorgen en m'n vader wilde - zonder verwijten - meteen met me naar de dokter toen ik de morning-after-pil nodig had.

Harrie en ik hebben elkaar leren kennen omdat we alletwee in de leiding zaten van 'n schoolkamp en ik vond het altijd fijn om 'n vriendje te hebben in 'n kamp. Voordat ik Harrie leerde kennen had ik enkele oppervlakkige relaties gehad. Onze relatie heeft tweeënhalf jaar geduurd waarvan de laatste tijd erg negatief was. Vrij kort na het schoolkamp was de grote vakantie, waarin ik

volkomen vrij wilde zijn, iets wat voor Harrie erg moeilijk was. Ik heb in die tijd erg veel moeite met het verwerken van de verhouding tussen m'n ouders. Van het begin af aan hebben we het elkaar moeilijk gemaakt door ons veel ervarener voor te doen dan we in werkelijkheid waren en dan is het heel moeilijk om elkaar voor het eerst aan te raken.

Hij had geduld met mijn onzekerheid, ik moest ook helemaal leren met een jongen om te gaan en ik kan me best voorstellen dat hem dat moeilijk viel. Hij was ook net zo onhandig als ik, maar het is heel makkelijk grote verhalen te vertellen. Vooral in het begin speelde dat, maar we bleven dit nog een hele tijd voor elkaar voortzetten. Hij ging mijn onzekerheid wel aanvoelen maar voor mij bleef de angst hem aan te raken, vooral een faalangst.

Voor ik heb er erg veel moeite mee gehad, het heeft me veel angst, tijd en tranen gekost. Ik ben altijd bang voor dingen die ik nog nooit gedaan heb, nog steeds, uit angst onhandig te zijn. Ik herinner me nog 'n keer dat ik met Harrie in bed lag op zijn kamer en dat ik weer vergeefs geprobeerd had om hem aan te raken. Ik voelde me vreselijk verdrietig en moest huilen. We waren ons weer aan het aankleden toen zijn hospita boven kwam. Harrie voelde zich vreselijk opgelaten, aan mij is het eigenlijk helemaal voorbijgegaan.

Toen Harrie op 'n gegeven moment op mijn kamer mocht blijven slapen, heeft het toch nog 'n tijdje geduurd voordat we met elkaar naar bed gingen. Wel vonden we het fijn elkaar te strelen. Harrie vond het fijn naar me te kijken als ik naakt was, voor mij heeft dat wat langer geduurd. Hij heeft me geleerd hoe ik met hem moest spelen. De eerste keer dat ik met Harrie naar bed 'ging', is het van mij uitgegaan. Hij was bang dat ik er nog te jong voor was of er later spijt van zou hebben. Het was voor ons alletwee de eerste keer. Hij was heel lief en voorzichtig en toen hij in me was is het voor die keer daar bij gebleven omdat het mij nogal pijn deed. Wel vond ik het heel opwindend. Het ging steeds beter en al vrij gauw vond ik het heerlijk.

Toen we besloten hadden samen met nog 'n stel op vakantie te gaan vonden mijn ouders dat erg leuk. Zijn ouders hebben 't hem verboden maar omdat hij meerderjarig was konden ze weinig doen. Het is 'n hele fijne tijd geweest. Na die vakantie begon Harrie me te irriteren, we zagen elkaar elke dag en dat begon me

een beetje te veel te worden. Als ik 'n vriend of vriendin op wilde zoeken dan wilde hij mee en begreep het moeilijk of niet dat ik hem er niet altijd bij wilde hebben. Meestal ging ik uiteindelijk dan maar niet. Als ik met Harrie ergens heenging dan zei ik geen woord, ik voelde me erg geremd door hem.

Mijn vrienden hoefden hem geen van allen. Het was ook het idee dat hij zich aan me wilde vastklampen. Ik vond het benauwend, ben vooral doorgegaan uit gewoonte en omdat de tijd ongeschikt was. En ik had toch ook wel behoefte aan iemand die lief voor me was.

Ook begon het me hoe langer hoe meer te irriteren dat voor hem geld zo belangrijk was. We hadden afgesproken dat als we uitgingen we ieder de helft zouden betalen, al kreeg hij vier maal zoveel zakgeld als ik. Toch had ik het vreselijk leuk gevonden als hij me eens een keer getrakteerd had, al was het maar op 'n kop koffie geweest. Wel had hij altijd geld voor 'n nieuwe geluidsinstallatie. Ik herinner me heel goed dat we 'n keer langs 'n kermis kwamen, hij had het geld in z'n zak en ik mocht helemaal nergens in want dat was geld weggooien. Al was ik Harrie echt zat, ik dorst het niet uit te maken omdat hij voor z'n examen zat. We hadden dus ook gewoon vakantieplannen gemaakt, dit keer met z'n tweeën. Het is geen daverend succes geweest, we gingen als twee vrienden met elkaar om, maar ook niks méér. We gingen ook niet zoveel meer met elkaar naar bed. Na de vakantie kwam Harrie op 'n studentenflat in Leiden terecht en onze verhouding sudderde nog wat door tot in oktober. Toen ik op 'n avond naar hem toeging wist ik dat die avond de beslissing zou vallen. Ik wilde bij hem blijven slapen maar hij vroeg het niet eens - die avond voor het eerst. Toen hij me naar de bushalte bracht vroeg ik waarom hij het niet gevraagd had en hij zei dat hij er gewoon geen zin in had. Ik heb toen gezegd dat het maar afgelopen moest zijn, dat het toch niets meer voorstelde. Toch moest ik erg huilen, waarom weet ik eigenlijk nog niet precies, maar het was voor hem ook helemaal afgelopen want hij probeerde me geeneens een beetje te kalmeren. Ik kwam thuis - het zal 'n uur of een 's nachts geweest zijn - en zag tot m'n grote schrik dat m'n ouders nog niet sliepen. M'n moeder zei dat ze het allemaal wel aan had zien komen en weet ik veel wat ze verder nog gezegd heeft. Ik wilde alleen zijn, heb wat muziek geluisterd en voelde me vreselijk leeg. Door m'n ouders ben ik 'n paar dagen behandeld alsof ik ziek was en toen

was dat ook weer over.

Na die tijd zouden we gewoon vrienden blijven. Harrie had vrijwel meteen 'n nieuw vriendinnetje - hij had al eerder 'n relatie met haar gehad. Ik was blij weer vrij te zijn, voelde en voel nog steeds niets voor 'n vaste relatie. Al vrij snel voelde Harrie zich weer heel sterk tot me aangetrokken, ook in seksueel opzicht. Toen hij, na enkele keren al weer bij me geweest te zijn, 'n avond er weer was, wilde hij graag dat ik me uitkleedde, hijzelf wilde zich wel uitkleden maar z'n slip aanhouden.

Dat is toen volkomen uit de hand geslopen en hij vond dat reden genoeg om dat andere meisje niet meer te zien. Hij wilde dat wij het weer samen probeerden maar dat was voor mij onmogelijk, ik wilde hem nog wel zo af en toe zien en ook met hem naar bed, maar geen vaste relatie meer. Dit heeft hem ontzettend veel moeite gekost en zijn konstante verlangen naar mij heeft ons beslist helemaal uit elkaar gedreven. Ik ging er tegen opzien om hem weer op te zoeken en begon ekskuses te vinden etcetera. Mijn enige reden om hem af en toe te zien was medelijden.

Nadat het afgelopen was met Harrie heb ik 'n jaar lang - buiten Harrie dan - geen diepgaand sexueel contact gehad met iemand, wel wilde ik af en toe en ik heb ook diverse mogelijkheden gehad, maar de angst om 'n figuur te slaan weerhield me, zelfs als ik met 'n jongen in bed lag.

Toen ik met vakantie in Italië was leerde ik Piero kennen, ik heb vreselijk veel van hem gehouden en misschien hou ik nog wel van hem. Hij was net uit het ziekenhuis ontslagen, had 'n ernstig ongeluk gehad waar hij nu - ruim twee jaar later - volgens mij nog steeds gevolgen van heeft. Ik werd verliefd op hem toen we 'n avond keihard door Rome reden in z'n Lancia met muziek van Beethoven. We voelden ons vreselijk gelukkig, hadden eindeloos veel gesprekken, hij kende 'n paar woorden Engels en ik nog minder Italiaans maar we begrepen elkaar uitstekend. We vonden het heerlijk om te vechten, vooral naakt op 'n enorm groot bed en dronken heel veel. We zijn nooit met elkaar naar bed geweest al hebben we wel 'n maand lang in hetzelfde bed geslapen. We waren gelukkig met het vasthouden van elkaars hand. Er is teveel gebeurd tussen Piero en mij, ik geloof niet dat ik het verder logisch op kan schrijven en ik geloof ook niet dat je er wat aan

hebt voor je onderzoek. Toen ben ik achter elkaar met Gavriilo en Paolo naar bed geweest. Twee korte, sterk seksuele relaties, die erg prettig waren.

Dit eigenlijk alleen omdat het hoog tijd werd: met negentien jaar pas één vriendje met wie je naar bed bent geweest.

Ze waren alletwee 'n stuk ouder dan ik, wat bij mij trouwens bijna altijd zo is. Daarna heb ik Gerald leren kennen. Gerald heeft me ontzettend veranderd. Ik kwam op 'n dag naar Voorburg om vrienden van me op te zoeken, het waren twee getrouwde stellen, maar er was niemand thuis alleen Gerald, 'n amerikaan die daar op dat moment logeerde. Hij vroeg of ik binnen wou komen want ze konden zo terugkomen. We hebben wat gepraat, hij speelde wat gitaar en op 'n gegeven moment zei hij: "I would like to touch you but I am afraid to hurt you". ["Ik zou je wel willen aanraken maar ik ben bang je pijn te doen."] Na 'n tijdje is hij bij me komen zitten en hij was vreselijk lief. Ik ben daar drie dagen gebleven en we hebben 'n vreselijk goeie tijd gehad met z'n allen. Het was 'n erg emotionele tijd, Gerald moedigde iedereen aan om eerlijk te zijn, open, en iedereen was lief voor iedereen. Gerald maakte dat je je als mens echt waardevol voelde. Ik weet niet of het duidelijk is wat ik bedoel. Ook had ik 'n erg goed seksueel contact met Gerald. Ik heb Gerald trouwens 'n paar dagen geleden na ruim 'n jaar weer gezien en heb gemerkt dat ik 'n dergelijke verhouding nu veel beter aan kan. Het was weer 'n emotionele tijd, maar met veel minder spanningen achteraf. Een soortgelijke verhouding heb ik gehad met nog iemand, 'n amerikaan van 'n jaar of 55. We hebben een heerlijke, ongedwongen en emotionele dag gehad. Hij schijnt ergens in Nederland aan een school of instituut verbonden te zijn waar je leert hoe je met je hart moet leven in plaats van met je hersens. Mochten jullie ervan gehoord hebben en me aan het adres kunnen helpen, dan graag.

Dit zijn voor mij de belangrijkste relaties geweest na Harrie. Ik hoop dat het een beetje duidelijk is. Mochten jullie nog vragen hebben of er iets van willen publiceren neem dan even contact met me op. Ik leid momenteel 'n vrij zwervend bestaan, maar de meeste kans om me te bereiken is... (adres) of laat 'n boodschap achter. Hartelijke groeten, Anneke (21 jaar).

Onderzoek naar seksuele ervaringen in de jeugd - over mijn jeugd:
Korte levensbeschrijving.

Geboren in 1921 als zevende kind - de jongste in het gezin, moeder was inmiddels 42 jaar - uit een onharmonisch huwelijk. Wel waren mijn ouders meelevend Gereformeerd, maar vochten als hond en kat. Moeder erg dominerend waardoor vader de vlucht nam tot drank, kwam de meeste avonden dronken thuis.

Moeder verklaarde later, aan mijn vrouw: gelukkig had ik geen borstvoeding meer en dus kon één van zijn zusjes hem om de beurt de fles en schone luiers geven. Streling en liefde waren onbekende begrippen.

Mede door alle spanningen in het gezin, wie zal het zeggen, was ik een hardnekkige bedplasser. In eerste instantie tot ver in de puberteit. Ik was daardoor de speelbal van het gezin, mijn piemel - plassertje, je deed er immers niet anders mee dan plassen en dan nog wel in bed - was gezinsbezit en onderwerp van gesprek. Zowel met moeder als met één van de zusjes van de ene dokter naar de andere. Tijdens zo'n onderzoek de piemel stijf laten worden - waarvoor je je in bijzijn van anderen rot schaamde - was geen zeldzaamheid.

Seksualiteit.

Voorzover mijn herinneringen terug gaan had ik al vroeg - twaalf à dertien jaar - zaadlozing en intensief belangstelling voor seksuele belevenissen. In eerste instantie met vriendjes van eigen leeftijd, bij ons uit de buurt, in kelders of tenten elkaar aftrekken. Op één uitzondering na - op mijn veertiende jaar - vond ik dit spelen van jongens onder elkaar te ruw. Het mooiste spel was een jongen leegtrekken en dan - terwijl anderen hem vasthielden - nog een poosje door blijven rukken, ook al deed dat pijn. Steeds miste ik tederheid in omgang alleen zoals ik al schreef omstreeks mijn veertiende met een vriendje - Karel. Echter door andere ervaringen werden contacten met hem spaarzaam.

Pedofilie.

Die andere ervaringen waren als jongen met een pedofiel. We waren pas verhuisd en daardoor maakte ik als dertienjarige kennis met een aardige man. Was ik getroffen door een volwassen mens, die ook mij als MENS benaderde.

We babbelden veel af, in zijn kamertje. Hij had veel interessen in kunst en was in het bezit van veel boeken met afbeeldingen van schilder- en beeldhouwkunst. Ik had daar weinig belangstelling voor doch wilde hem - Dick - niet voor z'n hoofd stoten. Alleen de platen die naakt te zien lieten hadden mijn belangstelling. Ook dit probeerde ik te verbergen. **WAAR KOMT TOCH DIE ANGST VANDAAN BIJ KINDEREN OM GEWOON IN TE GAAN OP WAT DE ANDER HEM BELANGSTELLEND ZIEN LAAT?**

Dick merkte toch wel mijn heimelijke belangstelling en liet wat meer de genoemde platen zien. In mijn kort strak broekje - wat ik meestal droeg - werd een stijf pikje zichtbaar. Ik stond zo dicht mogelijk tegen het bureau waarop de boeken lagen, mede om mijn seksuele reactie te verbergen. Dick liet zijn hand naar de bobbel gaan en streelde het even. Er ging een rilling van genot door mij heen, maar ik dorst niets daarvan te tonen. Ik was toen dertien en Dick zesenvertig. Dick was zeer behoedzaam en bang voor ontdekking naar buiten. Hoewel ik meer ging aandringen **HIELD HIJ DE BOOT AF!**

Ik wilde meer. De rilling die hij bij mij teweeg had gebracht vroeg om meer. Na heel veel moeite kreeg ik gedaan dat ik hem eens op een avond mocht komen opzoeken. Alleen na lang aandringen van mijn kant lukte dit. Bij de volgende ontmoeting bleef Dick teder en behoedzaam. Ik rustte echter niet voor ik naakt voor hem stond.

En dat was teveel voor mijn oudere vriend. Hij legde mij behoedzaam op bed en begon mij te strelen om geheel mijn lichaam, telkens even mijn pikje wat inmiddels stijf was geworden beroerend. Het fijnste was het moment dat hij bij mij de melk eruit trok. Dat moment is in mijn herinnering nog steeds onbeschrijfbaar. Wat kan tedere seksualiteit onbeschrijflijk zijn.

Wat mij ook als bekend is bijgebleven, de reactie van Dick na afloop van ons liefdesspel. Eerst begon hij mij hartstochtelijk te zoenen. Vooral het schuren langs zijn baard vond ik niet prettig. Daarna toonde hij een gevoel van schuld tegenover mij, dat hij zich had laten gaan, deed toen pas zelf zijn broek uit en begon

zichzelf af te trekken. Ik kreeg daarvan weinig te zien, hij moest zijn spanning kwijt. **WAAROM MOEST HIJ ZIJN SCHULD-GEVOELEN UITEN, TERWIJL IK TOCH IN WEZEN DE OORZAAK WAS GEWEEST?**

Onze fijne relatie duurde voort tot in mijn negentiende jaar. Toen brak de oorlog uit en werden onze gedachten door andere dingen beheerst.

Wel wil ik nog even terug naar mijn korte levensbeschrijving. Op je dertiende jaar meestal nog nat uit bed komen, als een klein kind behandeld te worden en dan een ervaring door een ander als een normaal mens gezien te worden is en blijft een belevenis.

In de periode van mijn dertiende tot negentiende jaar had ik met nog een pedofiel een regelmatig contact, tot stand gekomen op mijn zestiende jaar. Dit contact was van geheel andere aard, had ook geen diepgang, maar toch genoot ik ervan door de man klaar gemaakt te worden. Mijn omgeving heeft in die jaren nooit iets van mijn gevoelens gemerkt, zodoende had ik met hen of instanties geen problemen.

Na de oorlog hernieuwde ik weer het contact met Dick. Ik was inmiddels 24 jaar geworden. Onze verhouding was goed, vriendschappelijk, echter zonder seksuele contacten - voorzover ik mij nu nog kan herinneren. Dit moet ook wel het geval zijn geweest, ik was volkomen verzwakt de oorlog uitgekomen, invalide en had tijd nodig voor herstel.

De waarde van deze relatie waardeer ik nog tot op de dag van vandaag. In 1971 heb ik met een brok in mijn keel aan het sterfbed van Dick gestaan. Ik was bij hem toen hij insliep op 83-jarige leeftijd.

Hoe mooi en waardevol kan een relatie tussen een jongen en een man zijn. Bij het ouder worden ging dit steeds bij mij een vraag worden. Toch verlangde ik naar een leven van geborgen te zijn. Omstreeks mijn dertigste huwde ik mijn vrouw. De betekenis van de woorden homofiel en pedofiel kende ik niet. Ik was toch normaal? Uit ons huwelijk werden twee kinderen geboren. Ik heb altijd heel veel van mijn vrouw en kinderen gehouden. Onze verhouding is tot op de dag van vandaag nog steeds heel goed. Hoe mooi kan de relatie tussen een jongen en een man zijn. Deze vraag bleef mij achtervolgen. Toen mijn vrouw in verwachting was

van ons eerste kind kwam ik in contact met een dertienjarige jongen. Ons contact was zeer oppervlakkig en toch deed het mij wat. In 1959 deed ik opnieuw een wonderlijke ontdekking met een dertienjarige. In een intieme relatie was die jongen het die mij wees op het bestaan van het Duitse boekje "Honderd naakte wilden". Enige dagen daarna was ik in het bezit van dit boekje.

Een boekje, surrogaat? Het deed mijn verlangen naar intieme contacten wat afremmen. Het was te gevaarlijk. Wat voor velen onbegrijpelijk bleek, vanaf 1945 tot ongeveer 1960 was ik jeugdleider. Ik ging haast dagelijks om met jongens in de leeftijd van twaalf tot ongeveer zeventien. Ik hield van mijn jongens en mijn jongens hielden van mij. Toch was er GEEN ENKEL seksueel contact, zelfs geen gedachten daaraan. De jongens die aan mij waren toevertrouwd hadden voor mij een geheel andere betekenis.

Wel kon een contact met een jongen die niet in mijn jeugdwerk zat. Zo'n contact komt meestal moeilijk tot stand, meestal via een urinoir. Dan kon je samen onbekend blijven. Bovendien hoe zou een jongen - en "WAAROM ZOU HIJ" - zijn seksuele gevoelens aan een ander, een oudere kenbaar maken? De andere, de oudere die mogelijk alleen maar... de jongen wil beoordelen vanuit zijn standpunt.

Ik zou wel eens van jongens willen weten hoe ze nou zelf staan tegenover seksueel contact. Ik denk dat niet iedereen staat te trappelen om het broekje uitgetrokken te krijgen. Als je zoiets rechstreeks vraagt krijg je een nee. Als er een aanleiding is komt er wat meer uit.

Ik heb het volgende ontdekt. Ga een gesprek aan met een jongen van bijvoorbeeld in de puberteit over seksualiteit. Het gesprek verloopt stroef zo niet onmogelijk. Z'n eigen klaar maken? Hij heeft er geen weet van. Geheel anders wordt het als je in een situatie komt dat jij jezelf en de jongen geheel uitkleden. Je staat dan naakt tegenover elkaar, je hebt letterlijk en figuurlijk niets voor elkaar te verbergen. Pas dan kan er sprake zijn van contact!

Ik zou wel eens willen weten hoe een jongen staat tegenover een prettig contact met een oudere die interesse en belangstelling voor die jongen in zijn totaliteit heeft.

Enkele malen ben ik in de gelegenheid geweest deze ervaringen op te doen. Door mijn werk als jeugdleider en later ook door de aard van mijn beroep kwam ik veel in de gezinnen.

In de gezinnen kom je in aanraking met vele problemen waar je raad in wordt gevraagd. Is dit een probleem wat je aanspreekt dan zal je trachten daarin iets te doen. Al weer mijn inleiding, het bedplassen. Ik heb daar ondragelijk onder geleden, ben daarvoor ook gevoelig als een jongen op oudere leeftijd daar mee te maken heeft. In enkele gevallen heb ik jongens van deze kwaal af kunnen helpen. Dan is er intiem contact, ik vertelde de jongens ook altijd mijn eigen ervaringen. Ook in deze contacten hadden we niets voor elkaar te verbergen. Ik kan mij vele andere situaties voorstellen, waarin je als oudere vriend van de jeugd je kan inleven. Naast het hierboven genoemde, de jeugd met een dominerende vader en/of moeder, een kind uit een ongelukkig huwelijk en vul zo maar een aantal gevallen in.

Als jongen heb ik steun en liefde gevonden bij een oudere man, die van de jeugd hield. Hij heeft een periode van mijn leven kleur gegeven, die ik anders moest missen.

Al jaren is men bezig de problemen van de pedofiel te onderzoeken en daaraan mogelijk iets te doen. Wanneer zal er eens een begin worden gemaakt naar een onderzoek onder die jeugd zelf, die jeugd die ook nog in 1975 - of misschien juist in 1975 - liefde en geborgenheid zoekt bij de oudere?

Deze liefde behoeft toch niet altijd van seksuele aard te zijn.

Pas als ik de ervaringen die ik als jongen heb ondervonden, DIENSTBAAR kan maken aan de jeugd van onze tijd, dan durf ik te stellen dat mijn ervaringen nog steeds zijn vruchten afwerpen. Maar dan zal door een grondige verandering - REVOLUTIE? - de samenleving moeten erkennen dat ook de jeugd recht heeft op seksuele belevenis, ongeacht zijn leeftijd.

Dan komt er wellicht nog een tijd dat er geen onderzoekingen meer nodig zijn naar de seksuele ervaringen in de jeugd.

In deze laatste zinnen ligt wat veel nadruk op het seksuele; ik bedoel, zoals ik liefde en steun gevonden heb, heeft de jeugd tenslotte het recht op geborgenheid, wat nu vaak onthouden wordt.

Hoe lang nog?

Een vraag van (Naam).

23 ONZELIEVEHEER HAD OOK 'N LEUKE KOSTGANGER

30
♀

[Dit verhaal is op een band opgenomen. De vertelster is een bekende van de interviewer die met het oog op deze bundel haar gevraagd heeft van haar jeugdervaring te vertellen.]

Interviewer: Het is zo dat jullie thuis een kafee hadden, hè, waren je vader en moeder daar erg druk mee? Het is natuurlijk heel belangrijk dat je even een beetje de situatie schildert zoals het geweest is. Waren jullie vaak alleen?

Joke: We waren altijd alleen.

Interviewer: En jullie hadden dus daar kostgangers in huis?

Joke: Ja, we hadden ik weet niet hoeveel, losse en vaste kostgangers.

Interviewer: En nou was er één kostganger bij waar je... hoe ging dat eigenlijk?

Joke: Ja, hoe ging dat eigenlijk? Het is een beetje moeilijk, hè, om dat zo te zeggen. Eigenlijk is het geen 'hoe dat gekomen is'. Dat kun je moeilijk zeggen want dat ging allemaal vanzelf in een keer. Toen wij dat kafee kregen was ik bijna acht jaar. Wij kwamen uit een arbeidersbuurt en nou, al gauw merkten wij dat je als kinderen in het kafee eigenlijk niets kon. We hadden geen woonruimte, we hadden wel woonruimte maar geen kamer of zo met televisie, al was dat er geloof ik in die tijd nog niet. Dus toen zijn we altijd blijven zwerven over de straat zoals we dat vroeger gedaan hebben. We gingen dus altijd terug naar die buurt waar we uit kwamen en dan kwamen we als het donker was pas thuis. Dat is zo al die tijd doorgegaan tot we ouder werden.

Toen hebben we in die tijd kostgangers gekregen waarvan twee vast. De rest dat waren allemaal losse die maar een paar maanden of zo bleven en dan gingen ze weer. En dan hadden we geen badkamer daar. Het was gewoon een toilet met een wastafel helemaal op het einde van de gang, tegenover een paar kamers waar wij sliepen. Daar moesten wij ons dan wassen. 's Zaterdags-

middags werd er een naar boven gestuurd om zich te gaan wassen. Dan moest je je op de kamer uitkleden en dan moest je zo naar die W.C. gaan omdat dat anders niet ging. Ja en hoe dat kwam met die kostganger weet ik niet. Ik denk dat er voor die tijd al meer aantrekkingskracht was of zo. Ik weet het niet meer precies. Op een gegeven moment toen kwam hij steeds naar boven als ik naar boven ging. Nou en toen kwamen we elkaar een keer tegen op de gang toen ik naakt was, tenminste op weg was naar die wastafel. En ja, dat is eigenlijk het begin geweest.

Hoe oud was ik toen? Een jaar of tien denk ik. Ja het allereerste begin is eigenlijk misschien geweest: wij poetsten altijd schoenen voor die kostgangers. En wij kregen erg weinig van mijn ouders, wat zakgeld betreft en wat vrijheid betreft, eigenlijk wat alles betreft, en mijn stiefbroer die kreeg enorm veel; en dat wisten wij en dat zagen we ook altijd. Dus wij poetsten die schoenen voor die kostgangers en dan kregen wij daar iets voor, nou en daar waren wij dolgelukkig mee, want dat was voor ons iets ekstra's. En toen is er dus eigenlijk al contact gekomen met hem, want op het laatst vroeg hij alleen maar aan mij of ik de schoenen wou poetsen en zo, tot dat eigenlijk gebeurde dat we elkaar tegenkwamen. Toen is dat denk ik gewoon ontstaan.

Wat er precies toen gebeurd is dat weet ik niet meer. Dat is zich toen voort gaan zetten, eigenlijk. Het was iedere zaterdag gewoon van: of hij ging eerst naar boven of ik ging eerst naar boven. En dan zocht hij mij op. Nadien bleef hij wel langer boven omdat we niet gelijktijdig beneden konden komen omdat we bang waren dat m'n ouders het zouden merken en dergelijke dingen. Maar ja. Wat deden wij?

Nou in het begin was het alleen maar dat hij me veel bekeek; gewoon bekijken, mij bekijken, m'n lichaam bekijken, daar had hij in het begin voldoende aan. Kijken als ik me aan het wassen was. En na een paar keer is dat overgegaan tot aanraken, dat hij m'n lichaam ging betasten. Ja eigenlijk verder toen nog niets. Dat heeft tijden geduurd. Toen dat weer over was is hij mij zo gaan betasten, seksueel prikkelen en zo. Dat deed hij dan bij mij op zijn kamer, maar dan moest ik altijd ontzettend opletten dat er niemand naar boven kwam, want het was voor mij moeilijk om naar beneden te gaan. Want hij sliep op een zolderkamer; er waren drie etages, dus het was voor mij moeilijker drie etages naar beneden te gaan dan wanneer hij maar een etage hoger had

gezet. Want dat was makkelijker, dan konden ze al niets meer merken. Maar het gebeurde eigenlijk nooit want het was altijd wel zo dat we praktisch altijd alleen waren. Want mijn moeder die was bijna altijd alleen thuis op zaterdagmiddag dus die moest wel beneden blijven aan de bar; die kon ze gewoon niet in de steek laten. En dus hadden we altijd de kans om alleen te zijn.

Nou dan gingen we gewoon op bed liggen en dan deed hij seksuele spelletjes met mij. Dat ging gewoon vanzelf. Ik weet niet, dat vond ik wel prettig.

Interviewer: Wat deed hij?

Joke: Wat deed hij? Nou, me helemaal strelen. Later ook vaginaal strelen. En of ik toen orgasmes kreeg dat weet ik niet meer, daar kan ik me niets meer van herinneren, maar ik vond het in ieder geval erg prettig. Dat wel. Maar met hem deed ik nooit iets; dus hem strelen of zo dat deed ik nooit. Dat heeft erg lang geduurd en nadien kreeg ik dan ook wat ekstra geld; tenminste, niet meteen er op, maar als je dan beneden was en hij dronk erg veel dan kreeg ik altijd wat meer als de anderen. En op de duur is dat ook voortgezet op de zondagmorgen. Ik moest altijd toen ik ouder werd - ja het begon eigenlijk al met tien, elf jaar - dan moest ik altijd de keuken 's zondagsmorgens schoonmaken. Dat vond ik een hels karwei en verfoeide het ook; nou, dan deed ik de afwas en hij deed de rest voor mij, de keuken schrobden en zo en dan waren we zo klaar. En m'n moeder ging dan naar de kerk toe, m'n vader lag dan in bed en m'n zus die inmiddels verkering had die lag op zolder met haar vriendje, of op haar kamer - maar op het laatst sliepen ze op zolder. Dus hadden we ook veel vrijheid en dan deden we het in de keuken gewoon en dan begon hij ook weer met strelen.

Toen heb ik hem van alles gevraagd, op seksueel gebied; wat je moet doen; vragen of hij een erectie kreeg; of hij er niet voor kon zorgen dat ik wist hoe dat ging. En alles wat ik dan vroeg dat liet hij me allemaal zien. Maar hij probeerde nooit seksueel contact met mij te krijgen zodat hij seksueel verkeer met me wou zo in de zin van dat hij nou echt neuken wou zeg maar; dat niet. Maar gewoon alles wat ik hem vroeg dat liet hij me dan ook zien en dat vertelde hij me ook allemaal. Zo had ik enorm veel buikpijn in die tijd toen ik wat ouder werd, omdat het al over jaren loopt, tot in mijn dertiende. Nou, dan zei hij wel van hoe dat kwam en dat het misschien duurde tot de menstruatie moest komen. Ook probeer-

de hij wat te vingeren om te hopen dat het eerder zou gebeuren en zo. Nou ja, dat hielp dan allemaal niet maar hij was altijd bereid voor mij om alles te doen. Ik hoefde maar iets aan hem te vragen, hij stond altijd voor me klaar en altijd probeerde hij even lief voor me te zijn. Dus min of meer was er gewoon een band tussen ons gegroeid eigenlijk, zo geloof ik het.

Interviewer: Wilde je niet dat hij bij jou meer lichamelijk contact had?

Joke: Dat weet ik niet, ik was er bang van. Ik was erg bang wat dat betreft omdat ik vroeger nooit over seks heb mogen praten. En ik heb mijn vader ooit een keer gezien dat hij een erectie had en toen hij dat merkte dat ik dat zag toen is hij kwaad op mij geweest en daar ben ik toen enorm van geschrokken. Plus dat ik een keer na ben gezeten door een jongen op straat in het donker toen we dan op weg naar huis waren van waar wij altijd gingen spelen. Toen heeft er een jongen me nagezeten die een erectie had en z'n broek open en zo. Hij liep achter me aan en daar ben ik toen erg bang van geworden omdat ik dus gewoon niets wist en m'n ouders niets vertelden. Dus dat heeft Herman me dan allemaal wat proberen te verzachten en duidelijker proberen te maken. Maar ik had al angst voor gemeenschap, dat wel, dat durfde ik niet, ik wist niet wat het was ook niet. Zo heb ik voor het eerst toen ik dertien jaar was de menstruatie gehad en op een gegeven moment bleef dat weg en toen ben ik als de dood geweest. Toen heb ik weken achter Herman aan gezeten met "Wat moet ik nou toch doen?" en "Zou dat nou door jouw vinger komen?" en "Wat heb je met me gedaan?" En nou dat heeft hem een hoop moeite gekost om me weer te overtuigen dat je van een vinger niet in verwachting kan komen. Want hij vingerde bij mij maar verder deed hij dan niets. Dus ik dacht: nou die ongesteldheid is weggebleven omdat hij bij mij gevingerd heeft. Nou ja, daar heeft hij me dan op het laatst van overtuigd temeer ook omdat ik toen weer de menstruatie kreeg. Toen heb ik het wel geloofd en toen heb ik een keer aan hem gevraagd of hij dan wou laten zien hoe of dat echt ging. En dat heeft hij toen gedaan maar toen is hij maar tot de schede geweest want hij durfde niet binnen te dringen, dat wou hij zelf niet. Dus hij heeft gewoon tegen de schede aangedrukt en gezegd: als ik nou doordruk en op en neer ga, dan is het gewoon echt neuken. Maar dat hebben we dan nooit gedaan want hij vond het beter dat wij dat niet deden.

Toen begreep ik er eigenlijk niets van maar ik heb me later wel gerealiseerd dat hij ergens toch wel een enorme opoffering heeft moeten hebben om dat allemaal te kunnen doen, dat hij erekties kreeg en ik er niet aan voldeed. Hoe dat kon heb ik nooit begrepen, wat er was dat een man dat kon doen, want ja, dat lijkt me toch niet zo prettig in ieder geval. Maar hij heeft me ook, toen ik dan met jongens begon om te gaan, enorm veel geholpen dat ik dat doen kon en weg kon komen thuis en dergelijke dingen. Ik vertelde het hem ook altijd wat we deden en zo. Maar ik heb erg lang vond ik toch nog wel gehad dat ik geen gemeenschap aandurfde, ook niet met die jongen van mij, die vriend dan waar ik toen mee omging. We deden wel spelletjes bij elkaar maar gemeenschap niet. En dat vertelde ik hem allemaal en hij probeerde me er wat mee te helpen.

Interviewer: Hoe is het geëindigd?

Joke: Nou, geëindigd is het eigenlijk zo. Toen ik dan wat ouder begon te worden toen had mijn vader wel eens gekke buien en dan zei hij ineens: we sluiten de zaak en gaan met z'n allen op stap of zo. Zo ben ik een keer mee geweest en Herman ging ook mee. We waren allemaal ontzettend uitgelaten en dol. Toen zijn we terug gaan lopen, ik weet niet meer hoe lang we gelopen hebben maar we hebben allemaal gekheid gemaakt. We liepen dus terug en toen moesten we over twee bruggen, eentje was met water en eentje was een droge. Daar is hij toen in een gekke bui van afgesprongen, maar toen mankeerde hij niets. En het was vrij diep. Toen was het een week later - we waren intussen gewoon weer naar huis gegaan en hij was blij dat ik erbij was - toen is hij dus een week later voor fruit of zo in een boom geklommen en nou, daar is hij dan uitgevallen. Want toen hij eenmaal van die brug afgesprongen was heeft hij enorm veel lef gekregen van dat hij van alles kon en dit was ook meer een grap, een voortzetting van een week ervoor. Toen is hij daar ingeklommen en eruit gevallen en toen heeft hij de ruggewervel beschadigd en was het ruggemerg weggelopen. Toen is hij helemaal verlamd geraakt, het onderste gedeelte van zijn lichaam. Toen heeft hij lang in het ziekenhuis gelegen en daarna is hij weer teruggekomen bij ons. Maar dat ging niet want hij moest in een rolstoel en dat ging gewoon bij ons thuis niet. Toen is hij steeds slechter geworden en toen is hij weer bij Amersfoort in een soort revalidatiecentrum

gekomen, maar daar moest hij wel liggen. Ik weet niet wat het was, geen revalidatiecentrum, in ieder geval een soort tehuis voor opvang voor die mensen. Daar is hij erg lang gebleven en daar ben ik erg vaak naar toe geweest toen. En dat vond hij altijd fijn, dat zei hij ook, ik voelde het ook. Toen is hij later overgebracht naar andere ziekenhuizen, eerst heeft hij nog in Utrecht gelegen en toen is hij uiteindelijk naar Den Haag gegaan. Daar heeft hij in een ziekenhuis gelegen en dat was net toen ik weer verkering kreeg - met Hein. Dat was eigenlijk in de periode dat het thuis erg moeilijk ging want ik heb een enorme ruzie met m'n moeder gehad, ontzettend erge ruzie en zo. Toen heb ik meer lef gekregen en toen op een gegeven moment heb ik gezegd van dat ik naar Den Haag, naar Herman toeging. Nou, in eerste instantie was het goed en van daaruit ben ik toen 's avonds erna naar Hein geweest en toen weer terug naar huis gegaan. En toen ik toen thuiskwam begon mijn vader tegen mij tekeer te gaan van wat ik eigenlijk in Den Haag moest zoeken en dat was allemaal niet nodig om naar Herman op bezoek te gaan en wat ik daar al niet in zag! En ik mocht het nooit meer doen! Maar hij heeft in ieder geval enorm tegen me tekeer gegaan en ik mocht er nooit meer naar toe. Toen heb ik hem sinds die tijd nooit meer gezien totdat ik enkele jaren geleden gehoord hebdat hij in Apeldoorn gestorven is, dat het zo verder gegaan was. In Den Haag zijn toen geloof ik de benen nog geamputeerd en nou ja, dat is steeds verder gegaan en in Apeldoorn is hij toen gestorven. Daar is hij dan uiteindelijk terecht gekomen, maar vanaf die tijd van Den Haag heb ik hem nooit meer gezien of iets van hem gehoord.

Interviewer: Wat trok je naar hem toe in het ziekenhuis? Joke: Dat weet ik niet. Ik denk die band die wij hadden. Ja er was eigenlijk gewoon iets ontstaan tussen ons in die tijd dat hij thuis was, in die drie of vier jaren, ik weet niet precies hoe lang het geweest is, in ieder geval drie of vier jaar, langer niet. Er was gewoon iets tussen ons ontstaan. Ik voelde dat gewoon. Ik vond het fijn om naar hem toe te gaan toen hij in het ziekenhuis lag en ik wist dat hij het erg fijn vond als ik kwam, terwijl er toen helemaal geen sprake meer was van enig seksueel contact of zo, dat helemaal niet; maar we vonden het gewoon fijn om dan weer bij elkaar te zijn die tijd dat ik op bezoek mocht komen. Dat bleef mij gewoon trekken, maar waarom, nou, dat weet ik niet. Of dat nou een soort liefde is, of wat het is, dat weet ik niet. Interviewer:

Interviewer: Hoe zie je dit nu zelf?

Joke: Nou, eerst heb ik het jaren naar gevonden, toen ik dat ging beseffen en toen ik er ook over kon praten: omdat ik er geld voor kreeg. Dat hij me altijd ekstra gaf, dat ik meer kreeg dan die anderen.

Nou ja, ik was voor hem meer de uitverkorene; die anderen kregen wel wat om ze zoet te houden maar mij gaf hij het eigenlijk meer van harte, meer vanuit zijn hart. Maar dat heb ik toen nooit beseft, maar nadien heb ik me afgevraagd: was het nou gewoon omdat hij met mij seksueel contact had? Nou en toen voelde ik mij gewoon rot want ik dacht: god, ben je nou een hoertje geweest misschien? En: wat heb je eigenlijk gedaan? En: dát heb ik eigenlijk nooit gewild. Maar ja, ik nam dat geld graag aan omdat ik van thuis uit eigenlijk niets kreeg en op die leeftijd toch ook wel wat wou hebben, in ieder geval dat ik naar een bioskoop kon gaan of zo. Maar ja, later toen ik daarover kon praten, met anderen en zo, toen ben ik dat niet meer zo gaan zien. Daarna heb ik mij niet meer zo beschouwd van dat ik het gevoel had alsof ik een hoertje was, dat niet. Toen heb ik het meer als prettig ervaren. Want ik geloof dat ik er nou, nu althans, de laatste tien jaar denk ik toch wel, profijt van heb dat ik toen de seksuele kontakten met hem heb gehad. Omdat hij me toen alles vertelde en me dingen liet zien en het seksuele gevoel leerde kennen. Er is wel een stilstand geweest, maar dat is eigenlijk gekomen denk ik door de bevalling van Wilma, maar ik kan er nou vrij mee omgaan. En ik geloof als ik dat niet gehad had dat ik dat nooit had gekund. Dat ik dan gewoon voort was blijven gaan in die Victoriaanse tijd, zeg maar van alles is taboe. Want ik kon me toen al bloot opstellen voor iemand en hij mocht doen met me wat hij wou en als ik dat toen niet gedaan had, had ik het nou denk ik moeilijker gehad. En daarom vind ik het toch fijn dat ik die ervaring gehad heb. Tenminste, dat is mijn veronderstelling, ik weet het niet hoor, of dat zo is.

Interviewer: Maar jij ervaart het zo.

Joke: Ja, ik ervaar het zo.

Interviewer: Voor jou is het dus zo.

Joke: Ja. Voor mij ja. Nou ja, ik weet helemaal niet hoe een ander daarop zal reageren.

Wie op de inhoud van dit boekje zou willen reageren kan dit doen
via postbus 132,5240 AC Rosmalen.

COLOFON

Bijdragen: 23 Sekstant lezers
Redactie: Ben Füss en Gorrit Goslinga
Druk: Sansevieria Eindhoven
Auteursrecht verhalen: Stichting Uitgeverij NVSH
Copyright gedichten: 1976 Robert M. Boer
Distributie: JEP Eindhoven postbus 440, 5600 AK Eindhoven
1e druk, maart 1977
2e druk, juli 1981

